

filiis Solis amore succendit, id est enim Pasiphaën, Medeam, Phædrant, Circen, Dirce. Quid sibi de hoc poetica alludat garrulitas inquiramus: perstant nunc in nostra de hac fabula uita certa admodum testimonia. Nam uirtus corrupta libidine sole teste apparet, unde Ouidius in Metamorphoseon ait: Videt hic Deus omnia primus. Quæ quidem uirtus corrupta libidine turpiter catenata feruoris cōstructione tenetur. Hæc itaq; quinque Solis filias, id est, quinque humanos sensus luci ac ueritati deditos, quasi solis fœtus hac corruptela fuscat, ob hanc rem etiã huiuscemodi nomina quinque ipsis Solis filiabus uoluerunt. Primam Pasiphaën, ut uisum quasi *πασίφααν*, quod nos latine omnibus apparentem dicimus. Visus enim reliquos quatuor sensus inspicit, quia & eum qui clamat uidet, & palpando notat, & degustando aspicit, & odorando intendit. Secundam Medeam, quasi auditum, hoc est, *μηδὲν ἰδέειν*, quod nos latine nullam uisionem dicimus. Quartam Phædra quasi odoratus, uelut si dicatur *φέρον ἡδυν*, quasi afferens suauitatem. Quinta Dirce, saporis index, quasi *δαινοκρίνη*, quod nos latine acriter iudicans dicimus.

De Vlyxi & Sirenis.

Sirenes græce tractatoriæ dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris trahitur, aut cantu, aut uisu, aut consuetudine. Amatur enim quædam speciei uenustate, quædam etiam lenocinante consuetudine. Quas Vlyxis socii obturatis auribus transeunt. Ipse uero religatus transit. Vlyxes enim græce quasi *ὄλων ξένος*, id est, omnium peregrinus dicitur. Et quia sapientia ab omnibus mundi rebus peregrina est, ideo astutior Vlyxes dictus est. Denique Sirenas, id est, delectationum illecebras & audiuit & uidit, id est, agnouit & iudicauit, & tamen transit nihilominus. Ideo quia auditæ sunt, mortuæ sunt. In sensu enim sapientis omnis uoluptatis affectus emoritur. Ideo uolatiles, quia mentes amantium permeant celeriter. Inde gallinaceos pedes, quia libidinis affectus omnia quæ habet, spargit. Denique & Sirenes dictæ sunt, *σινγῶ* enim græce traho dicitur.

Scylla.

Scyllam ferunt uirginem pulcherrimam, quam Glaucus Antedonis filius amauit, quæ Circe Solis filia diligebat, itaq; Scyllæ fontem, in quo lauati solita erat uenenis infecit. Vbi illa descendens ab inguine lupis canibusq; marinis infecta est. Scylla enim græce quasi *σκύλλου* dicta est, quod nos latine confusioem dicimus, & quid confusio nisi libido est: quam libidinem amat Glaucus, *γλαυκός* enim græce lasciuosus dicitur, unde & glaucomata dicimus cæcitatem: ergo omnis qui luxuriam amat, cæcus est. Nam & Antedonis filius dictus est. Antedon enim græce, quasi antedon, quod latine cōtraria uidens dicimus, ergo lippitudo ex cōtraria uisione nascitur, Scylla enim in modum ponit meretricis, quia omnis libidinosa, canibus lupisq; in guina sua necesse est misceat. Iuste ergo lupis & canibus mixta, quia nescit sua alienigenis deuorantibus saturare secreta. Sed hanc Circe odisse dicitur. Circe, ut ante dictum est, manus diuinitatis uel operatio nuncupatur, quasi *χειρὸν κερτα*. Laborem enim manuum & operationem libidinosa mulier non diligit, sicut Terentius ait, A labore procliuiem ad libidinem accipit conditionem, de hinc quæstum occipit, hanc etiam Vlyxes innocuus transit, quia libidinem sapientia contemnit.

De Mida rege & Pactolo fluuio.

Mida rex Apollinem petiit, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. Cumq; promississet, munus in ultionem conuersum est, cœpitq; sui uoti effectu torqueri. Nam quicquid tetigerat, aurum statim efficiebatur. Etat ergo necessitas aurea, locuplesq; penuria, nam & cibus & potus rigens auri materia marmosabat. Itaq; Apollinem petiit, ut mala desiderata conuerteret. Responsusq; accepto, ut tercio caput sub Pactoli fluminis undas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed euidenter poetæ alluserunt argutiam, illa uidelicet causa, quod omnis appetitor auaritiæ, cum omnia pretio destinat, fame moritur, quod & Mida rex

ii etat.

erat. Sed collecta pecuniarum summa, ut Socrates Cigizenus in libris historiae scribit, quod omni censu suo Mida rex Pafloli fluuium (qui in mare currete solitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam prouinciam detinuit, suaque expensa auaritia fluuium fertilem reddidit, Mida enim graece quasi *μὴδ' ἰδ' ὄν*, id est, nihil sciens. Auarus enim tantum stultus est, ut sibi prodesse non norit.

De Vulcano & Minerua.

Vlcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum accepit, ut quicquid uellet praesumeret. Ille Minerua in coniugium petiit, Iupiter impetrauit, ut Minerua armis uirginitate defendisset. Dumque cubiculum introitent, certamdo Vulcanus semen in pauimentum eiecit, unde natus est Erichthonius, *ἔρις* enim graece certamen dicitur, *χθών* uero terra nuncupatur: que Minerua in cista abscondit, draconemque custode appposito, Aglauro & Pandora comendauit: qui primus currum reperit. Vulcanum dici uoluerit, quasi futia ignem, unde & Vulcanus dicitur, ueluti uoluntatis calor, quasi *βουλίκαπνος*. Denique Ioui fulgura facit, id est, furorem concitat. Ideo uero eum Mineruae coniungi uoluerunt, quod furor etiam sapientibus subrepat. Illa uero armis uirginitatem defendit, hoc est, omnis sapientia integritate morum contra furiam uirtute animi uindicat, unde quidem Erichthonius nascitur, *ἔρις* enim graece certamen dicitur, *χθών* uero non solum terra, quantum etiam inuidia dici potest, unde & Thales Milesius ait, *ἢ χθών δόξης κοσμητικῆς ἕρεψις*, id est, inuidia mundanae gloriae consumptio, & quid nam aliud surtipiens sapientiae furor generare poterat nisi certamen inuidiae: Quod quidem sapientia, id est, Minerua abscondit in cista, id est, in corde celat: ergo Minerua draconem custode apponit, id est, perniciem, que quidem duabus comendat uirginibus, id est, Aglauro, & Pandora. Pandora enim uniuersale dicitur munus. Aglauro uero quasi *ἀχόληθου*, id est, tristitiae obliuio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati comendat, que omnium munus est, aut obliuioni, sicut de Caesare dictum est. Qui obliuisci nihil amplius soles quam iniurias. Denique cum Erichthonius adoleceret quid inuenisse dicitur: nihilominus currum, ubi inuidiae semper certamen est. Vnde Vergilius, primus Erichthonius curtus, & quatuor ausus iungere equos. Inspicite quantum ualeat cum sapientia iuncta castitas, cui flammatum non praeualuit Deus.

Dionysius.

Iupiter cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater, ad quam cum fulmine ueniens crepuit. Vnde pater puerum tollens in scemore suo misit, Maroni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellauit, & inter deos deputatus est. Itaque cum Semele quatuor sorores appellatae sunt, Ino, Autochoe, Semele & Agaue. Quid sibi haec fabula sentiat, exquiramus. Quatuor sunt ebrietatis genera, id est, prima uinolentia, secunda rerum obliuio, tertia libido, quarta insania. Vnde & nomina haec quatuor Bacchae acceperunt, Bacchae didae sunt quasi uino uacantes: prima Ino, *οἴνος* graece, latine uinum dicimus: Secunda Autochoe quasi *αὐτοχονή*, id est, seipsam non cognoscens: tertia Semele quasi *σωμάλυον*, quod nos latine corpus solutum dicimus, unde & ipsa genuisse Liberum patrem dicitur, id est, de libidine nata ebrietas: quarta Agaue, quae ideo insaniae comparatur, quod caput filii uolenter abscidit. Liber uero pater didus est, quia uini passio liberas mentes faciat. Indos uero uicisse, quod haec gens ualde sit uino dedita, duobus scilicet modis, siue quia feruor solis eos faciat potare, siue quia ibi sit seraptenum uinum, uel meroitanum: cuius uini tanta uirtus est, quo uix quilibet ebriolus sextarium toto mense bibat. Vnde & Lucanus ait. Indomitum Meroe cogens spumare falernum, aqua enim omnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriendus datur, quasi Meroni. Mero enim omnis nutritur uinolentia. Hic etiam tigribus dicitur insedere, quod omnis uinolentia feritati semper insitat. Siue etiam quia uino effertae mentes mulceantur, unde & Liæus dicitur quasi lenitatem praestans. Iuuenis uero ideo pingitur Dionysius, quia nunquam ebrietas matura est. Ideo etiam nudus, quia

quia omnis ebrius interuertendo nudus remaneat, aut mentis suæ secreta ebrius nudet.

De Cygno & Leda.

Vamuis in omnibus libidinis amor turpior sit, nunquã tamẽ deterior erit, quã cum se honorato miscuerit. Libido enim honestatis nouerca, dũ quid expediat nescit, semper est maiestati cõtraria. Qualis enim diuinitas eius qui sit, quod esse uelit, ne quidem quod fuerat esset, conuersus in cygnum cum Leda concubuit, quæ peperit ouum. Vnde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed hæc fabula mystici saporem cerebri concipit. Iuppiter enim in modum potentiaẽ ponitur, Leda uero dicta est quasi *λοιδνα*, quod nos latine, aut iniuriam, aut conuicium dicimus: ergo omnis potentia iniuria mixta, speciem suã generositatis mutat. Ideo uero in cygnum conuersus dicitur, quod ferunt physiologi quammaxime Melissus Euboicus, qui omnium physiologorum sententias disputauit, huius generis auem conuiciis ita esse plenam, ut ipsa aue clamente, reliquæ aues taceant, quæ præsto fuerint, unde & olor dictus est, quasi ab oligoria tractum, quod nos latine iniuriam dicimus, ergo quotiescunq; nobilitas in iniuriam uergit, conuiciis misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur, uideamus. Nihilominus ouum, quia sicut in ouo omnis sordities, quæ purgari potest in igne, cõtinetur intrinsecus. Ita etiam in effectu iniuria omnis est immũditia, sed ex hoc ouo generatur tres, Castor, Pollux, & Helena. Nihilominus seminatium scandali & discordia, sicut antea diximus, & geminũ luctũ concussit aduetera mundo. Castorem uero & Pollucem, quasi in modũ perditionis ponunt, unde & in mari Castorum signa dixerunt, quæ periculũ creant. Nam ob hanc rem etiam ambos alternatim resurgere, atq; occidere dicunt, quod superbia nonnunquã uiuat, nonnunquã occidat. Vnde & *ὕπερηφανία* græce, superbia dicitur, sed *ὕπερηφανία* proprie superarparitio dicitur, quia in istis duobus signis quæ eorũ uocabulo fratrũ nuncupauere, unus super appareat, alter uergat, sicut lucifer, & antifer, nam græce pollux, *ὁ τὸ ἀπόλλυ*, id est à perdendo, & castor quasi *κακὸν ὄστρον*, id est, malum extremum.

Ixion.

Vi plus querit quã liceat esse, minus erit quã est. Ixion igitur coniugium Iunonis affectas, illa nubẽ ornauit in speciem suam, cum qua Ixion coiens centauos genuit. Sicut nihil latina gratiosius ueritate, ita nihil græca falsitate ornatus. Deniq; Ixionem dici uoluere, quasi axionem, *ἄξιόντις* enim græce dignitas dicitur. Dea uero regnorũ Iuno est, ut pridem diximus, ergo dignitas regnũ affectans nubem metetur, id est, similitudinẽ regni. Regnũ enim illud est, quod perenniter duraturum est. At uero cui temporis fugitiua uis inuidet, pinnatisq; celerrima rapibus momentaneæ felicitatis figuras potius quã ueritatẽ ostendẽs, uentositatis inanem speciẽ præsumit. Deniq; Beatinius augur dicere solitus erat, diuersarũ urbium honores somnialiter peragiturbicatio mimologo, & quãuis utraq; nihil agere dixerit, tamen hoc Rhomæ præstare uisus est, quod ex parte quidem ueros honores, sed risorios, sed citius fugitiuos. Credo enim quod de Theophili philosophi sententia legerat dicentis, *μῖμος ὁ βίος*, id est, mimus uita. Nunc ergo fabulã repetamus. Dromocrides in Theogonia scripsit Ixionem in Græcia primum regni gloriam affectasse, qui sibi centum equites primus omniũ acquisiuit. Vnde & Cetauri dicti sunt quasi centũ armati. Deniq; Centhipi dici debuere, ex quo etiam equis mixti pinguntur, sed ideo centum armati: qui quidem Ixion patuo tẽpore celere regnũ adeptus, dehinc regno expulsus est. Vnde & eum ad rotam dannatum dicũt, quod omnis rotæ uertigo, quæ superiora habet modo deiciat. Ergo ostendete hic uoluerunt, quod omnis qui per arma, atq; uiolentiam regnum affectant, subito erectiones, subito elisiones sustineãt, sic ut rota, quæ stabile nõ habet aliquando cacumen.

Tantalus.

Tantalum dicunt in lacum inferni depositum, cui fallax aqua gũlosis labia titillamentis attingit, poma quoq; fugitiuis cinerescencia tactibus desuper facientes apertent pendula. Ergo hic locuples uisus & pauper effectus, ita se illa unda fallax præbet,

n 2 ut sitiat,

similiter
rubricario

ut sitiat, ita se poma ingerūt, ut esuriat: hanc fabulam Petronius breuiter exponit, dicens:
 Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit
 Tantalus infelix, quem sua uota premunt.
 Diuitis hæc magni facies erit, omnia late
 Qui tenet, & sicco concoquit ore famem.

De Proserpina & Endymione.

LVnam ideo ipsam uoluerunt etiam apud infetos Proserpinā dici, seu quod nocte luceat, seu quod humilior currat, & terris præsit, illo uidelicet pacto, quod detrimenta eius & augmenta non solum terra, sed & lapides, uel cætebra animantiū & (quod magis incredibile fit) etiam lætamina sentiant, quæ in lunæ clementis eiecta uermiculos patturiunt, ortis ipsam etiam Dianam nemoribus uolunt simili modo, quod arborum & fruticum succo augumēta inculcet. Denique que clementis lunæ abscisa ligna fursuraceis tinearū terebraminibus fistulescunt. Nemo ribus quoq; adesse dicitur, quia omnis uenatio plus nocte pascatur, diēq; dormiat. Endymionem uero pastore amasse dicitur, duplo scilicet modo, seu quod primus hominum Endymion cursum lunę inuenerit. Vnde & xxx. annis dormisse dicitur, qui nihil aliud in uita sua, nisi huic reperiōni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribens tradidit, siue pastore Endymionē amasse fert, quia nocturni rotis humor, quē apertis siderū atq; ipsius lunæ animādis herbarū succis insudat, pastoralibus proffit successibus.

FVRII PVBLII FVLGENTII

MYTHOLOGICARVM LIBER III.

Insistentiæ formidolosa suspensio semper excusandi quærit suffragia. Quo quicquid ignorantia incursionum mater peccauerit, id ueniæ absoluat petitiō, quæ culpas uestire consueuit. Sed quia nunquā de se male æstimat sermo, qui ad amantē iudicem mittitur, id circo meę simplicitatis negociū tuo Domine purissimo cōmisi iudicio, fretus quicquid absurde digestum est, non ut inuidus detrahis, sed ut doctissimus corrigis.

Bellerophon.

Proetus rex uxorem habuit Antiam nomine, quæ amauit Bellerophontem, cui dum ob stupri causam mandasset, ille noluit: quæ marito criminata est. Ille eum ad chimerā interficiendā misit per socerū suū. Quam Bellerophon equo Pegaso residens interfecit, qui de Gorgonis sanguine natus fuerat. Bellerophonta posuerunt, quasi βελιφόντα, quod nos latine sapientiæ consiliatorē dicimus, sicut Homerus ait, ἡ γὰρ παννύχιον εὐδαιμ βελιφόντον ἀνδρα, id est, nec decet tota nocte dormire consiliatorē uirū. Nam & Menæder similiter in disexapoto comœdia ita ait, βελιφόντε ὑμῶν ἢ μὲ πρὸ λαβὼν ὄρασιμ, id est, consiliatōe nostram de mea præoccupauisti uisionem. Nam ut hoc certum sit Homerus in fabula eiusdem Bellerophontis ita ait, πένθ' ἀγαθὰ φρονέοντα διαίφρονα βελιφόντην, id est, bona cogitantū sapientissimū consiliū: spernit libidinem, id est, Antiam, ἀντίον enim græce contrariū dicitur, sicut antichristum dicimus, quasi ἀντίον τοῦ χριστοῦ, id est, contrarius Christo. Vide itaq; cuius uxor Antias dicatur, nihilominus Proeti, Proetos Pamphila lingua sordidus dicitur, sicut Hesiodus in Buccolico ludicro scribit dicens, id est, sordidus uarū bene calcatarū sanguineo rore, & cuius uxor est libido nisi sordidi: At uero Bellerophon, id est, bona cōsultatio qualē equū sedet nisi Pegasum: quasi pegaseon, id est, fontē aternū. Sapientia enim bonæ cōsultationis aternus fons est. Ideo pēnatus, quia uniuersam mundi naturā celesti cogitationum theoria collustrat. Ideo & musarū fontem ungula sua rupisse fertur. Sapientia enim dat musis fontem, ob hanc rem etiā sanguine Gorgoneo nascitur. Gorgon enim pro terrore ponitur. Ideo & Mineruæ pectore fixa est, sicut Homerus in xiii. ait.*

Ergo hic

Ergo hic duplex assertatio est. Aut enim terrore finito sapientia nascitur, sicut de sanguine, id est, de morte Gorgonis pegasus, quia stultitia semper est timida, aut initiū sapientiae timor est, quia & magistri timore sapientia crescit, & dum quis famam timuerit, sapiens erit, unde & chimera occidit. Chimera enim quasi *κῦμα ἔρωτος*, id est, fluctuatio amoris. Ideo etiam triceps chimera pingitur quia amoris tres modi sunt, hoc est, incipere, perficere, & finire. Dū enim amor nouiter uenit, ut leo feraliter inuadit, unde & Episcamus comicus ait, *Δαμάσῃς ἔρως λεονταίας Διωάμῃ βαλερός*, id est, domitor cupido leōtea uirtute presumptior: Nā & Vergilius in georgicis tetigit dicens. Carulorum oblita læna sæuior errauit campis. At uero capra quæ in medio pingitur, perfectio libidinis est, illa uidelicet causa, quod huius generis animal sit in libidine ualde proclium. Vnde Vergilius in bucolicis ait, hædiq; petulci. Ideo & satyri cum captinis cornibus depinguntur, quia nunquam nouere saturari libidine. At uero quod dicitur, postremum draco, illa ratione ponitur, quia post perfectionem uulnus det pœnitentiæ, uenenumq; peccati, erit enim hic ordo dicendi, quod primum sit in amore inchoare, secundū perficere, tertium uero pœnitere de perfecto uulnere.

Perdix.

Semper delicata consuetudo laborioso fert præiudicium operi, & mollitur educatu, dum quod non optat euenit, pœnitentiā creat. Melius est enim laborare parititer, securius edoceri, quā ex necessitate ueniente repentaliter perterteri. Perdixem ferunt uenatorem esse: qui quidem matris amore correptus, dū utrinq; & immodesta libito ferueret, & uerecūdia noui facinoris reluctaretur: cōsumptus, atq; ad extremā labem deductus esse dicitur. Primus etiam ferram inuenit, sicut Vergilius ait: Nam primi cuneis scindebant fissile lignum. Sed ut Fenestella Martialis scribit, hic primum uenator fuit. Cui cum ferinæ cædis cruenta uastatio, & solitudinem uagabunda errando cursilitas displiceret, plusq; etiā uidens contheroletas suos, id est, Actæonem, Adonin, Hippolytum miserandæ necis functos interitu, artis pristinae affectui mittens repudium, agriculturam affectatus est, ob quam rem matrem quasi terrā omnium genitricem amasse dicitur. Quo labore consumptus etiam ad maciem peruenisse fertur, & quia cunctis uenatoribus de pristinae artis opprobriū detrahebat, ferram quasi mali loquium dicitur repperisse. Matrem etiam Polycasten habuit, quasi polycarpen, quod nos latine multifrutam dicimus, id est, terram.

Actæon.

Curiositas semper periculorū germana, detrimēta suis amatoribus nouit magis parturire quā gaudia. Actæon deniq; uenator Dianam lauante uidisse dicitur, qui in ceruū cōuersus, a canibus suis nō agnitus, eorū moribus deuoratus est. Anasimenes (qui de picturis antiquis disseruit) in libro. ii. ait uenationem Actæonē dilexisse, qui cum ad maturā peruenisset ætatem consideratis uenationum periculis, id est, quasi nudā artis suæ rationē uidens, timidus factus est, unde & cor cerui habere dicit, unde et Homerus ait, *οἶνοβαρὲς, κύνος ὄμματ' ἔχ', κραδίην δ' ἐλάφοιο*, id est, ebriose, oculos canis habens, & cor cerui. Sed dum periculū uenandi fugeret, affectum tamen canum nō dimisit, quos inaniter pascēdo pene omnē substantiā perdidit, ob hanc rem à canibus suis deuoratus dicitur esse.

De Hero & Leandro.

Amor cum periculo sepe concordat, & dum ad illud solū natat quod diligit, nunq; uidet, quod expedit, *ἔρως* enim græce amor dicitur, Leandron uero dici uoluerunt, quasi *λύσιμ ἀνδρῶν*, id est, uiroꝝ solutionē. Solutio enim uiri amorē parturit. Sed natat nocte, id est, obscuro tēpore tentat pericula. Hero quoq; in amoris similitudine fingitur lucernā ferre: & quid aliud amor nisi flammam fert, & desideranti periculosam uiam ostendit, cito tamen extinguitur, quia iuuenilis amor non diu perdurat, deniq; nudus natat, illa uidelicet causa, quod suos affectatotes amor & nudate nouerit & periculis, sicut in mari iactate: Nam extincta lucerna, utriusq; mors est procurata matitima, hoc in euidenti significans, quod in utroq; sexu uapote ætatis extincto, libido cōmoritur: in mari uero mortuū feruntur, uelut in humore frigide senectutis, omnis em caloratæ iuuetutis ingniculus tepide ueternositatis algescit in senio.

De Berecynthia & Atti.

Decepta Græcia credulitate demonū potiusquā deorū, nunquā deterius suis dis
 reponeret, quā ut eorū matrem ueterosam anum, non solū puerilē amatu,
 quantū etiā fingerēt zelotipam. Tantū enim zeli succensa anus inuidiosa
 flagrauit, quæ nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut unde fructū sperabat li
 bidinis, illud ueterana succideret meretrix. Et quāuis apud muliebres animos libido ob
 tineat regnū, tamen etiā inuicta libidine zelus obtinet dominatū. Berecynthia enim ma
 ter deorū Attin puerum formosissimū amasse dicitur, quē zelo succensa castrando semi
 masculū fecit. Quid ergo sibi in his Græcia sentire uoluerit, edicamus. Berecynthiam dici
 uoluerit, quasi mortuā dominā. Ideo matrem deorū, quod deos nuncupati per superbiam
 uoluerit: Ideo eos in olympo habitantes quasi excelsos & surpetbos, ideo & dæmonas
 nuncupant secundū Homerū, qui dicit *μετὰ δαίμονας ἄλλους*, id est, post deos alios, *δῆ
 μος* enim græce populus dicitur, is dicitur unus, & quia populos subdere cupiebant, &
 soli super populos esse, dæmones dicti sunt. Ideo & apud Romanos Indigetes. Ergo Be
 recynthiam montibus præesse dixerūt Bernicynthos. Cynthos enim Attica lingua flos
 nūcupatur, unde hycynthus dicitur quasi *ἵακυνθος*, quod nos latine solus flos dicimus
 quasi omnibus perfectior. Nam & Epicarmus ita ait: *παυλάεπιος σέφανος, ἢ ποδὶ ἀκτῶν
 προβατῆν ἢ χρυσάλος*, id est, florifera cōtōna, atq; è littoribus procedit chrysalus. Itaq; florē
 quamuis quilibet amat, tamen abscondit, ut Berecynthia in Attin fecit, tathis enim græce
 flos dicitur, ut Sosides Atticus in libro theologumenon quē appellauit, scribit matrem
 deūm, in modū potētiae uoluit poni, unde Cybele dicitur quasi cydos baleon, id est, glo
 riæ firmitas, unde & Homerus ait: cui Iuppiter gloriā donauerat, ergo ideo turrita pin
 gitur, quod omnis potētiae elatio sit in capite. Ideo leonū curru præsidens, quia omnis
 potētia regno ornata sit. Scepterū etiā fert, quod omnis potentia uicina regno sit, ob hanc
 rem etiā mater deū dicta est, illud nihilominus ostēdere uolētes, quod siue Indigetes, siue
 di, siue dæmones apud antiquos à diuitiis dicti sunt, ergo potētia diuitū mater est, unde
 & Homerus Agamēnonem cōsiderans ait: *ἀπείδη τέος' αὐτ' ἐπιμέμφεται ἰδ' ἔχαπίζεσ'*.
 Nec non etiā Euripides cōsimilans Tantalū Ioui in tragœdia Electræ ait, beatus ille, nec
 in uideo fortunas eius Iouis æqualis, ut dicitur Tantalus, ergo potētiae gloria semper &
 amore torretur, & liuore torquetur, Citōq; abscondit quod diligit, dum tamen amputet
 illud, quod odit: Deniq; omnis nūc usq; potētia nescit circa suos diuturnū seruare affe
 ctum, & quod amauerit cito, aut zelando amputat, aut fastidiendo horrescit, & Attin di
 ci uoluerunt quasi *ἔδος*, *ἔδος* enim græce consuetudo dicitur, ergo quantumcumq; amor
 sit, potentibus stabilis esse non nouit.

De Psychi & Cupidine.

Puleius in libris metamorphoseon hanc fabulā planissime designauit, dicēs
 esse in quadā ciuitate regē & reginā, habere tres filias, duas natu maiores, esse
 temperata specie, iuniorem tam magnificā esse figuræ ut crederetur Venus
 esse terrestris. Deniq; duabus maioribus quæ erant temperata specie, connu
 bio uenere, illā uero ueluti deā non quisquā amare ausus, quæ uenerati pronus, atq; ho
 stis sibi met deprecari. Cōtaminata ergo honoris maiestate. Venus succensa inuidia, Cu
 pidinem petit, ut in contumacē formā sæueriter uindicaret. Ille ad matris ultionē adue
 niens, uisam puellā adamauit, pœna enim in affectū conuersa est, & ut magnificus iacu
 lator ipse se suo telo percussit. Itaq; Apollinis denunciatione iubetur puella in montis ca
 cumine sola dimitti, uelut feralibus deducta exequiis, pœnato serpenti sponso destinati,
 perfecto nanq; choragio puella per montis decliua zephyri flantis leni uectura delapsa,
 in quadā domū auream rapitur, quæ pretiosa sine pretio, sola cōsideratione laude de
 ficiente poterat existimari. Ibiq; uocibus tantummodo seruientibus, ignota atq; mane
 sionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniēs maritus, Venetis præliis obscure per
 actis, ut in uise uespertinus aduenerat, ita crepusculo incognitus etiā discedebat. Habuit
 ergo uocale seruitiū, uentosum dominiū, nocturnum cōmercium, ignotū cōiugium.

Sed

Sed ad huius mortem deslendam sorores adueniunt, montisq; conscenso cacumine germanum lugubri uoce flagitabant uocabulum, & quamuis ille coniunx lucifuga sororios ei comminando ueraret aspectus, tamen consanguineæ charitatis inuincibilis ardor maritale obumbravit imperium. Zephyri ergo flagrantis auræ anhelante uectura ad semet sororios perducit affectus, earumq; uenenosis cōsiliis de mariti forma quærenda consentiens curiositatem suæ salutis nouercam attipuit, & facillimam credulitatem quæ semper deceptionum mater est, postposito cautelæ suffragio attipuit, deniq; credēs sororibus se marito serpenti coniunctā, uelut bestiam interfectura nouaculam sub puluinarum abscondit, lucernamq; modio contegit. Cumq; altum soporem maritus extenderet, illa ferro armata lucernamq; modio custodita eruta, Cupidine cognito dum immoesto amoris torretur affectu, scintillantem olei desputamēto maritū succendit. Fugiensq; Cupido multa super curiositate puellæ inceptans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandē multis iactata uenenis, persecutionibus, postea lotie petente in cōiugio Cupidinem accepit. Poteram quidē totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, qualiter & ad infernū descenderit, & ex stygiis aquis undam delibauerit, & solis armenta uellere spoliauerit, & seminū germina confusa discreuerit, & de Proserpinæ pulchritudine particulam moritura præsumpserit. Sed quia hæc saturantius & Apuleius pene duorū continentia librorū tantam falsitatum congeriem enarrauerit, & Aristophantes Athenæus in libris, qui dysereftia nuncupatur hanc fabulam enormi uerborū circuitu discere cupientibus prodit, ob hanc rem superuacuum duximus ab aliis digesta nostris inserere libris, ne nostra opera aut propriis exularem officii, aut alienis adiiceremus negociis. Sed dum his, qui fabulā legent in nostra hæc transeat, scitutus quod sibi illorū falsitas sentire uoluerit. Ciuitatem posuerunt quasi in modū mūdi, in qua regem & reginā uelut Deum & materiam posuerunt, quibus tres addunt carnem ultromecanē, quam libertatem arbitrii dicimus, & animā. *ψυχή* enim græce anima dicitur, quam ideo iuniorē uoluerūt, quod corpori iam factō postea inclatā esse dicebāt. Hanc igitur ideo pulchriorē quod & libertate superior, & carne nobilior, huic in uideat Venus, quasi libido, ad quā perdēdam cupidinē mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animā diligit, & ei uelut in cōiunctionē miscetur, quā persuadet, ne suam faciem uideat, id est, cupiditatis delectamenta discat, unde & Adam, quamuis uideat nudū se, non uidet donec de cōcupiscentiæ arbore comedat. Né ue suis sororibus, id est, carni & libertati de suæ formæ curiositate perdiscenda consentiat, sed illarū compulsamēto percita, lucerna desub modio eiecit, id est, desiderii flammam in pectore absconditam depallat, uisam taliter dulcem amat, ac diligit, quam ideo lucernæ ebullitione dicitur incēdisse, quia omnis cupiditas quantum diligitur tantum ardescit, & peccatricem suæ carni confingit maculam, ergo quasi si cupiditate nudata ex potenti fortuna eruitur, & periculis iactatur, & regia domo expellitur. Sed nos quia longum est ut dixi omnia persequi, tenorem dedimus sentiendi. Si quis uero in Apuleio ipsam fabulam legerit, nostra expositionis materia, quæ non diximus ipse reliqua cognoscat.

De Peleo & Thetide.

Thetidem dici uoluerunt aquam, Iuppiter, quasi deus, coniungit Peleo, *ψυλός* enim græce lutum dicitur, ergo terram cum aqua commixtam uolunt homines genuisse, unde & Iouem cum Thetide uoluisse concumbere dicunt, & prohibitum esse ne maiorem se genuisset, qui eum de regno expellet. Ignis enim, id est Iuppiter, si cum aqua coeat, aquæ uirtute extinguitur. Ergo in cōiunctione aquæ & terræ, id est, Thetidis & Pelei discordia sola non petitur, illa uidelicet causa, aut quod concordia utrorumq; elementorum homo gignatur. Nam & in competentia illa indicat, quod Peleus, ut terra, id est, caro, Thetis ut aqua, id est, humor, Iuppiter qui utraq; gignit, ut ignis, id est, anima, ergo in cōceptione hominis & elementorū iugalitates tres (ut supra diximus) uitæ certantur. Nam & discordia malum aureum icisse dicitur, id est, cupiditatē, illa uidelicet causa, quod in malo aureo est quod uideas,

non est quod comedas. Sicut cupiditas nouit habere, non nouit frui. Omnes etiam deos Iuppiter ad nuptias dicitur conuocasse, illa de causa, quod putarent ethnici singulas partes in homine deos singulos obtinere, ut Iouem caput, Minervam oculos, Iunonem brachia, pectus Neptunū, cinctum Martē, tenes & inguina Venerē, pedes Mercuriū, Sicut Democritus in physiologomenon scripsit, unde & Homerus ait, ἄμματα ἐν κεφαλῇ Ἰὺν ἰκελὸς δ' ἰὶ τερπικέραυνῶ, ἄρει δ' Ἰώνη, σέρον δ' ποσειδάωνι, id est, caput & oculos similes Ioui fulmine delectanti, Marti cingulū, & pectus Neptuno. Nā & Tybetianus in Prometheus ait, deos singula sua homini tribuisse. Deniq; natū Achillem uelut hominē perfectum, mater in aquas intingit stygias, id est, durū contra omnes labores munit, solum ei talum nō tetigit, nihilominus illud physicū significare uolentes, quod uenæ, quæ in talo sunt, ad tenum, scemorū, atq; uirilium rationem pertineāt, unde aliqua uenæ usq; ad pollicē tendunt, quod tractātes & physici et mulieres ad obtinendos partus, & ischiacos eodē phlebotomāt loco, & emplastro mentaticū, quem stisidē Africanus in astroso phistes uocauit, pollicis & talo imponendū præcepit. Nam & Orpheus illū esse principalem libidinis indicat locū. Nam deniq; in entherocilicis & iisdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monstrat quod humana uirtus, quāuis ad omnia munita, tamen libidinis istibus subiacet patula, unde & ad Licomedis regiam datur ut nutretur, quasi ad luxurię regnū. Licomedē enim græce quasi γλυκὺ μηδέν, id est, dulce nihilū. Omnis enim libido & dulcis & nihil est, deniq; & amore Polyxenæ petiit, & pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim græce multorū peregrina dicitur, seu quod amor peregrini nati faciat mētes ab ingenio suo, seu quod apud multos libido (ut peregrinabūda) uagē.

De Myrrha & Adoni.

Myrrha patrē suum amasse dicitur, cum quo ebriato cōcubuit, cumq; eam pater utero plenā tescisset, cognito crimine, euaginato eam persequi cœpit gladio. Illa in arborē myrrham cōuersa est, quā arborem pater gladio percussit Adon exinde natus est, quid uero sibi hæc fabula sentiat edicamus. Myrrha genus est arboris, de qua succus ipse exudat, hæc patrem amasse dicitur. Istæ enim arbores in India sunt, quæ solis caloribus cremantur, & quia patrē omnium rerum solem esse dicebant, cuius opitulatu cuncta germinū adolescit natiuitas, ideo & patrē amasse dicitur, dumq; grandioris fuerit roboris, solis ardoribus crepans thagades efficit, per quas succum defudat (quod myrrha dicitur) & redolentibus lachrymosa guttulis, fletus suauis scissuris hiantibus iaculatur, unde Adonē genuisse fertur, Adon græce suauitas dicitur, & quia hæc species odore suauis est, Adonem dicitur genuisse. Ideo autē Venerē amasse dicunt, quod hoc genus pigmenti sit ualde feruidū. Vnde Petronius Arbiter ad libidinis concitamentū myrrhinū se poculum bibisse refert. Nam & Suetrius comœdiarū scriptor introducit Glycerā meretricem dicentē, Myrrhinū mihi adfers, quo uirilibus armis occursem fortiuscula.

De Apolline & Marsya.

Miætua tibus ex osse inuenit, quibus cū in conuiuio deorū cecinisset, cumq; eius tumentes buccas di omnes itulissent, illa ad Tritonem paludē pergēs in aqua faciem suā speculatur, dum turpia adiudicasset buccarū, in flumina tibus eiecit, quibus Marsya repertis, doctior factus, prouocauit Apollinē concertaturū de cantibus, sibiq; Midam regem iudicē deligūt, quē Apollo, cum nō recte iudicasset, asininis auribus deprauauit. Ille criminis sui notā tonsori tamen ostendit, præcipiens ei, ut si crimen eius celaret, eum participē regni efficere. Ille secretum domini sui in terram fodit, & in defosso terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus est, unde sibi pastor tibus faciens, quæ cū percutiebatur dicebat, Mida rex aures asinales habet, nihilominus quāmodo ex terra conceperat, Vnde & Petronius Arbiter: Sic commissā ferens auidus referat minister, Fodit humum, regisq; latentes prodidit aures. Concepit nam terra sonum, calamiq; loquentes, Inuenete Midam qualem conceperat index.

Nunc

Nunc ergo huius mysticæ fabulæ interiorius cerebrum inquiramus, à musicis hæc reperta fabula, ut Orpheus in Theogonia scribit. Musici enim duos artis suæ posuerunt ordines, tertium uero quasi ex necessitate adiicientes, ut Hermes Trimegistus ait, ἢ ἀδόντων, ἢ ἀελομένων, ἢ αὐλομένων, hoc est, aut cantantium, aut citharizantium, aut tibicinantium, Prima est ergo uiua uox, quæ sibi in omnibus musicis necessitatibus celestissima subuenit, potest etiã lémata subrigere, & parallelos cōcordare, & distonias mollire, & phthongos iuuare, & ornare chromata. Sequitur secunda cithara, quamuis enim de his rebus disexaphexis dicunt, sicut Mariades scribit multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ uiua uox potest. Limmata enim facta nō erigit, qui† lismata in se cathenata nō *schisma* implet. At uero tibia artis musicæ partem extremã poterit adimplere. Cithara enim symphoniarum gradus habet quinque, secundū quod Pythagoras ait, dum numerorū rhythmos modulos ad symphoniarū adduxisset concordiam. Prima enim symphonia est diapason, quod est in arithmetiis diplasion, quod nos in latinis unum ad secundū dicimus: secunda symphonia diapente, quod est in arithmetiis hemioliis, quod nos in latinis duo ad tertū nuncupamus, tertia symphonia diatessaron, quod est in arithmetiis epitritis, id est, tertius ad quartū: quarta symphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous uocatur, apud nos quintum ad quartū, & quoniam ultra arithmeticus ordo progredi non patitur, propter nouenarium limitem, quia dicimus alterius ordinis primus gradus est, cōtingit ergo ut habeat quintam symphoniam, quæ harmonia nuncupatur, id est, octo ad nouem. Nullam enim ultra numerū coniunctionem inuenies: habet igitur musica partes septem, id est, genera, diastemata, systemata, phthongos, tonos, metabolas, & † melumpæas, unde & Vergilius in sexto ait, *melopæas*
Nec non Threitus longa cum ueste sacerdos,
Obloquitur numeris septem discrimina uocum.

In arithmetiis enim plenitudo formulæ est, ut est in geometricis tonus. Vox uero habet gradus symphoniarum in numeris quantum natura dotauerit ipsam uocem ut habeat artis, & thesis, quas nos latine elationes & deiectiones dicimus. Tibia uero uix unam & dimidiã perficit symphoniam. Vna enim symphonia quinque symphonias habet, ergo post attem musicam Minerua reperit tibia, quas omnis doctus in musicis sonet, has propter sonorum despuit paupertatem. Inflatas uero buccas ideo risisse dicuntur, quod tibia uentose in musicis sonet, & idiomatum proprietate amissa sibilet potius rem quam enunciet. Ideo illam iniuste sufflantem omnis quicumque est doctior tident, unde eas & Minerua, id est, sapientia exprobrâs proiicit, quas Marsya assumit, Marsya enim græce quasi μάργος, id est, stultus, solus qui in arte musica tibiam præponere uoluit citharæ, unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex residet, Mida enim græce quasi μηδὲν εἰδώς dicitur, quod nos latine, nihil sciens dicimus, ideo etiam asininis auribus dicitur, quia omnis discernēdi ignarus nihil differt ab asino, ob hanc etiam rem & seruum eius auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum seruum habere debemus ad omnia, quæ uolumus obsequentem, & nostra secreta celantem. Quod aut per cannam perdidit, per fistulam gutturis loquendo significat, quod uero pastor audit, pastores sunt illi, qui aliena sulcando subtilius pascunt.

Orpheus.

Orpheus Euridicen nympham amauit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Aristæus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est, postquã maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam conuersus aspiceret. Quam conuersus aspiciens, iterum perdidit. Hæc igitur fabula artis est musicæ designatio. Orpheus dicitur ὀρχηστὴρ, id est, optima uox, Euridice uero profunda diiudicatio. In omnibus igitur artibus sunt primæ artes, sunt secundæ, ut in puerilibus literis prima abecedaria, secunda nota.

In gram

In grammaticis prima lectio, secunda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, secunda dialectica. In geometricis prima geometria, secunda arithmetica. In astrologis prima mathesis, secunda astronomia. In medicinis prima gnostice, secunda uero mantice: In aruspicipis prima aruspicina, secunda paralyfis. In musicis prima musica, secunda apotelesmatica, de quibus omnibus breuiter rationem perstringam necesse est. Aliud est enim apud gramaticos aliena agnoscere, aliud est sua efficere. Apud Rhetores uero aliud profuso & libero cursu effrenata loquacitas, aliud constricta uirtutis indaganda curiosa nequitas. Apud astrologos aliud est astorum ac sideru cursus effectusq; cognoscere, aliud significata traducere. In medicinis aliud est morborum agnoscere meritum, aliud infirmitatis uenientem concursum mederi. In geometricis aliud formulas lineasq; depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruspicipis aliud est fibratu particularuq; inspectio aliud secundu Battiadé euentu immutatio. In musicis aliud uero est harmonia phtonorum, systematum, & diastematu, aliud effectus tonoru uirtusq; uerborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis secreta uirtutem etiam mysticam uerboru attingit. Sed hac quantum ab optimis amatur, sicut ab Aristæo, ἀριστον enim græce, optimu dicitur: Tantum ipsa ars coniunctionem hominu uitat, quæ quidem serpentis ictu moritur, quasi astutiæ interceptu secretis uelut inferis transmigratur. Sed post hanc artem exquiritendam atq; eleuanda uox canora descendit, & quæ apotelesmatica, phantastica omnia præbet, & modulis tantu in secreta latentibus uoluptatu reddidit effectus. Dicere enim possumus quod dorus tonus aut coiens phrygius torrens, Saturno feras mulcens, si Ioui aues oblectet. At uero si rei expositio queritur, cur hoc uestiganda rationis caput immoritur. Ideo ergo et ne eam respiciat prohibetur, & dum uidet amittit. Nam perfectissimus Pythagoras du modulos numeris coaptaret, symphoniaruq; pondera terminis arithmeticis per melos & rithmos & modulos sequeretur, effectus uero ratione reddere non potuit.

Phineus.

ingluuiæ.
 Hineus enim in modum auaritiæ ponitur, & à scenerando Phineus dictus est. Ideo cæcus, quod omnis auaritia cæca sit, quæ sua non uidet, ideo ei harpyæ cibos arripiunt. At uero quod eius prandia stercorebus foedant, ostendit scenerantium uitam rapinæ ingluuiem esse sordidam, sed hæc à conspectu eius Zethus & Calais fugant, quia rapina ei aliquid de suo comesse nõ permittit, græce enim Ζητῶν καλοῦ inquitens bonum dicitur. Ideo uolatici, quia omnis inquisitio boni nunquã terrenis rebus miscetur. Ideo Aquilonis uenti filii, quia bona inquisitio spiritalis est, non carnalis, ergo ueniente bonitate omnis rapina fugatur.

De Alpheo & Arethusa.

Alpheus fluuius Arethusam nymphã amauit, quã cum sequeretur, in fonte cõuersa est. Ille in mediis undis ambulans nõ immixtus, in sinu eius immergitur, unde & apud inferos obliuionem animarum trahere dicitur ἀληθείας φῶς, id est, ueritatis lux, Arethusa uero quasi, ἀρετῖσα, id est, nobilitas æquiritatis, ergo quid amare poterat ueritas nisi æquitatem: quid lux nisi nobilitatem: & ideo in mari ambulans nec miscetur, quia lucidi ueritas omni malorum falsitudine morum

circundata pollui aliqua cõmixture non nouit. Sed tamen in sinum æquiritatis potestatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum, id est, in secreta conscientie ueritatis lux, malarum rerum semper obliuionem importat.

antiquarū interpretatio, cum testimonio ad Calcidium.

De tuorum præceptorū, Domine serie, nostra quidquā euitasse inobediētia putaretur, libellum etiam, quem de abstrusis sermonibus parate iussisti, in quantū memoriæ entheca subrogare potuit absolutū retibui, non phaleratis sermonū studentes somniis, quā rerū manifestationibus dantes operā lucidandis.

Sandapila.

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuorū, id est, loculum, nō in quo nobilium corpora, sed in quo plebeiorū atq; damnatorū cadauera portabantur, sicut Stesimbrotus Stasius de morte Policratis regis Samiorum descripsit, dicēs, posteaquā de cruce depositus sandapila etiam deportatus est.

Vespillones.

Vespillones dicti sunt baiulatores, quamuis Antidamus Heraclēopolites uespillones dixerit cadauerum nudatores, sicut in historia Alexandri Macedonis scripsit, dicens, plusquam trecetos cadauerū uespillones rex Perses crucibus affixit. Tamen Mnafeas scripsit in Cecrope libro, Apollinem posteaquam à Ioue uinctus atq; interfectus est, à uespillonibus ad sepulturam elatum esse.

Pollinctor.

Pollinctor dicti sunt, qui funera morientia accurant, unde & Plautus in Menæchmis comœdia ait, ut pollinctor dixit, qui eum pollinxerat. Pollinctor dicti sunt quasi pollutorum unctores, id est, cadauerum curatores, unde & Apuleius in Hermogora ait, pollincto eius funere domuitionem paramus.

Manales lapides.

Ab eo qui disciplinas Hetrūscas Tagetis & Bacchetidis, xv. uoluminibus explanauit, ita ait, fibræ iecoris sandaracei coloris dum fuant, manales tunc ueteri opus est petras, id est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuia commutanda inopia.

Nestrendines, uel nestrendes sues.

Diofantus Lacedæmonius, qui de sacris deorum scripsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod *ἐκατόν τεφρόμεινα* appellatur, si quis enim centum hostes interfecisset. Marti de homine sacrificabat apud insulam Lemnon, quod sacrificatum est à duobus Cretēsis, uno Locro, id est, Tumine Cottyniensi, Proculo Locto, sicut Sosicrates scribit, sed posteaquam hoc Atheniensibus displicuit, cœperunt efferre potum castratū, quem nestrendem uocabant, id est, quasi sine renibus, & apud Rhomanos Vatro scribit Scitium Dentatum centies & uicies pugnasse singulari certamine, cicatrices habuisse cōtrā quadraginta quinq; post tergum nullam, coronas accepisse, xxvi. Armillas centum quadraginta, & istum primum sacrum fecisse Marti.

Ambiguae oues.

Bebius Macer, qui fastalia dietum scripsit, ait Iunoni eas quæ geminas parerēt oues sacrificare cū duobus agnis altrinsecus alligatis, quas oues ambiguas uocari, quasi ex utraq; parte agnos habentes.

Suggrundaria.

Priori tempore suggrundaria antiqui dicebant sepulchra infantū, qui nec dum xl. dies implessent, quia nec iam busta dici poterāt, quia ossa quæ cōburerentur nō erant, nec tanta immanitas cadaueris, quā luctus tumesceret, unde & Rutilius Geminus in Astyanactis tragœdia ait, melius suggrundariū miser quæretes quàm sepulchrum.

Silicernii.

Silicernios dici uoluerunt senes iam incuruos, quasi iam sepulchrorum suorum filios aspicientes, unde & Cincius Alimetus in historia de Gorgia Leontino scribit dicens, qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, si mori non potuit, tamen in firmitatibus exultat.

Acca

Aruales fratres.

fratribus

Acca Latentia Romuli nutrix, cōsueuerat pro agris semel in anno sacrificare duodecim filiis suis sacrificium præcedentibus, unde cum unus mortuus esset, propter nutricis gratiam Romulus in uicem defuncti se succedere pollicetur, unde & ritus processit, cū duodecim iam deinceps sacrificare, & aruales dici fratres, sicut Rutilius Geminus in libris pontificalibus memorat.

Iniuges boues.

MAnilius Cræstus in libro, quem de deorum hymnis scribit, ait Mineruæ iniuges boues sacrificari, id est, iugum nunquam ferētes, illa uidelicet causa, quod & uirginitas iugum nesciat maritale, & uirtus nunquā sit iugo prementi subiecta.

Semones.

Semones dici uoluerunt deos, quos cælo nec dignos ascriberent, ob meriti paupertatem, sicut Priapus, Hippo, Verrūnus. Nec terrenos eos deputare uellent, per gratiæ uenerationem, sicut Varro in mystagorum libro ait. Semonēq; in ferius derelicto Deum depinnato atrolam orationis eloquio.

Blaterare.

Pacuius in Pseudo comœdia inducit Sceparium seruum ancillæ dicentem, Ni ego te blaterare aspicerem, his nūcium iudicasset. Blaterare enim quasi uerba trepidantia metu balbutire dixerunt.

Luscicii.

Luscitios dici uoluerunt interdum parum uidentes, quos Græci myopes uocant, unde & Plautus in Mercatoris comœdia ait: mirū lolio uisitare te tam uili tritico quia lusciosus est. Dicunt enim quod lolium comedentibus oculi obscurantur.

Tutulus.

Varro in pontificalibus ait, tutulos sacerdotes dici breuium deorum. Numa uero Pompilius & ipse de pontificalibus scribēs, tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes caput tectabant cum ad sacrificium accessissent, sicut & Vergilius ait: Et capita ante aras Phrygio uallatus amictu.

Oria.

Oriam dicunt nauicellā modicā piscatoriam, unde & Plautus in Cacisto ait, malo huc alligari ad oriam ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.

Problema.

Problema est propositio in capite libri questionaliter posita, unde & Demosthenes pro Philippo ait: sed ne quid græcum te turbet exemplū, ego pro hoc tibi latinum faciam, ait enim problematis autenticum gradum tradamus astanti, cui nostra subsequens occurset oratio. Nam & Tertulianus in libro, quem de fato scripsit, ita ait, Redde huic fati primum problematis mancipatum.

Pumilior & glabrior.

Apuleius in asino aureo introducit sorores Psyche marites detrahētis, dicitq; quous uis puero pumiliorem & cucurbita glabriorem, pumilos enim dicunt molles atq; enerues. Glabrum uero leuem & imberbem.

Sutela.

Sutelam dici uoluerunt astutiam, quasi subtilis tela, unde & Plautus in Casina ait, post scis clam me sutelis tuis eripere Casinam uxorem proinde ut postulas.

Frigutire.

Frigutire dicitur subtiliter adgarrere, unde & Plautus in casina ait, quid nam frigitis? & Ennius in Alcestide comœdia sic ait, hæc anus admodum frigit, nimirum fauciauit se flore liberi.

Titiuillitium.

Titiuillitium dici uoluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt, ut Plautus in casina ait,

ait, non ego hoc uerbum empfitem titi uilitio, id est, re admodū uilissima. Nam & Marcus Cornutus in satyra sic ait, Titi uilitii sal cedo tibi.

Scolponeæ.

Scolponeas dici uoluerunt cæstus plumbo ligatos, unde & Neuius in Philempoto comœdia ait. Scolponeis batuenda sunt huic latera probe, & Plautus in casina simili modo ait. Melius scolponeis, quibus battuetur tibi os senex nequissime.

Catillate.

Catillate dicitur per alienas domos instanter gyrare, à catulis tractum, quod per omnes domos circumeant. Vnde & Propertius, catillata geris uadimonia publicum prostibulum: & Plautus similiter ait, quin meam uxorem mittam catillatum.

Capularis senex.

Capularem dici uoluerunt senem iam morti contigium, sed & reos capulares dicebant, qui capulo digni fuerunt, unde & Lucillius ait, Pergit capulare cadauer: & Flaccus Tibullus in Helenæ comœdia ait, Tu ne amate audes edentule, & capularis senex edentulum quasi iam sine dentibus dici uoluerunt.

Promi & Condi.

Promos & Condos dici uoluerunt cellaritas, eo quod deintus promant, & intus cōdant, unde & Plautus in asinaria ait, ego sum Promus, Condus, procurator peni, penum enim cellarium dicimus.

Suppetiæ.

Suppetias dicimus auxilium, unde & Memor in tragœdia Hercules ait, sette suppetias optimi comites.

Auctio.

Auuctionem dici uoluerunt uenditionem, quasi quod et ementē augeat & uendentem, unde & Plautus in Curculione comœdia ait, Auuctionē facio parasiticam.

Nasiterna.

Nasiternam dici uoluerunt aquæ urnam, id est, utceum, unde & Calphurnius in Phronesi comœdia ait. Vbi tu nasiternatus aquam petas: & Plautus in Bacchide ait, Affer nasiternam cum aqua foras.

Antistate.

Antistate dicimus præcellere, unde & Crispinus in Heraclea ait: Diuinis uirtutibus antistas Alcides.

Stega.

Stega est nauis proscenium, id est, tabularum super quod nauæ ambulant, sicut Plautus ait, forte ego ut in stega confederam.

Lembus.

Lembus est genus nauiculæ uelocissimæ, quas dtomedas dicimus, sicut Vergilius ait, quàm qui aduerso uix flumine lembum remigiis subigit. Limbus uero ora uestimenti cuiusq; ex auro.

Ramentum.

Ramentum dici uoluerunt quasi quoddam proiectitium purgamentum, unde & Quintus Fabius Lucullus in epico carmine ait, uilissimū ramētū, proluuiosa pestis.

Diobolates.

Diobolates dicuntur uilissimæ metetrices, quæ sub paruo stipendio prostant, sicut Paminatius ait, Diobolare prostibulum, quam ego ut actutum ductem partitam reddam. Nam & Pacuuius similiter ait: Non ego ita fui, ut nunc sunt metetrices diobolares, quæ suam nummi causa paruipendunt gratiam.

Veruina.

Veruina est genus iaculi longum, quod aliqui uerutum uocant, sicut Galbius Bassus ait in satyris, Veruina cōfodiende nō te nauicifacio: nauici enim pro nihilo

o dici uo

dici uoluerunt, nam Plautus in Bacchide ait, si tibi machera est fotis, mihi ueruina est domi, qua quidem te faciam, si me irritaueris confessorum foricina nœnia.

Diuidia.

Diuidias dixerant tristitias, sicut Propertius ait, Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iustitium.

Iustitium dicitur iustus publicus, unde & Fonteius in oratione pro Nucernis ait, denique iustitium plebi indicitur.

Choragium.

Choragium dicitur uirginale funus, sicut Apuleius in metamorphoseon ait, choragio itaq; perfecto omnes domuitionem patant.

Desiduo.

Desiduo dicitur diurne, unde & Varro in Correlaria ait, Diuidiæ mihi fuerunt te abfuisse desiduo.

Floci.

Floci dixerunt quasi nihili, unde & Plautus ait, Floci est quid rerum getas.

Ientaculum.

Ientaculum dicitur degustatio, sicut Callimachus in Cœcia, Ientaculum proferte Ioui.

Eduium.

Eduium dicitur ab edendo, id est, prægustatiua comestio, unde Apuleius in asino aureo ait, Eduiis opipare excepta, opipare est lucide, deliciose.

Tuceta.

Tuceta dicuntur escæ regiæ, sicut Callimachus in Pisæis. Ambrosio redolent tuceta sapore.

Ferculum.

Ferculum missum carniū, unde Petronius Arbitrator ait, Postquā ferculū allatum.

Myropolæ.

Mypolæ dicuntur, qui ungenta uendunt, & sunt pigmentarii, unde & Næuius in diabolaria ait, Myropola affatim mihi unguentū largitus est, quo me uenustatem, adfatim abundanter dicitur, uenustate exhilarate est.

Celox.

Celocem dicunt genus nauiculæ modicissimum, quod blannam dicimus, unde Apuleius in libro de repub. ait, qui celocem tegete nequit, onerariam petit.

Cœlibatus.

Cœlibatum dici uoluerunt uirginitatis abstinentiam, unde & Fœlix Capella in libro de nuptiis Mercurii & Philologiæ ait, Placuit Mineruæ petere cœlibatum.

Exercitus.

Exercitus dicitur cōtemptus, unde et Plautus in milite glorioso ait, Itaq; nos nostrāq; familiam habes exercitam, & ubi supra ait, plus uideas ualgis sauiis omnes nictantes: nictare enim cinnum facere: ualgia enim sunt labellorum obtortiones in supinatione uel subatione peractæ, sicut & Petronius ait, Abroso ualgiter labello.

Summates.

Summates dicuntur uiri potentes.

Symplones.

Symplones dicuntur cōuinæ. Nam et amicus sponsi, qui cum eo per conuiuia ambulat, symplator dicitur, Ganeum uero taberna est, unde & Succius in comœdia piscatoria ait, Summates uiri symphones fratti sunt ganei.

Præsegmina.

Præsegmina sunt partes corporis incisæ, ut Tages in aruspiciis ait, præsegminibus amputatis.

Congertor

Congerones.

Congerones sunt, qui aliena ad se congregant, unde & apud Rhomanos Gerones Brutiani dicti sunt.

Cistella.

Cistellam dicunt capsellam, ut Plautus, Cistellam effert cum crepundiis, id est, cum puerilibus ornamentis.

Pecuatus.

Antidamas in moralibus libris ait, Fabre compactum animal hominem quis ferat, sic ex te pecuatū, & auertun cassit tam eretinas hominū mentes.

Fabre.

Fabre perfecte dicitur, auertun cate eradicare dicitur, Eretinas testas, uel argillaceas, pecuarum stultum.

Allucinate.

Allucinate dicitur uana somniare, Tractum est ab allucitis, quos nos conopas dicimus, sicut Petronius Arbitet ait, Nam centū uernali me allucitæ molestabant.

Culleus.

Culleus dicitur saccus in quo rei conclusi in mare mittuntur, sicut Plautus ait in uidualia, Iube hunc in sui culleo, atq; in altum deportari, si uis annonā bonam.

Elogium.

Elogium est hæreditas in malo, sicut Cornelius Tacitus ait in libro facietatum, Cæsis itaq; morum elogiū in filiis derelicto.

Lyxa.

Lyxā dicitur mercenarius, unde Lucanus ait, Stat dum lyxa bibat.

Sudum.

Sudum dicitur serenum, unde Tyberianus ait, Dureos subducit ignes sudus oritur lucifer.

Luteum.

Luteum splendidū, Pacuuius in tragœdia Thieftis, Non illic luteis aurora bigis.

Abstemijs.

Abstemijs dicitur obseruans, sicut Rubrius in satyra ait, Abstemiū merulenta fugit Metenia nomen.

Vadatus.

Vadatus dicitur obstrictus, uel sub fide uel sub fidei iussione ambulans, sicut Fene stella ait, apud quem Vadatus amicitiae nodulo tenebatur.

Manubiæ.

Manubiæ dicuntur ornamenta regū, unde & Petronius Arbitet ait, Tot regum manubiæ penes fugitiuum restiterant.

Aumatium.

Aumatium dicitur locus secretus publicus, sicut in theatris aut circo, unde & Petronius Arbitet ait, In aumatium memet ipsum conieci.

Deleneficus.

Deleneficus dicitur blandiloquus, unde & Lucretius Comicus in nummularia ait, Nescio quorsum mihi eueniant tua uerba tam delenefica.

Finis.

ARATI PHAINOMENON FRAGMENTUM

TVM GERMANICO CAESARE INTERPRETE.

Oelum circulis quinq; distinguitur, quorū duo extremi maxime frigidī, australis humillimus, & aquilonus excellissimus. His utrinque proximi duo paralleli uocantur, ut ita dixerim, æque distātes, ideo tropicus unus solstitialis, alter hybernus, per quem sol transiens ac tenens octauam partem Capricorni, solstitium hybernū facit, alter æstiuus, per quem sol transiens ac tenens octauam partem cancri, solstitium æstiuū facit. Medius est æquinoctialis, qui octauam partem arietis tenens æquinoctium uernum facit, octaua librę, autumnale constituit. Ut circuli in cœlo, ita zonę in terra uocantur, inhabitabiles frigidī circuli sunt ob rigorem, quod ab his longissime sol abest. Sub torrido quidam habitare putāt Aethiopię maximam partem: item plurimas insulas maris rubri, aliosq; uertices eminentiasq; terrarū nostris ampliores, sub tropicis habitare nulli dubium est. Noster solstitialis æstiuus est excelsus atq; arduus. Diuisi autem sunt à nobis circulo æquinoctiali, qui antichthones nominātur, & uidētur humiles atque depressi, qui antipodes infra sunt, quod ut esse uideatur efficiunt flexus obliquitatesq; terrarum, quas antichthones & antistochę & antisceptę inhabitare dicuntur. Incipit autē signifer non ab extremo circulo, nec ad extremum extenditur, sed ab intimo tropico australi brumaliq; eodem per æquinoctialem ad summū solstitialē, eundemq; æstiuale per mediū in his longitudo latitudinisq; portectus, obliquę circuli signiferi partes, cccxv. signa xii. partium sigula tricenarum. Quorum quędam minora, quędam ampliora & populo canophora dicuntur, sed compensatio quinq; partibus creditur applicari, ut sint omnes signiferi partes cccxv. Horum incipientia ab ariete, alia sunt masculorum naturalibus, alia fœminatū. Item quartum quoq; eorum aut tropicum, aut solidum, aut deforme, incipiet dinumeratio ab ariete: signa tropicorum duo sunt æquinoctialia, aries & libra, duo solstitialia, capricornus & cancer. Tropicis maxima solida anteposita his deformia.

Hic est stellarū ordo, utrorumq; circularū, septentriones duplices ad austrū uertuntur figura auersis caudis in uicem sibi aduersantes, inter quas obliquus dilabitur draco. Sub unius namq; pede est serpentarius, cuius serpentarii pedes attingunt frontem scorpionis: à latere autē retro stat custos, sub pedibus quidē eius uirgo habens igneam in manibus spicā. Retrorsus uero uestigiis eius adiacens leo, medio æstiuo solstitio cancer & gemini. Genua autē agitatoris caput gemini attingunt, pedes autē eius tauri cornibus iunguntur, cuius hœduli desuper obtinēt locū septentrionis. Habet autē septentrio à dextris iuxta coronā desuper serpētem in manibus Serpētarii, & eum qui in geniculo stat, & sinistro pede septentrionalis draconis uerticem calcans unum brachiū librę, alterum dans coronę. Nam ad minoris septentrionis ultimus pes Cephei continetur, cygnū manu dextra apprehendens, super cuius alas equus extendit pedem, & super equum Aquarius extollitur, iuxta quę capricornus est. Sub Aquarii pedibus piscis magnus austrinus, ante Cepheum Cassiopeia, & à dorso agitatoris Perseus pedem extēdit, super Persei caput Cassiopeia pedibus proferate uidetur. Inter cygnum igitur & eum qui in geniculo stat, lyra constituitur. In quorum medio desuper ab oriēte delphinus cognoscitur, sub cuius cauda est aquila, in proximo habens serpentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictū est, nunc ad australem ordinem properemus.

Sub aculeo scorpionis sacrariū constitutū est, sub corpore eius anteriora Centauri uidentur, in quo est bestia, cōspicitur & Sagittarii pes summus ex alia parte sub australi circulo prope centauri membra hydrę cauda, & coruus ad genua uirginis urna est posita à sinistris Orionis, qui & incola, fluuius qui & Padus, necnō & Eridanus sub pedibus Orionis, qui & incola dicitur, lepus splendida effigie cōspicitur, retrorsum uero à pedibus

pedibus eius canis splendida resulget, post cuius caudā nauis cōstituta est, ad tauri pedē protendit manū, Orion pedibus gemini appropinquat: anticanis super caput arietis, nō longe ab Andromedæ pedibus triangulus positus est. Sub ariete & piscibus cetus, con- nexio uero piscium communem habet stellam.

A R A T I P H A E N O M E N A G E R M A N I C O C A E S A T E I N T E R P R E T E .

B Iouē principium magno deduxit Aratus
Carminis, at nobis genitor tu maximus autor.
Te ueneror, tibi sacra feto, doctiq; labotis
Primitias, probat ipse Deūm rectorq; fatorq;.

Quantum etenim possint anni certissima signa,
Quā sol ardentem cancrum rapidissimus ambit,

Diuersasq; secat metas gelidi capricorni.

Quæ ue aries & libra æquant diuortia lucis.

Si non parua quies te præside puppibus æquor,

Cultorq; daret terras, procul arua silerent.

Nunc uocat audaces in cœlum tollere uultus,

Sideraq; & uarios cœli cognoscere motus:

Nauita quid caueat, quid uitet doctus arator

Quando ratem uentis, aut credat semina tectis.

Hæc ego dum lætis cogor prædicere musis,

Pax tua, tuq; ad sis nato numenq; secundes.

Q Væritur cur à Ioue incepit & nō à musis: ut Homero conueniens magis hoc exi-
stimauit principiū Phænomenis, uti Iouem inuocaret, quod ipsorū carminum
origo est Iuppiter: non solus aut ita cœpisse uidetur Aratus, sed & Crates cōmicus à Vesta
incipiens & profari carmina. Sophron in Mimo, qui nuncius inscribitur, à Vesta inci-
piens: omnes inuocant Iouē omniū principē. Sed queritur cuius Iouis meminerit, utrū
ne fabulosi, an naturalis: Et philosophi quidē plurimi naturalis aiunt eum Iouis memi-
nisse. Sed Crates ait Iouem dictū cœlū. Inuocatū uero merito, quia in aère & æthere sunt
sidera, & Homerū dixisse Iouem in aliqua parte cœlū, & ipse Aratus, cum dicit Herodo-
tus Iouem dictū aëra & Crates quidē eiusdem est opinionis, testemq; esse Philonem co-
micum dicit. Hoc aut constat & ipsum dicere. Nam quia nihil aliud est uox quàm per-
cussus aër, uidetur conuenienter dixisse, quæ rei præstat autoritatē, plenas Ioue uias refe-
rens, & omnis hominū conuentus, nihil eorū quæ in terra sunt, sine aère est, ratione etiā
cuius omnes usum desideramus. Nam cuncti mortales ostendūt usum suspitio, et cum
uiuimus aère indigemus. At quod ait, dextra monstrat, ad auguria pertinet auium, pro-
pter quod & Stoici Iouem esse affirmāt, qui per materiā manat spiritus, & similis est no-
stræ animæ. Zenodotus aut Aetolus & Diodorus aiunt, nec ad fabulosi Iouis sufficere
eiusdem opinionē, esse enim talem causam Iouis, & conuenire omnes uias eo confer-
tas, quas tanquā loco eius describit. Dicendo aut, etiam genus, ostendit animæ immor-
talitatem. Bene propterea quod ait, nouerat enim uirtuti aliquid æmulū futurum. Deo
igitur aduersus delicata lenem esse est, quoniā omniū patens affirmatur, & non solum
hominum, sed etiam deorum.

Aetera quæ toto fulgent uaga sideta mundo,
Indefessa trahit proprio cum pondere cœlum.

Axis stat motus semper uestigia seruat,

Libratasq; tenet terras, & cardine firmo

Orbem agit extremum, geminis determinat axem.

Quem graui dixere polon, pars merfa sub undas

Oceani, pars celsa sub horrifero aquilone.

Axem Cretæ dextra leuâq; tuentur,
 Siue arcti, seu Rhomanæ cognominis ursæ.
 Plaustrum, uel facies stellarum proxima uera.
 Tres remone totisq; micant, sublime quaternæ.
 Si melius dixisse feras obuersa refulgent
 Ora feris caput alterius super horrida terga.
 Alterius lucet, pronas rapit orbis in ipsos,
 Decliuis humeros, ueteris si gratia formæ.
 Cresia uos tellus aluit, moderator olympi.
 Donauit cœlo, meritum custodia fecit.
 Quod fidei comites prima in cunabula magni,
 Fuderunt Iouis attonitæ cum furta parentis,
 Aerea pulsantes mendaci cymbala dextra,
 Vagitus pueri patrias ne tangeret auras.
 Dicta exercere dominæ famuli Corybantes.
 Hic Iouis altrices Helice cynosurâq; fulgent,
 Dat grais Helice cursus maioribus astris,
 Phœnicas cynosura regit, sed candida tota,
 Et liquido splendore Helice nitet haud prius ulla.
 Cum sol oceano fulgentia condidit ora,
 Stella micat cœlo septem qua cresia flammis.
 Cœtior est cynosura tamen, sulcantibus æquor.
 Quippe breuis totam fido se cardine uertit.
 Sidoniamq; ratem nunquam spectata sefellit,
 Has inter medias abrupti luminis instar,
 Immanis serpens sinuosa uolumina torquet.
 Hinc atq; hinc, superatq; illas mirabile monstrum,
 Cauda Helicen superat, tendit simul ad cynosuram,
 Squammigero lapsu, qua desinit ulîma cauda,
 Hac caput est Helices, flexu comprehenditur alto.
 Serpentis, cynosuræ ille explicat amplius orbis,
 Sublatusq; retro maiorem respicit arcton.
 Ardent ingentes oculi caua tempora clatis
 Ornantur flammis, mento sedet unicus ignis,
 Tempus dexterius quæ signat stella draconis,
 Quæq; sedet mento, lucet nouissima cauda,
 Extremumq; Helices sydus micat ac radiatur.
 Serpentis decliue caput, quæ proxima signa,
 Occasus ortusq; uno tanguntur ab ore,
 Oceani tumidis ignotæ fluctibus arcti.
 Semper in occiduis seruantes ignibus axem.

Vertices extremos circa quos sphaera cœli uoluitur polos Græci nūcupauerūt, è quibus unus est australis, qui terræ obiectus à nobis nunq; uidetur. Alter aut septentrionalis qui Boreus uocatur, & nunquā occidit. Duo sunt arcturi quorū maiore uocat Helicen, minore canis caudā. Alterutra quidē horum capita deorsum, alterutra sursum aspiciunt. Altera namq; Helice est quæ apparet prima noctis, altera pusilla quidē, sed à nauigantibus obseruatur. Matia enim cōturbat. Helicen aut dicit Hesiodus Calisto Lycaonis regis filiā fuisse, & in Arcadia solitā cum Diana uenari, et in mōtibus uagari, & à Ioue compressam rem celasse Dianæ. Quam grauidā nudam se lauantem cum aspexisset Diana in lauacro, partū eius accelerans bestiam eam esse iussit, & dum esset ursæ, arctum enixa

enixa est, quem Arcadem uocant. Amphisc aut comicus poeta refert Iouem in Dianæ es-
figiem transfiguratum in uenatione Calisto oppressisse, tempore partus plena cum uexa-
retur, Dianæ culpā indicasse, & iratā Dianā in ursam transfigurasse. Quæ dum in mon-
tibus uagaretur, à quibusdā pastoribus apprehensa, cum puero perducta est ad Lycaonē,
post tempus Lycæi Iouis tēplo cōfugiens, cum eam Arcas filius sequeretur, quo eam ne-
fas erat intrare, ab Arcadibus utriq; interfecti sunt. Iuppiter aut utrosq; cæli astris intulit,
ursamq; eam nominauit. Ouidius à Iunone in bestia conuersam scribit. Habet aut stel-
las in capite septē, in singulis humeris singulas obscuras, in armo duas, in pectore unā,
in pede priore claras duas, in summa cauda clarā unā, in uentre clarā unā, in spi-
nā unā, in crute posteriore duas, in extremo pede duas, super caudam tres, fiunt omnes
xxiii. porto arcturus minor à plurius Phœnice, à Græcis Arctophylax, à nōnullis canis
cauda uocā. Quā Sidones aspicientes cōtinuo nātigāt. Dicitur à Ioue inter astra collo-
catus, ut duplex honor Helicis monstraretur. Agathosthenes quidē in Asiaticis carmini-
bus cynosurā dicit Iouis fuisse nutrice unā ex Idæis nymphis, à qua in Crææ oppido
Hytoe Nicosstratus constituit portus, & circa eum locū cynosurā fuisse, cum Telchinis
qui dicuntur Curetes Idæi. Aratus cynosurā & Helicē Cræteses Iouis nutrices fuisse dicit,
ob quod sunt cœlesti donatę honore. Habet aut stellas in humero splendidā unā, in pe-
ctore clarā unā, in uentre clarā unā, super caudam claras tres, fiunt omnes septē, supra
alias decem quæ præcedunt & dicuntur ludentes, & maxime alteta quæ uocatur Polus in
quo à quibusdā putatur totus orbis circumuerti, inter ambas ergo arctos maximus fle-
xuoso corpore adiacēs draco, qui utranq; arcton flexuoso corpore semicingit, Helicis su-
peruoluit caput, Phœnices circumcingit caudā. Hanc Pherecides dicit inter astra colloca-
tam beneficio Iunonis, eo quod cum nuberet Ioui Iuno, diis offerentibus munera, ter-
ra quoque obtulerit aurea mala cum ramis, quæ Iuno in hortum suum, qui erat apud
Atlantem inferti iussit, & Hesperides Atlantis filias custodes posuit, quæ cum à filiabus
Atlantis subtraherentur, & sæpe uexarentur, Iuno custodem horti draconē pervigilem
implicuit arbori, quem Hercules interfecit, & illa astris intulit. Hunc alii Iouē astris intu-
lisse dicunt ob memoriā uirtutis Herculis Mineruæ obiectu, quæ illa contortū cælo immi-
sit, & inter septentriones locauit. Habet aut stellas in capite splendidas tres. In corpore ue-
ro usq; ad caudā duodecim ab inuicē distantes. Sunt aut omnes. xv.

HAud procul efficiens unde est defecta labore, Draco.

Non illi numen, non magni causa laboris,
Dextro namq; genu nixus, diuersaq; tendens

Brachia suppliciter panis ad numina palmis,

Serpentis capiti figit uestigia læua.

DRaconē immensæ magnitudinis, hottorū custodē in somnem dum à Iunone ad
custodienda aurea mala esset constitutus, Hercules cum ad mala aurea profectus
fuisset, ut refert Pannalis Heracleas, fertur petemisse, & iccirco inter astra à Ioue hūc labo-
rem memoria dignum honorasse, & utrosq; sideribus intulisse, ita ut in certamine fue-
rint eorū habitus, serpentis capite iam desecto, qui ideo in genu stans manibus sursum
extensis dextro pede contra draconē porrecto pingitur, ut certaminis labor significetur.
Ideo pellem leonis in sinistra manu habere fingitur, ut insigne uirtutis mōstretur, quia
leonem inertis interfecisse narratur. Habet aut stellas in capite unā, in singulis humeris
singulas splendidas, in sinistro cubito unā, in eadem manu unā, in eodem brachio
unā, in sinistro fœmore unā, in dextra parte fœmoris duas, in coxa duas, in genu dex-
tro unā, in eadem tibia unā, in crute duas, in eodem pede unā, in dextra manu unā,
in claua quā eadem tenet manu unā, in leonina pelle quatuor. Sunt omnes xxiiii.

Corona.

CLara Ariadnæ propius stant signa coronæ.

Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem.

Terga nitet stellis à quo se uertice tollit.

Succiduis genibus lapsam & miserabile.

HAec corona dicitur esse Ariadnes, quam Liber astris intulisse dicitur, dum eius nuptias dii in insula Creta celebrarent, cogitans præclarâ facere, pro qua primum noua nupta coronata est. Sed qui ceticâ conscripsit, refert, quia cum Liber ad Minoë regem uenisset, ut Ariadnen filiâ eius duceret uxorē, coronâ dono Ariadnē dedisse, Vulcani opere factam ex auro & gemis pretiosis: & talis fulgoris fuit, ut Thesea ex labyrintho liberaret, quæ post astris affixa est, cum in Naxon utriq; uenissent, signum amoris eius crines ostendunt, & est stellis fulgentibus, sub cauda leonis. Habet autem stellas nouē in circuitu positas, quarum tres sunt splendidæ, ad caput serpentis arcturi. **Ophiuchus.**

IC Ophiuchus erit longe caput ante nitendo,

Et uastos humeros, tum cætera mēbra sequantur,

Illis languet honor humeris manus integer ardor.

Luna etiam mensē cum pleno diuidit orbe,

Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,

Pressus utraq; manu medium cingens Ophiuchum.

Scorpius ima pedum tangit, sed planta sinistra,

In tergo residet, uestigia dextera pendent.

Est impar manibus pondus, nam dextera paruam,

Partem anguis retinet, per leuam attollitur omnis,

Quantumq; à leua distantia terra notantur,

Erigitur tantum serpens, atq; ultima mento.

Stella sub ætherea lucet crinita corona.

Ad quam se dorso peruadet lubricus anguens,

Insignes cœlum perfundunt lumine chelæ.

Hic est serpetarius qui super scorpionē stat, tenēs utraq; manu serpentē, qui ab astrologis dicitur fuisse Aesculapius filius Apollinis, qui medicinæ arte uterē, mortuos fertur suscitasse. Quāobrem iratus in eum Iouis, domū eius cū ipso fulminis ictu percussit. Rogatu autem Apollinis patris, Iuppiter ei arte sua rursus post obitū defuncto animam restituisse ad uitā & inter astra cōstituisse putatur. Habet autem stellas in capite clarā unā, in singulis humeris claras singulas, in sinistra manu tres, in dextera quatuor, et duas ex eis claras, in singulis lūbis singulas, in singulis genibus singulas, in dextera tibia clarā unam, in singulis pedibus singulas claras. Sunt omnes. xxvii.

Serpens quē tenet in manibus habet stellas in orificio duas, in flexura capitis spissas quatuor, in manu Ophiuchi duas claras, in prima flexura octo, in secūda quē tenet in dextera manu alias octo, in tertia usq; ad caudā sex, fiunt omnes stellæ serpentis. xxx.

Scorpius.

Scorpius sane inter astra à Ioue illatus est, pro eo quod ferūt ex terra ortum summis sum que, qui Oriona interficeret ob eius loquacitatem, quod ex uenatione nullam se feram relinquere diceret, isq; Oriona percussit & occidit, et inde à Ioue astris illatus est, ut eius naturā futuri homines intelligerent. Nigidius autem dicit scorpionē ad perniciē Orionis in insula Chio in monte Chelippio ortū uolūtate atq; ope Dianæ. Nam cum in monte Celfionio uenaretur, irridens Dianam contemnebat, eius opera quē in monte constituebat. Itaq; Diana dicitur misisse scorpionem, qui Orionē uita priuaret, postea ab Ioue impetrasse, ut scorpio in duodecim signorum memoria constitueretur, hic ob magnitudinē in duo domicilia partitur, etenim ad aliud tendunt brachia eius, ad aliud corpus & cauda & aculeus. Habet autem stellas in unoquoq; cornu duas, in ore unam clarā, in fronte duas, in dorso claras tres, in uentre duas, in cauda quinq; in aculeo duas, sunt omnes. xix. Ex his quatuor quæ sunt in cornibus eius duæ priores claræ, & duæ obscuræ libræ assignantur quam chelas Græci dicunt.

Inde

Arctophylax,

Nde Helicen sequitur senior baculogq; minatur
Se uelle Arctophylax brachiorum munera cecus,
Icarus ereptam pensauit munere ripam.
Non illi obscurum caput est, non tristia membra,

Sed proprio tamen una micat sub nomine flamma,
Arcturum dixere sinus qua uincula nodant.

Bootes qui et arcturus fertur esse custos plaustrum, eo quod plaustrum sequitur, id est, septentriones, & quasi succinctus sit septentrionibus. Hunc dicunt Arcadem Iouis filium esse, de cuius post nomine Arcadia dicta est, que Lycaon Pelasgi filius cum Ioue hospitio recepisset, infantem membratim lacerauit & Ioui in epulis apposuit, tentans Iouem, utrum Deus esset. Iouis autem dicitur domum Lycaonis fulmine incendiisse, eoque loco ciuitatem constructam, que trapezos appellata est, Lycaonem uero conuertisse in lupum, Arctadem autem compactis membris ad uitam reduxisse, & cuidam caprario dedisse nutriendum. Qui cum adulta iam etate esset, matri inscius uim in ferre uoluit, quos cum incolae Lycetum montis eum occidere uellent, Iuppiter utrosque liberans astris intulit, qui ut res gesta est, ita manent: illa ursae naturae hic impetum faciens, quem Bootem Homerus uocat. Habet autem stellas in dextra manu quatuor quae non occidunt, in capite claram unam, in singulis humeris singulas, in singulis mammillis claras singulas, in dextra parte corporis sub mammilla obscuram unam, in dextro cubito claram unam, inter utraque genua claram unam, & magnam, quae est arcturus, in singulis pedibus singulas, fiunt omnes quatuordecim.

Virgo.

Uiget spica manu maturisque ardet aristas.
Quam te diua uocant, tangunt mortalia si te
Carmina, nec surdam prebes uenerantibus autem,
Exosa heu mortale genus, medio mihi cursu,

Stabunt quadrupedes & flexis latus habenis,

Teque tuumque canam terris uenerabile numen.

Aurea pacati regeret cum secula mundi,

Iustitia in uiolata malis placidissima uirgo.

Siue illi astra genus fuerit, quem fama parentem

Tradidit aeternum senectuti intercipit aeuo,

Ortus fama tui mediis te laeta ferebas,

Sublimis populis, nec designata subire,

Tecta hominum & puros mores sine crimine diua

Iura dabas, cultumque nouo rude uulgus in omnem

Formabas uitae sinceris artibus usum.

Nondum uentos rabies nudauerat enses,

Nec consanguineis fuerat discordia nata.

Ignotumque maris cursus priuatamque tellus

Grata fati, neque per dubios auidissima uentos,

Spes procul amotas fabricata naue petebant.

Diuitias fructusque dabat placata colono,

Sponte sua tellus, nec parui terminus agri

Præstabat dominis signo tutissima rura.

At postquam argenti creuit deformior aetas,

Rarius inuasit maculatas fraudibus urbes,

Seramque ab excelsis descendens montibus ore

Velato, tristisque genas abscondita ripa.

Nulliusque larem, nullos adit illa penates.

Tantum

Tantum cum trepidum vulgus coetusq; notauit
 Increpito partum soboles oblita priorum,
 Degenetes habuit semperq; habitura minores.
 Quid me nunc habitus super & mala uota uocatis?
 Quærenda est sedes nobis, noua secula uestra
 Artibus indomitis tradat sceleriq; cruento.
 Hæc effata super monitus abite cursu,
 Attonitos linquens populos grauiora pauentes.
 Aërea sed postquam proles terris data, nec iam
 Semina uirtutis uitii demersa resistunt,
 Quisq; priora tenet uestigia, quisq; secunda,
 Fertiq; inuento mens est lætata metallo.
 Polluit & taurus mensas assuetus aratro.
 Deseruit propere terras iustissima uirgo,
 Et cœli sortita locum, quæ proximus illi
 Tardus in occasum sequitur sua plaustra Bootes.
 Virginis ac placidæ præstanti lumine signat,
 Stella humeros, Helicæq; ignis non clarior ambit.
 Quiq; micat cauda, quiq; armum fulget ad ipsum,
 Quiq; priora tenet uestigia, quiq; secunda,
 Clunibus hirsutis & qui sua sidera reddit,
 Nanq; aliq; quibus expletum ceruixq; caputq;
 Vatribus ignotis priscis sine honore feruntur.

AD aspectum autem Bootis uirgo constituta est, quæ Erigone dicta est, quæ inter leonem & libram in zodaico locum tenet. Hanc Hesiodus Iouis & Themidis filiam esse dicit, nomine Iustam. Hunc secutus Aratus dicit, quod cum esset immortalis in terris morabatur, & à uitorum aspectu se subtrahere solita, cum scæminis consulto ludere & conuersati uidebatur, & ab eis Iusta uocatur, & nondum inter homines nequitia, neq; nauigationem fuisse, sed illam in terris moratam, æquitatem hominibus præstitisse, eo seculo quod aureum dicebatur. Sed postquam diminuti homines, à quietate quieuerunt, illa cum eis minime conuersata est, postquam uero hominum mores in deterius uersi sunt, in toto se è terris abstulit, & in ea parte cœli habitauit, qua enumeretur. Nonnulli autem eam esse Cererem, eo quod spicas teneat, alii Atargatin. Quidam uero Fortunam pro eo quod sine capite astris inferitur. Nigidius de uirgine ita refert. Virginem Iustitiam dici siue æquitatem, quæ ab hominibus recesserit & ad immortales merito transierit. Nam cum inter mortales conueniret omnibus locis conciliabulisq; solitam consistere & præcipere hominibus ne temere à iustitia & æquitate discederent, qui quandiu monitis eius obedirent, diu in uita sine cura & solitudine futuros, sed cum negligentius æquitate obseruantes declinarèt, in sidiisq; cupiditate & auaritia alter alterum deciperet, ab hominibus discessisse, & digna cœlesti numero immortalem præmium pietatis possedit. Habet autem stellas in capite obscuram nimis unam, in singulis humeris singulas, in unaquaq; ala obscuras duas, ex eis quæ sunt in dextra ala à parte humeri est clara una, & in singulis cubitis singulas, in singulis manibus singulas, illa quæ dextra clarior est, & uocatur spica, in tunica obscuras sex, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes xix.

Gemini.

Qua media est Helice subiectum respice Cancrum.

Ancipitis suberit gemini quæ posterior pes.

Hli dicuntur Castor et Pollux fratres Gemini, maxima concordia, è quibus cum uenus cecidisset in pugna quam aduersus Athenienses gerebant, alter immortalitatem accepit, quos Iuppiter utrosque cœlo intulit, sideribusq; Geminos nominauit, qui

qui salutes sunt appellati. Nam & horum stellæ ita se habent ut occidente una, oriatur altera. Alii uolunt Zetum & Amphionem esse, ideo unus zonam alter lyram habens. Nigidius deos Samothracas dixit, quorum argumentū nefas sit enumerare propter eos qui ministris præfuerunt. Item dicit Castorem & Pollucem, Tyndaridas Geminorum honore decoratos, quod principes pacationis dicantur, quod mare totum prædonibus maleficisq; pacatum reddidissent, & quo in tempore nauigauerint cum Iasone atq; Hercule ad pellem inauratam auferendam, multis laboribus tempestatibusq; confliæ, periculis atq; animorum experti impendia laboribus liberare studuerunt, atq; cum à Ioue essent elati, petierunt à patre ut sibi liceret in eo cœli loco cõstitui, unde mortalibus auxiliantes prospicere possent. Quamobrem eis concessum est immortalis memoria locõq; cõstitui, & plerisq; mortalibus auxiliantes sui conspectus gratiam præbent. Quorum prior habet stellas in capite claram unam, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in singulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes nouem. Alter qui tripus appellatur, is iuxta cancrum est, habet stellas in capite claram unam, in singulis mammillis singulas, in sinistro cubito duas, in eadem manu unam, in sinistro genu unam, in singulis pedibus singulas, in sinistro pede ultimæ distantia unam, quæ uocatur tropos, fiunt simul decem. Hi sunt inter duodecim signa zodiaci circuli, sed in medio circulo æquinoctiali tropici hyemalis qui australis appellatur sita sunt.

Cancer.

Cancer in astris positus esse dicitur beneficio Iunonis. Quod cum Hercules cum hydra ad fontem Lerneum depugnaret, hic cancer Herculis pede morso deprehendit, ut Parnasis autor dicit, quem miratus Hercules calcatum contriuit, beneficioq; Iunonis magnis honoribus decoratus est, idem duodecim signorum numero annumeratus: sunt in hoc signo aliæ stellæ quas Græci dicunt, quod cum Liber à Iunone in sania obiecta fugeret ad occasus Dodonæ Iouis, eiusq; in templo respõsa peteret, ut Philiscus refert, magni imbres cum grandine orti sunt, ea parte qua transiturus erat. Asinus è contrario transeuntibus per aquas in uno ex his sedes & ipse transuectus est sine periculo, & ab insania liberatus. Vni autem ex his effecisse dicitur, ut uoce humana loqueretur, & post paucum tempus cum Priapo contendere cœpit de membro naturali. Priapus compressum asinum occidit. Iouis autem beneficio utriq; immortalis honore donati, astris sunt illati. Est & altera origo quæ inferitur ab aliis. Quod cum aduersus gigantes dii bellum agerent, idem Liber & Vulcanus & satyri asinis insidetes profecti sunt ad pugnam. Quod genus uiso tumultu diro cum murmure rugissent, gigantes eorum noce territi fugerunt & confestim dii de gigantibus triumphauerunt & iccirco unà cum præsepio suo astris sunt illati, & in signo nobilis cancri positi, cuius cursum ad occasum tendit. Habet autem stellas in cornibus anterioribus duas claras, & tres obscuras, quæ appellantur nubilum, quod circa eum uidetur præsepium dicitur, in ore unam, in dextris pedibus singulas, sunt quatuor obscuræ, in sinistris priores claras duas, in secundo unam, in tertio unam, in extremo minore unam, in testa duas: sunt omnes .xvi.

Leo.

Mortentisq; iugas & fuluum cerne leonem.
Hunc ubi contigerit Phœbi uolentior axis,
Accensa in cancro iam tunc geminabitur æstas,
Tunc lymphæ tenues, tunc est tristissima tellus.
Et densas lætus segetes bene condit arator.

Ne mihi tunc remis pulset uaga cerula puppis,
Dem potius uentis excluso uela rudente,
Excipiamq; sinu zephyris spirantibus auras.

Leonem beneficio Iunonis inter astra collocatum dicitur, eo quod uirtute ceteras præcellat. Periandrus Rhodius refert eum ob primos labores Herculis memoriam

*pedem**cursum*

memoriae causa, honorifice astris illatum. Nigidius refert hunc leonem nutritum apud lunam iussu Iunonis, & in terra Arcadia in regione Nemeę in spelunca Mibdimon nomine fuisse, quam quidam Aphrifo dicunt, & iussu Iunonis ad Herculis exitium dimissum, quem Hercules iussu Euristhei interfecit, cum Molocho hospite suo, cuius clauam pro uiribus tributam principio est adeptus, cum qua leonem interfecit, itaque postea claua pro gladio, pelle pro scuto reliquo tempore uti coepit, & apud omnes mortales gratus ob uirtutem haberi coepit, Iunoni porro magis odio esse. Quapropter leonem caelesti memoria dignatum uoluntate Iunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maximus inter signa est. Plerique uolunt Nemeę gymnicos ludos ob hunc leonem institutos. Hic totus figuratur. Habet stellas in capite tres, in collo duas, in pectore claram unam, in spina tres, in cauda media unam, in ultima cauda claram unam, in medio uentre unam, sub pectore duas, in priore pede claram unam, sub uentre unam claram, in medio uentris unam, in posteriore pede claram unam, in genu posteriori claram unam: fiunt omnes decem & nouem. Videntur aliae stellae obscurae septem iuxta caudam eius, quae uocantur crines Berenices, & sunt earum uirginum quae Lesbos perierunt. Illa autem magna & clara quae in pectore eius est, appellatur Tyberone.

Erichthonius.

St etiam Aurigae facies siue indyta forma,
Natus Erichthonius, qui curru sub iuga duxit
Quadrupes, seu Myrtoas demersus in undas,
Myrtilos hunc potius species in sidera reddit.

Sic nulli cursus, sic ruptis moestus habenis,
Perfidiam Pelopis raptam gemit Hippodamiam.
Ipse ingens transuersus abijt leuam Geminorum,
Maiorisq; urae contra delabitur ora.
Numina praeterea secum trahit: una putatur
Nutrix esse Iouis, si uere Iuppiter infans
Vbera Cretae nulli fidiſſima caprae.
Sidere quae claro gratum te gestat alumnum.
Hanc Auriga humero totam gerit, at manus hoedos
Ostendit nautis inimicum sidus in undis,
Orbis ab Oceano celsus rapit aut semel hoedi
Iactatam uidere ratem nautasq; pauentes.
Sparſaq; per saeuos morientum corpora fluctus.

Hic agitator Erichthonius dicitur fuisse Vulcani & Mineruae filius. Qui Vulcanus cum Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum cepit, ut quicquid uellet praesumeret: ille Minetuam in coniugem petiuit. Iuppiter imperauit Mineruae ut uirginitatem defenderet. Dumq; cubiculum introirent certado Vulcanus semen in pauimentum iecit, unde natus est Erichthonius: quem Minerua in cista abscondit, draconeq; custode appositum duabus sororibus Aglauto & Pandroso commendauit. Hic primus currus homines equis iunctis docuit similes quadrigae solis facere, primu Panathenaea constituisse, at cem templumq; aedificasse dicitur. Quem Iouis miratus, astris receptum memoriae tradidit. In hoc signo & capra est, quam in humero portat, quae Iouem nutriuit. Itemq; eius filii hoedi quos Auriga in brachio portat, qui fluctus significare dicuntur, noscuntur. Museus de capra hoc refert: datur Iouis infans nutriendus Themidiae Althae, quae fuit domina caprae, quae ex ea Iouem nutriuit. Esse autem hanc capram filiam Solis dicunt, cuius aspectus tam atrox fuisse dicitur, ut Tytanes eam timeret, rogarentq; matrem Terram ut eam abderet. Terra autem in antro clausam Amaltheae tradidit custodiendam, ibiq; Iouem cum cura Amaltheae educasse. Qui cum esset iuuenis, & ille contra Tytanes inermis uellet pugnare, eius pellem dicitur acceptam pro scuto habuisse, quod semper Tytanibus

nibus agitator timori fuerit, & dicebatur mēdia pelle Gorgoneū caput habere, eo testus tegmento capræ tergo alterius pellis testā restituit, uitæ etiam immortalitate donauit, cœliq; astris intulit, & eius pellem appellauit. Aliis placet agitatorem Myrtulum esse Mercurii filium, Oenomai aurigā, & à patre Mercurio astris illatum, cuius caput non multū distat ab Helyce, genua apponuntur geminis, pedes iuxta tauri cornua. Habet autē stellas in capite unam, in singulis humeris singulas, sed ea est clarior quæ in sinistro humero est, & appellatur capra, in singulis genibus singulas, in dextra manu unam, in sinistra duas, & super ipso brachio stellas duas, quæ uocantur hœdi: sunt omnes simul decem.

Taurus.

Vrigæ pedibus trux adiacet ignea taurus,
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci.
Quem Liber ignarum cœli formando docebat.
Et caput, & patulas nares, & cornua tauri

Fronte micant hyades, quæ cornua flamma sinistri
Summa tenet, sub hæceadem uestigia dextra
Aurigæ mediaq; ligant compagine diuos.
Myrtulus exoritur summo cum piscibus ore,
Totus cum tauro lucet, tuit Oceano bos,
Ante super terras cum fulget Myrtulus ore.

Porro taurum inter astra quidam putant positum propter Iouem, quod in bouem sit fabulose conuersus. Nigidius hunc Iouem à Neptuno fratre per gratiam adduxisse, qui in figura tauri sensum humanū haberet, quem Iouis Sydonem misit, ut Europam Agenoris filiam ad se portaret. isq; per pelagus Sydonem uenit, ibiq; Europam inter æquales suas ludentem in templo Aesculapii conspexit, eamq; repentino arreptu colloca tā suo tergo deuexit ad Iouem in insulam Cretam. Ob hanc igitur causam Iuppiter taurum sideribus dignatus est immortalī memoria inferre. Eratosthenes dicit hunc esse qui coit cum Pasiphaë, cuius priores partes apparent, reliquum corpus nō apparet propter fœmineum sexum. Spectat autem orientem. In signo autē tauri frons & facies Hyades uocantur, quas Phœreades Atheneus nutrices Liberi dicit, quæ Dodonides nymphæ uocantur. Quæ cum à Lycurgo captiuitatem timētes fugerent Thebas, ne sibi à Iunone aliquid paterentur, Iuppiter cœlo illatas sideribus honorauit hyadesq; appellauit, quod nascente Libero eas in uenerit, quas in signum temporis posuit, uel quod sint pluuiales, uel enim pluere est, quia eorum ortus imbres concitat, uel quia in modum y literæ posite sunt. Museus & ista refert: Ex Atlante & Hya duodecim filia procreatae sunt, & filius Hyas, quem dum ab apro uel leone occisum sorores omnes nimis diligētes flerent obierunt, è quibus quinque stellas figuratas Hyades appellauerūt, septem autem Pliades. Myrtulus autem quinque filias Cadmi esse dixit. Habet autem taurus stellas in capite quinque, quæ Hyades appellantur, id est, in cornibus singulis singulas, in fronte duas, in naribus unam, hæ sunt hyades. In singulis genibus singulas, in ungue anteriore duas, in palearibus duas, in collo unam, in dorso tres, è quibus nouissima splendida est, in uentre splendidam unam, in pectore unam, in palla unam, sunt omnes xviii. ab excisione tauri usque ad id quod septem stellæ sunt, quas quidam Pliades uel Pleiades dicunt, quæ non uidentur simul, eo quod septima obscura sit.

Cepheus.

Asides etiam cœlum cum coniuge Cepheus
Ascendit, totaq; domo, quia Iuppiter autor
Est generis, prodest maiestas sæpe parentis.
Ipse breuem patulis manibus stat post cynosuram,

Diducto passim quantum latus à pede dextro,
Cepheus extremam tangit cynosurida caudam,

p Tantundem

Tantundem à læuo distat minor utraq; iungit
Regula, Cepheos uestigia baltheus ambit.

Cepheus in ordine, quarto loco positus est, quem septentrionalis circulus occupat, à pedibus usq; ad pectus, reliquus medius est arcturo æstiuo tropico circulo, fuit ergo, sicut Euripides scribit, Aethiopû rex, Andromedæ pater, qui filiã suam ad cetum dicitur exposuisse, quã Perseus saluauit, eiusq; causa & ipse pater beneficio Mineruæ sit astris illatus. Habet quidem stellas in capite splendidas duas, in singulis humeris singulas, in singulis manibus singulas claras, in singulis cubitis obscuras singulas, in zona tres obliquatas, in dextra coxa unam, in sinistra genu duas, supra pedes quatuor, in ultimo pede unam, sunt omnes nouemdecim.

Cassiopeia.

Va latus afflexum sinuosi respicit anguis,
Cassiopeia uirum residet sublimis ad ipsum.
Clara etiam pernix cælo cum luna refulget,
Sed breuis & paucis decorata in sidere flammis.

Qualis ferratos subicit clauicula dentes,
Succutit, & foribus præducit uincola clauistri,
Talis dispositis stellis ipsa horrida uultu,
Sic tendit palmas ceu sit planctura relictam
Andromedam merita non iusta piacula mattis.

Cassiopeia interea (ut refert Sophocles carminû uates) dicitur præposuisse formam suam Nereidibus, ob quam rem ira Neptuni ceto transmissa uastabatur eorum terra, exposita etiam Andromeden & ceto proposita, ob quam rem longe habitus eorum diuersus est, ita autem est Cassiopeia in sella sedens, habet in capite stellã clarã unã, in singulis humeris singulas claras, in dextra mãmilla clarã unã, in dextra manu clarã & magnã unã, in sinistra manu clarã unã, in umbilico clarã & magnã unã, in sinistro femore duas, in eodem genu clarã unã, in unoquoq; angulo selle in qua sedet singulas claras. Sunt omnes, xiii.

Andromeda.

Ec procul Andromedæ totam quam cernere nondum
Obscura sub nocte licet, sic emicat ore,
Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,
Ignea substricta fulget qua zonula palla,

Sed pene facies remanet districtaq; pandit
Brachia, ceu magni teneantur robore saxi.

Andromeda filia fuit Cephei & Cassiopeia, quæ adamatã est à Cupidine, & datũ est responsum ut traderetur cetui ad deuorandum. Quæ suspensa inter duos montes & exposita cetui est cum omnibus ornãmētis. A Perseo autem libetata est, et ob id Persea dicta, beneficioq; Mineruæ astris recepta est. Euripides etiam dicit intra astra collocatã, ut labor Persei æternus pateret, manibus eius extensis, quemadmodũ cetui opposita est. Quæ cum à Perseo liberata esset, neq; patri neq; matri uoluit cõmorari, sed continuo cum Perseo profecta est. Habet stellas in capite clarã unã, in singulis humeris singulas, in singulis cubitis claras singulas, in dextra manu clarã unã, in eodem brachio claras duas, in zona tres, sub zona quatuor, in singulis genibus claras singulas, in dextro pede duas, in sinistro pede unã. Sunt omnes, xxi.

Equus dimidius.

Andromedæ uero radiat qua stella sub ipsa,
Albo fulget equus, tres harmo, sed latera æquis
Distingunt spatii, capiti tristissima forma.
Et ceruix sine honore obscuro lumine sordet,

Spumanti

Spumanti mandit, sed quæ ferus ore lupato,
 Et capite & longe ceruice insignior exit.
 Stella nitens hærnis lateriq; simillima magno.
 Nec totam ille tamen formam per singula reddit,
 Primo præstat equo medio rapta ordine membra.
 Destituunt uisus, radiis hinc surgit imago
 Gorgonis, hinc proles in Pierio Helicone.
 Vertice cum summo nondum decurreret unda,
 Museos fontes dextri pedis ictibus hausit.
 Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,
 Fontes nomen habent, sed pegasus æthere summo.
 Veloces agitat pennas, & sidere gaudet.

E Quis præterea dimidius est, priore parte patēs usq; ad umbilicū. Aratus dicit super geniculatore situm, & iam astris illatū, eo quod à cœssitudine Heliconis mōtis percusso pede dextro aquam produxit, quē liquorem Hippocrenē dicunt. Quidam pro eo quod Iouis eo usus fuerit. Nōnulli uero Pegasus putāt qui ad astra pro Bellerophon- tis interitu euolauerit. Euripides dicit Menalippen Chironis filiam esse, quæ cōpressā grauida profugit in Pelion montem, & dum à patre cōprehendi timeret, deorū misericordiā conuersa in equū ad astra conscendit, cuius posterioris partes corporis propter foemi- nei sexus pudorē non uidētur. Habet autem stellas in facie claras duas, in capite clarā unam, in singulis auribus singulas claras, in maxilla unam, in ala proxima capiti cla- ram unam, in humero alæ dextræ unam, in media ala unam, in extremis pennis unā, in harmo unam, in pectore unā, in spina unam, in umbilico clarā unā, in singulis ge- nibus singulas, in singulis unguis singulas, fiunt omnes. xviii.

Aries.

Inde subest aries qui longe maxima torrens
 Orbis, & ad finem spatii non tardior horam
 Peruenit, & quando grauiore Lycaonis arctos,
 Axem uel tutor quem tanto gratior ille

Distantis cornu properat contingere metas.

Clarā ue non illi est facies, nec sidera possunt,

Officiat si luna sua uirtute nitere.

Sed quærendus erit zonæ ratione micantis.

Vt chelæ candens aut baltheus Orionis.

Aries, ut Hesiodus & Pherecides dicunt, inter astra collocatus est, propter Phrixum & Hellen Athamātis & Nebulæ filios. Qui cum nouercā occidere uellent in Iani a Libero dicuntur effecti, qui dum in sylua erraret, mater eis arietē aurata pelle fertur addu- xisse, qui cum nauigare uellent in mare proiecti sunt, quod pelagus ab Helles nomine Hellepontus uocatur. Helles autē (ut aiunt) à Neptuno saluata est, & ex ea puerū Pæonē genuit. Phrixum autē in sidēs preparato arietē Colchos adductus est ad Oetam regē, ibiq; arietem matri immolauit, eiq; suam aureā pellem concessit antequā inter astra processis- set, quā draco custodiuit. Genitum autē hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theopha- ne Altidis filia, quā cum adamasset in insulam Chrinissam traduxit, inq; Iouem cōuer- tit, cum qua in arietem mutatus concubuit, ex qua aries chrysoellus natus. Nigidius hunc arietem dicit ducem & principem esse signorū zodiaci circuli. Immortali autē ho- nore donatum, quod cum Liber exercitū in Africam duceret & aquæ inopiam patere- tur, subito aries ex arena exiuit, et Liberum cum suo exercitu ad aquā perduxit diuinitus. Hoc facto Liber eum arietem Iouem Ammonē appellauit, eiq; phanū magnificū fecit eo in loco in quo reperta est aqua, & abest ab Alexātria itinere dierum nouē, locus ateno- sus & serpentū multitudine plenus, & ab atena Ammon est nominatus. Præterea aries

dux aquæ immortalis mutatus & cœli sidera consecutus. Cōuertit aut̄ caput ad taurum ipse autem assequitur aliis signis. Habet aut̄ stellas in capite unam, in auriculis tres, in collo duas, in summitate pedum anteriorū singulorū singulas, in dorso quatuor, in cauda unā, in uentre tres, in summitate singulorū pedū posteriorū singulas. Sunt omnes. xviii.

Deltoton.

St etiam propiore Deum cognoscere signo,
Deltoton si quis donum hoc spectabile Nili,
Dinitibus ueneratum undis in sede notatit.
Tris illi laterum ductus æquata, duorum

Sunt spacia unius breuior, sed clarior ignis.

Hunc aries iuxta medium deltoton habebit.

Super caput arietis non longe ab Andromedæ pedibus adiacet signum quod Græci ob similitudinem deltae literæ deltoton uocant, latini autem ob proprietatem formæ triangulum dicunt. Quod quidā à Ioue per Mercuriū inter astra positum dicunt, super caput arietis, pro eo quod obscurū esse dicitur. Quidā uero dicunt Aegypti esse effigiē stellis figuratam in tribus angulis, id est, trigono & Nilū talem ambitū facere. Habet aut̄ stellas tres, in singulis angulis singulas, è quibus una est clarior.

Pisces.

Inter lanigeti tergum & Cepheida mœstam
Hunc ultra gemini pisces, quorum alter in austrum
Tendit, threiciū boream petit alter, & audit
Stridentes auras niueus quas procreat Hemus.

Non illis liber cursus, sed uincula cauda,

Singula utrumq; tenent uno coeuntia nodo.

Nondum stella premit piscis qui respicit auras,

Threiciæ dextram Andromedæ cernuntur ad ulnam.

Pisces hi sunt & maior piscis. Nigidius hos pisces dicit in flumine Euphrate fuisse, & ibi ouum inuenisse miræ magnitudinis, quod uolentes eiecerunt in terram atq; ita colūbā in sedisse & post aliquot dies exclusisse, eam Syriæ quæ uocatur Venus, maximèq; misericors ad homines pertinebat, quæq; multa quæ ad utilitatem hominibus ueterentur ea dicitur inuenisse. Quæ quoniam Iouis sapius à Mercurio laudati nominatq; audiret quod in deos religiosa, in hominibus officiosa diligēter fuerit rogata à Ioue quod sibi optanti tribui postularer, illa ait ut pisces qui suam originem seruassent immortalī premio afficerentur. Iuppiter in duodecim signis pisces siderū splendore decorauit. Unde hodie quoq; Syri neq; hos pisces edunt, & columbas potestate decorant. Horum aut̄ unus aquilonius est, alter australis, ex aduerso caudis utrinq; positus. Habent inter se alligamentū luteū continens usq; ad priores pedes arietis. Andromedæ aut̄ humerus dexter piscis est signum. Habet idem aquilonius stellas duodecim. Alligamentū luteū quo continentur in parte boreæ habet stellas tres, in parte noti tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Australis piscis quindecim. Sunt omnes. xxxix.

Perseus.

Antus & ille micat tantum occupat ab Ioue cœli,
Dextra sublata similis prope Cassiopeam,
Sublimis fulget, pedibus properare uidetur,
Et uelle aligeris purum æthera tangere palmis.

Perseus quidem ex Danaë & Ioue natus est. Iuppiter enim in similitudinem aurei imbris se transformans oppressam delusit Danaë Achrisii regis Argiuorum filiam, quam pater à Ioue uitiatam cognouit, intra arcam includens præcipitauit in mare, quæ delata ad Italiā, inuenta à quodā piscatore & oblata regi, eam sibi fecit uxorē, unā cum Perseo quem enixa est in mari. Qui missus ad Polydectem regē insulæ Sariphi. Accepta

à Mercurio

à Mercurio talaria & à Vulcano harpe adamantina per aëra iter faciens ad Gorgones Phorci filias uenisse perhibetur, quæ angues pro crinibus dicuntur habuisse, quosq; uisissent in lapides conuertere. Gorgones tres feruntur fuisse sorores, uno oculo, una pulchritudine inter se comunicantes quarum nomina putantur, prima Stennio, secunda Euriale, tertia Medusa. Quidam uero eum à Minerua missum dicunt, & ab ea clypeum uisum accepisse, per quem uidere nec uideri ab eis posset. Qui cum Gorgones dormientes inuenisset, caput Medusæ abscidit, & Mineruæ tradidit, quod illa in suo pectore aptauit, ut in bello terribilior esset. Perseu autem inter sidera collocauit. Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris claras singulas, in manu dextra datam unam, in eodem cubito unam, in manu sinistra unam, in dextra parte lumborum datam unam, in sinistro scemore claram unam, in singulis genibus singulas, in singulis tibiis singulas, in singulis pedibus singulas, in capite Gorgonis circumquaque tres, in harpe unam, fiunt omnes. xviii.

Pleiades.

Sidera comunem ostendunt ex omnibus ignem,
Septem traduntur numero, sed carpitur una,
Deficiente oculo distinguere corpora parua.
Nomina sed cunctis seruauit fida uetustas.

Helestra, Alcynoeq; Celenoq; Taygeteq;
Et Sterope, Meropeq; simul, formosaq; Maia,
Coelifero genitæ, si uere sustinet Atlas
Regna Iouis, superosq; atq; ipso pondere gaudet.
Lumine non multo Pleias certa uerit astris.
Præcipuo sed honore ostendit tempora bina.
Cum primum agricolam uentus superimminet auster,
Et cum surgit hyems portu fugienda peritis.

Pleiades à pluralitate Græci uocant, latini eo quod uere exoriantur Vergilius dicunt. Dicit autem Pherecydes Athenæus septem sorores fuisse, Lycurgi filias, ex Naxo insula, et pro eo quod Liberum educauerunt à Ioue inter sidera sunt relatæ. Harum nomina putantur Elestra, Alcynoë, Celeno, Asterope, Merope, Taygete, Maia, quarum septima, ut ait Aratus uix intueri potest, quæ quidam præ timore Orionis fugisse putant, quidam à Sole persecutam arbitratur, uocatamq; elestram, quæ non sustinens uidere casus pronepotum, fugerit. Unde & illam dissolutis crinibus propter luctum ire asserunt, & propter comas quidam Cometen appellant. Nonnulli uero Meropen esse autumat, quæ nupta, à quodam uiro nominata est Hippodomia. Museus autem refert filias Atlantis fuisse septem, ex quibus sex claræ sunt, una obscura, cum diis concubuerunt, tres cum Ioue, & ex Helestra Dardanus, ex Maia Mercurius, ex Taygete Lacedæmon, cum Neptuno dug, Alcynoe ex qua Hercules, Celeno, ex qua Lycus, cum Marte Asterope, ex qua Oenomaus, Merope cum Sisypho. Magnam apud homines dignitatem habent.

Lyra.

Empora læua premit parti subiecta draconis,
Summa genu subuersa tenet, quæ se lyra uoluit,
Contra spectat auem uel Phœbi quæ fuit olim.
Cygnus de thalamis candens qui lapsus adulter,
Furta Iouis falsa uolucet sub imagine texit.

Lyram inter astra collocatam dicunt propter honorem Mercurii qui eam condidit ex testudinis similitudine de Apollinis bouum cornibus, qui intendit chordas septem Atlantidum numero. Regrediente igitur Nilo ad suos meatus inter cætera relicta etiam testudo est, quæ cum putrefacta fuisset & nerui eius extensi intra corium remansissent, percussam à Mercurio sonitum dedit, in cuius similitudinem Mercurius lyram fecit, quæ postea Apollini datam, alii Orpheo dicunt, eo quod unus ex musis, id est, Calliope sit filius, fecit autem chordas nouem iuxta numerum musarum. Tantæ namque dicitur dulcedinis in modulatio

p s fuisse

fuisse ut arbores, saxa, bestias, atq; inferos cōmouet, ob coniugis Euridices desiderium ad inferos descendens. Qui cum Apollinem maximū deorū honoraret, Liberū autē patrem, à quo fuerat glorificatus minime glorificaret, sedēs in Pangeo monte, & expectans solis ortum, Liber indignatus misit Bacchas, ut Aeschylus scribit, quæ eum mēbratim discerpent, collectisq; membris eius sepelierūt eum in Lesbii montibus, eius lyrā Museo dederunt. Iouemq; rogauerūt, ut eius memoriā astris inferret. Habet autē stellas in utrisq; pedibus singulas, in cacumine chordarū singulas, in utrisq; humeris singulas, in fundo unā, in modulo unā, in tympano clarā atq; candidā unā. Sunt omnes nouem.

Cygnus.

A Ut mediū fulgoris erunt penna utraq; lata
Dexterior iuxta regalem Cepheos ulnam,
At leua fugit instantem sibi pegason ala.

C Ygnū dicūt inter astra cōstitutū, eo quod Iuppiter in cygnū trāsfiguratus enolauerit in ramū Atticę regionis, ibiq; cōprefferit Nemesim, quę & Læda dicitur (ut refert Crates tragœdiarum scriptor) quæ enixa est ouum, unde nata est Helena, sed quoniam Iuppiter rursus in cœlum in cygnū transfiguratus se recepit, ut fuit pennis tenesus simulacrum eius sideribus reliquit. Habet autē stellas in capite clarā unā, in dextera ala quinq;, unam clarā quæ est erga collū, in sinistra ala quinq;, in pectore unam, in cauda unā, quæ est amplissima. Sunt omnes. xiii.

Aquarius.

Ceano merfus sopitas condere flammæ,
Hymbres occasus ortusq; intercipit ora.
Et cum terrores auget mox atra marinos,
Multum clamatos frūstra spectauerit ortus,

Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auster.

Tarda ministeria & nautis tremor alligat artus,

Et rationem animi temeraria pectora soluent.

Nulla dies oritur, quæ iam uacua æquora cernat.

Puppibus & semper tumidis ratis innatet undis,

Interea tentate undas iuuat, aspera sed cum

Affultat lateri depresso spuma carinæ,

Tunc alti curuos prospectant littore portus.

Inventasq; alii terras pro munere narrant,

Interea exanimat pauidos instantis aquæ mons,

Ast alii procul è terra iactantur in altum.

Munit & hos breue lignum, & fata instantia pellit,

Et tantum à leto, quantum rate fluctibus absunt.

POTTO aquarius nomen accepisse dicitur quod eius exortu hymbres plurimi fiant. Quidā uolunt Ganymedem eum esse Troili & Calliroes filiū, qui cum in Ida monte uenaretur ob nimiam pulchritudinē à Ioue adamat, & per aquilam raptus inter astra est collocatus. De hinc Aquarius dicitur quod undas funderet. Nigidius Hydrocholon siue aquarium existimat esse Deucalionē Thessalum, qui maximo cataclismo sit relictus cum uxore Pyrrha in monte Aetna, qui est altissimus in Sicilia, & posteaquā se & uxorem suā in terra relictū censuit, orbitatis & uastitatis misertus, ab Ioue precati cœpit, ut aut & ipsi interirent, aut hominū genus restituerent. Iuppiter respondit & per sortem indicauit, ut lapides quos ante se reperissent post se iactarent. Reuersi itaq; quotquot Deucalion misit, uiri fiebant, quos Pyrrha, sœminæ. Quo factō rursus hominū genus natū est, ob quam rem λῆος græce populus dicitur, quia lapis antiquitus græce λῆος appellabatur. Ab antiquis quidē dicitur Aristeus filius Apollinis fuisse, quē Apollo dicitur ex Cyrene procreasse, quam cōpreffit in monte Orpheo, qui Cyrenis est appellatus. Aristeus dicitur

dicitur omnibus artibus doctus fuisse, quibus cæteros homines ad bonos fructus utilitatemq; perducebat. Is cum caniculæ signum pestiferum oriretur, & statim præsentibus fructus læderentur, & homines diuturna pestilentia afficerentur. Factum est ut à diis impetretur maxime Neptuno, Iouis fratre ne tempestatibus et uentis pateretur genus humanum affici indignis calamitatibus. Itaque uenia data, constitutum est à diis, ut caniculæ stel-
 læ exortu uenti perflarent dies circiter quadraginta, eiusq; pestilentia uim absunderent. Quapropter Aristeus à diis inter astra est collocatus. Habet autem Aquarius stellas in capite obscuras duas, in singulis humeris singulas amplas, in sinistro cubito unam, in dextro cubito unam, in singulis manibus singulas, in singulis mammillis singulas, sub mam-
 millis singulas, in dextro lumbo unam, in singulis genibus singulas, in dextra tibia unam, in singulis pedibus singulas. Sunt omnes. xviii. Effusio uero aquæ dextra leuamq; sit stel-
 lis. xxxi. Quarum duæ splendidæ sunt, cæteræ uero obscuræ. Capricornus.

Capricornus sane similitudinem habet Aegyptios, habet enim posteriorē partem piscis, priorē capricorni, & hunc honorē dicitur affecutus, eo quod cum Ioue sit nutritus. Epimenides dicit in Ida utrosq; nutritos, & ad Titanorum bellum cum Ioue esse profectum, quē Iuppiter uictor astris intulit, quod eius opera dii armati essent. Itemq; matrem eius capram quod Dicolon inuenisset in mari, ideo piscis cauda notatam. Nigidius capricornum refert immortalī honore donatum, quo tempore Python in monte Tauro speluncam haberet & Aegyptum incoleret, ab Ioue concessum habuisset quemadmodum diis posset ob-
 sistere, cum eis consiliū panderet, si neq; terras reliquere uellet, neq; Pythonis immanitati resistere dii posset, inconsulte figuras immutauerunt, in quā quis uellet, seu bestiam seu uolucrē, seu piscem pecudē uē, Python se in capram transmūtasset, itaq; immortales si-
 guris ignotis Pythonis ante oculos crebro uersabantur, unde adhuc maxime pro diis multas bestias obseruant coluntq; Aegyptii, & cōuenit Pythoni neminē deorū aduersari sibi met, uacua cognouit, dominantibus, arbitratus deos se ueritos propter metum dominabatur imperitis fortunæ uarietate, & periculi magnitudine instantis. Nam post xviii. dies dicitur consiliū de eo repente à diis factum ut interficeretur, ob idq; usq; hodie in Aegypto hos dies, id est, xviii. festos perpetuo annis singulis instituerunt, in quibus diebus qui nascitur amplius quā eos non uiuit. Python autem fulmine interficitur ab Apolline in templo Aegypti Memphis, ubi mos fuit solio regio decorari reges qui regnabāt, ibi enim sacris initiabatur primū, ut dicunt reges satis religiose tunicati, & tauro quē Apim appellant iugum portare fas erat, quē Deum maximū Aegyptii existimant, & per uicū unum duci ut periti existimabāt labore humanæ necessitatis, ut crudelius quæ sub eis sint abusa-
 tantur. Deducitur autem à sacerdote Isis in locū qui nominatur Adytos, & iureiurando adigitur, neq; mensē, neq; diem intercalandum quem in festū diē immutaret, sed cccxv. dies petactos sicut institutum est ab antiquis, sed illō reuertamur unde digressi sumus, igitur dii postea quā Pythonē poena affecerūt, sancta astrorum memoria decorauerūt, & ei nomen Aegyptii Aegyptiana imposuerūt, quod contenti dii se in bestias cōuertissent, Python se in capram transfigurabat oppidūq; magnificū in Aegypto ædificauerūt quod Panopolim appellauerunt. Habet autem stellas in singulis cornibus duas, in naribus clarā unam, in capite claras duas, sub collo unam, in pectore duas, in anteriore pede unam, in summitate ipsius pedis unam, in dorso septē, in uentre quinq;, in caudæ extremitate claras duas. Sunt omnes. xxvi.

Sagittarius.

Belligerum Titan etiam cum contigit arcum.
 Ducentemq; ferunt sinuato spicula neruo.
 Iam clausum ratione mare est, iam nauita portu
 Infestam noctem fugit ad longasq; tenebras,
 Signum erit exoriens nobis tum nocte suprema,
 Scorpions ille micat super freta cerula cauda.

Insequitur grauis arcus & in lucem magis exit.

Tunc alte cynosura repit, tunc totus in undas

Mergitur Orion, humeris & uertice Cepheus.

Porro Sagittarius scorpione oriente ascendit, quo ascendente Orion occidit totus & Cepheus à uertice et humeris cum manibus, in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus propter equina crura. Quidam negant, dicentes nunquam Centauros ullis sagittis usos fuisse: Quidam autem dicunt quod quadrupedes esse non uideantur, sed stas bipes Sagittarius. Hic autem homo equinis pedibus est & caudam habet ueluti Sagittarii. Sophistheus autem tragœdiarum scriptor illum affirmat esse Crotonem. Euschemis musarum nutritricis filium & inhabitasse Heliconem atque sagittis & uenatu uitam exegisse, qui inter musas sepius comoratus plausu cantus earum distinguebat, id est, ad pedem manibus plaudebat, quo alii timerent. Hunc musæ beneficio Iouis astris intulerunt, cuius artes, id est, plausus & sagittæ inter mortales mansere. Nigidius de Crotone idem dicit, sed non conueniens cum musis, sed dum illæ cantus chorosque celebrarent, hunc procul auditu repentinè plausu ad pedem feriendo oblectare canentes, ob hoc cum à Ioue immortalis memoria earum rogatu donatum quod esset nutritricis earum filius, idem Oceani nepos. Habet autem stellas in capite duas, in arcu duas, in acumine sagittæ duas, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in uentre datam unam, in spina duas, sub cauda duas, in anterioribus geniculis singulas. Sunt omnes xv. Reliquæ uero septem subter crura similes quidem sunt posterioribus, quæ non ostenduntur, quod Centaurus duplex sit, iaculum autem eius, ex quo dicunt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Iouis fulmina fuerant, absconditum, fertur ad aquilonem, & peracta, ac potius sedata lite, assumptum, & ad pedes Sagittarii inter astra collocatum. Habet autem stellas quatuor, in summo unam, in medio obscuram unam, in pennis duas, unam uero splendidiorē aliis.

Aquila.

Vnguibus innocuis Phrygium rapuit Ganymedem.

Et cœlo appositus custos, quo Iuppiter arsit

In puero, luit excidio quem Troia furorem.

Aquilam sane inter astra collocatam dicunt propter Ganymedem Iouis ministrum, quem rapuit in cœlum, est enim ea signum Iouis, quod cum dii omnes uolucres inter se diuiderent, eam in portione sortitus sit Iouis, quod alius cunctis uolantibus euolet, & pene inter omnes principatum teneat, & quod sola auium solis radiis non terreatur. Namque ita est spectans ad orientem pennis tenens. Aglaosthenes dicit Iouem in aquilam transfiguratum, Naxiam regionem ubi nutritus fuerat petiisse, & regnum accepisse: egresso uero de Naxo cum aduersus Titanas proficisceretur, & sacrificium faceret, aquilam ei in auspicio apparuisse & fulmina ministrasse, quam bono omine acceptam tutelam subiecisse. Habet autem stellas in capite datam unam, in humeris singulis alarum singulas, in pectore obscuram unam, sunt omnes quatuor. Sagitta autem quam tenet in pedibus, dicitur sagitta Apollinis fuisse, cum qua Cyclops interfecit, eo quod Iouis fulmina faceret, quod eo telo Aesculapius eius filius à Ioue esset interfectus, quam sagittam astris illatam in memoriam uirtutis suæ reliquit. Habet autem stellas quatuor, in summo unam, in medio unam, in pennis sagittæ duas.

Delphinus.

Sidera quæ mundi pars celsior æthere uoluit,

Quæque uident boream uentis assueta serenis

Diximus, hinc alius decliuus ducitur ordo,

Sentit & insanos obscuris flatibus austros.

Neptunus ut Artemidorus refert Amphitriten uoluit in coniugium accipere, quæ cum ob uerecundiam magnitudinem et uirginitatis obseruationem ad Adantem confugisset, Neptunus post eam multos misit qui eam peterent, inter quos & delphinum misit qui eam peteret. Quæ cum circa insulas Atlantis moraretur reperit eam nunciauitque Neptuno, quam ille suis persuasioneibus ad suam

ad suā perduxit uoluntate, delphinūq; maximos honores in mari tribuit, quē in astris intulit & in manu sua habere instituit. Habet aut̄ stellas nouē, & ideo musicū signū dicitur, eo quod in numero musarum: stellas habet in ore unā, in folio duas, in penulis uentris tres, in dorso unam, in cauda duas, sunt omnes nouem. Delphinus aut̄ non multū currit super capricornum.

Orion.

Tela caput magniq; humeris sic baltens ardet,
Sic uagina ensis pernici, sic pede fulget.

O Orion, qui et in cola dicitur, ante tauri uestigia fulget, & dicitur Orion ab urina, id est, ab inundatione aquarū. Tempore enim hyemis habet ortū, cum mare & terras aquis & tempestatibus turbat. Hunc Rhomani iugulā uocant, eo quod sit armatus ut gladius, stellarū luce terribilis & clarissimus: qui si fulget serenitate portendit, si obscuratur tempestate annuit imminere. Hunc Hesiodus dicit Neptuni et Euriales filiū, cui dono datū est à Neptuno ut super fluctus ambularet ueluti supra terrā. Qui cum Chiū uenisset Meropē Oenopionis filiam cōpressit, quē Oenopion ob iniuriā excæcauit, & de finibus suis expulit, ipse cum Lemnū uenisset, à sole dicitur ei lumina restituta esse, & reuersus est ad Oenopionē, qui cum à ciuibus terra absconderetur Oenopion, desperata eius inuentione Cretam est profectus, ubi cum immodice uenaretur, et à Diana corripere retur, ait se nullā feram in terris relicturū. Tellus indignata scorpionē extulit mitē magnitudinis, qui pœnas magniloquentiæ eius exigeret. Iouis aut̄ Orionē ob uirtutem astris intulit, idem rogatu Dianæ scorpionē inter astra duodecim cœlo collocauit, quorū contra magnitudinē stellæ quoq; eorū amplissimæ sunt. Aristomachus aut̄ dicit Caubrisa quædā Thebis uoto petisse ut filiū haberet, ad quē Iouis Mercurius & Neptunus hospitio deuenerunt, qui eis hostiā immolauit ut filius nasceretur, cuius bouis pelle detracta dii in eam urinā fecere, iussuq; Mercurii terra obruta est, unde puer supradictus est natus, quem Vrionē appellauerunt & astris intulerunt. Quidam aut̄ dicunt Vrionem Methymnæū: qui cum esset citharæ potens, rex Corinthiorū Pyranthus nomine eum dilexit, qui cum à rege impetrasset ut ciuitatē arte sua illustraret & magnū patrimoniū acquisiuisset, consenserunt famuli cum nauis ut eum interficerent, quē cum uellent interficere petiit ab eis ut ante decantaret. Cum aut̄ citharæ sonus cum uoce eius audiretur, delphini circū nauim uenerunt, ille super unū ex his se præcipitauit, qui eum sublatum ad regem Pyranthum Corinthū detulit: delphinus subductis per æstū aquis exanimatus est. Qui cum suos casus Pyrantho narrasset, iussit rex Pyranthus delphinū sepeliri, & ei monumentū fieri. Post aliquantulū tēporis nauis qua Orion deuectus fuerat Corinthum delata est. Nauas cum ad se adduci rex imperasset, & de Orione inquireret, dixerūt eum obiiisse. Quibus ille craftino inquit, die ad delphini monumentū iurabitis, eosq; custodiri mandauit, atq; Orionē ita ornatū sicut se præcipitauerat in monumento delphini delitescere. Cum aut̄ adducti per delphini monumentū iuraret Orionē obiiisse, & de monumento prodiiisset, illi eum uidentes obmutuerunt, ibiq; regis imperio crucifixi sunt. Dehinc Iouis miseratione dicitur Orion cum delphino inter astra positus. Nigidius aut̄ refert quodā tempore Iouem cum cæteris diis apud Musē Bisthonorū regem hospitio dapili copiosiq; affectu prædito in hilaritate constituisse, ut in corio tauri qui tunc immolatus fuerat mingerent, eoq; loco in corio terra obruta natus sit Orion, qui factus adolefcens digna deorū forma atq; egregia uirtute incitatus immortalī memoria obtemperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in Celinio uenaretur, Dianam irridens contemnebat eius opera, quæ in monte cōstituebat. Itaq; Diana misisse dicitur scorpionem qui Orionem uita priuaret. Orion uita priuatus sideribus illatus est. Habet aut̄ stellas in capite claras tres, è quibus media est splendidior cæteris, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito obscuram unam, in eadem manu unam, in zona tres, in gladio quē tenet in manu tres, in singulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas, in mantili tres. Sunt omnes. xvii. & decem ex eis obscuriores.

Cum

Canis.

Vm tetigit solis radios accenditur æstas.
Discernitq; ortu longe fata uiuida firmat,
At quibus arctatæ frondes aut languida radix
Exanimat, nullo gaudet maius ue minus ue

Agricola, & sidus primo speculator ab ortu.

Sirius stella est in medio centro cœli, ad quam cum sol accesserit duplicatur calor ipsius, & languore afficiuntur corpora humana. Sirius autem stellam uocatam putant propter flammæ candorem. Latini autem illam caniculam uocant, unde & dies caniculares dicuntur, quia quandiu sol in ipsa est, pestifera est, sed pro qualitate adiacentiũ commutatur. Nam aut uincitur, aut morbosus uititur uitibus. Hinc est quod cum certo tempore oritur non semper est noxia. Quidam uero dicunt canem fuisse quæ Europæ cum dracone custos data est, quæ postea Minos utraq; accepit, eandem postea ob medicinæ causam Procridi in munere datam, quæ postea Cephalus utraq; possedit uir Procridis, qui eam ad Thebas duxit ad uulpem, Thebanorum agros infestam cui cani fatum est ne ab ullo posset interfici, itemq; uulpi. Iuppiter uero uulpem in lapidem conuertit, & canem astris intulit. Amphianus tragœdiarũ scriptor refert, quod cum hominibus stelle relinquerent locum, missus est legatus canis ad Dolorã, quam ut uidit tempore tempestiuo adamauit, qui cum flagraret amore nec posset frui, magis asperius urebatur, calamitate accepta & deos adiutores in uocare cœpit, tunc Aquilo misit filios suos adolescentes, qui operã cani traderet, & ipse flatu suo canis ardorẽ sedauit, qui flatus etesiæ dicitur, amoris autem memoria remansit, sunt qui aliter memorent. Icarus à Libeto hospitio receptus est, qui ei in munere utrem plenum uino tribuit, iussitq; ut in reliquis terras propagaret. Icarus dehinc Athenæus cum in terram Atticam ad posteros deuenisset, eis genus hoc suauitatis ostendit: pastores autem cum immoderatus biberent, ebrii facti cõciderunt. Qui arbitantes Icarum malũ medicamentũ sibi dedisse, eum sustibus interfecerunt. Icarum autem occisum, canis qui cum eo fuerat, Neæra nomine, ululans, Erigone eius filie monstrauit ubi pater in sepultus iaceret, quæ cum uenisset eius corpus sepeliuit, ipsaq; se in monte Hymeto contulit, ibiq; laqueo sibi mortẽ consciiuit. Tunc dicitur Liber à Ioue petiisse ut Erigonem & Icarum astris in ferret. Iouis autem audita eius petitione, Erigonem signum uirginis nominauit, Icarum autem patrem eius arctatum. Qui cum exoritur tempestas mari terraq; efficit, cumq; Athenas pestilentia opprimeret, ex oraculo responsum est cessaturã pestilentiam, si per annos singulos de frugibus & uindemia Icaro & Erigone primũ delibaretur. Quod factum est ab Atheniensibus, qui diebus festis instituis aras constituerunt, ideo quia illam pendentem aspexerunt, quod est apud Græcos, ex quo factum est, ut soli oscilo iactarentur homines. Canis autem Icarum qui ululans ante pedem pendens uirginis mortuus est, Astricyon nominatur, quod nos canis stellã dicimus, qui ob eandem causam quando exoritur summam pestilentiam hominibus facit. Habet autem stellas in capite unam, quæ Isis dicitur, clarã, in lingua unam, quam Sirius uel Canem uocant, quæ magna est & splendida, in collo duas, in singulis humeris singulas obscuras, in pectore claras duas, in anteriore pede sinistro tres, in dextro unã clarã, in extremo supra dorsum tres, in uentre duas, in sinistro foemore unã, in posteriori pede sinistro unã, in summitate caudæ unam. Fiunt omnes xx. Situm autem est hoc signum inter hyemalem tropicũ, & arcticum subterraneum qui australis uocatur.

Dalypus.

Sic utraq; oritur sic occidit in freta sidus.

STu patuum leporem perpende sub Orione.

Lepus sub pedibus Anticanis et Orionis constitutus est. Hic dicitur Orionis canem fugere uenantis. Nam ut uenatorem eum finxerunt aliqua de causa, ita leporem ei ad pedes fugientẽ finxerunt. Quidã negant tam nobilẽ tamq; magnũ uenatorẽ, de quo ante

ante in scorpione signo diximus, & postea in ipsius figura dicemus, oportere leporē nati. Callimachusq; accusat eum, quod cum Dianæ scriberet laudes, dicit eam leporino sanguine gaudere, & eos uenari dixerit. Nōnulli à Mercurio inter astra collocatū dicunt propter nimiā uelocitatē, siue quod inter quadrupedes plus pariat, & quosdā fetus pariat, quosdā uero in uentre habeat, sicut Aristoteles philosophus ait, qui de animalium ratione differuit. Antiquitus autē dicebatur in insula Hiero nullū leporē fuisse, sed ex eorū ciuitate adolescēs quidā studio generis ab exteris terris leporem fœminā produxit, & ad eius partū diligentissime quæ opus essent administrauit, itaq; cum peperisset & cōplures eius ciuitatis ad studiū intendisset, & partim pretio, partim beneficio mercati essent, omnes lepores alere cœperunt, quibus cum nihil daretur ad manducandū, impetu facto omnia comederūt, quo facto insulā calamitas afflixit, itaq; postea leporis figurā astris contulerunt, ut homines meminissent nihil his exoprandū in uita, si in solēter utatur latitia qua dolorē capere posterus cogātur. Habet autē stellas in singulis auribus singulas, in pectore duas, in dorso nitidā unā, in posterioribus pedibus singulas. Sunt autē omnes. vii. Argonauis.

A cum decurrens in hiberna nauita remos,
Auersamq; ratem uotis damnatus ab ore,
Perlegit optatam cupiens contingere terram.
Sed quia pars uiolata fuit, cœuentia saxa
Numine Iunonis tutus confugit Iason.

Hæc micat in cœlo lateri non amplior, actus
Qua surgit malus, qua debet reddere proram,
Intercepta perit, nulla sub imagine forma.
Puppis demisso tantum stat lucida clauo.

Post canis igitur magni caudā secundū stellarum ordinē nauis cōstituta est, quam quidā beneficio Mineruæ inter astra collocatam dicunt, quæq; prima ab ea fabricata est, et mare quod antea in uium fuerat hominibus peruiū naualis ingenio fecit, quam notatam in cœlo figurauit, sed à gubernaculis usq; ad malū, nōnulli dicunt Danaū Beli filiū ex cōpluribus coniugibus quinquaginta filias habuisse, fratrem autē eius Aegyptū totidem filios. Danaum autē & filias eius interficere uoluit, ut regnū paternū solus obtineret, easq; filiis suis uxores à fratre poposcit. Danaus autē cognita malitia Mineruā inuocauit adiutricem, tunc primū dicitur Minerua nauim fecisse, quæ Argos appellata est, cum qua Danaus ex Aphrica Argos profugit. Aegyptus filios suos ad persequendū fratrem misit. Qui postquam Argos uenerunt patruū impugnatæ cœperunt. Danaus autē ut uidit se eis obistere non posse, dedit eis filias suas, quæ patris iussu uitos suos una nocte interfecerunt, sola Hypermestra Linum seruauit, ob quod phanum illis factum est, cæteræ uero dicuntur apud inferos in dolium pertusum aquam ingerere. Habet autē nauis stellas in puppe quatuor, in catastro ma quatuor, in malo summo tres, in singulis temonibus quinq; sub catina quinq; sunt omnes. xxvi.

Cetus.

Diuerso posita & boreæ uicina legenti,
Auster pistris agit duo sidera perlegit unum.
Nanq; aries supra pistrim piscesq; feruntur,
Bellua sed ponti non multum præterit annem.

Porro sub ariete & piscibus super fluuium cetus in cœli regione collocatus est. Dicitur autem à Neptunō missus ad Cepheum propter inuidiam Nereidis, à qua contra Cassiopeiam & Andromedam exardescerebat propter nimiā pulchritudinem: huic cetui Andromeda proposita erat, quæ Perseus interfecit, & ab Ioue astris illatus est, ut memoria actus maneret. Habet autē stellas in caudæ extremo claras duas, à cauda usq; ad gibbum eius sex, sub uentre sex. Sunt omnes. xiiii.

Planxete

Eridanus fluuius.

Lanxere ignotis Asiae Phaethontides undis,
 Eridanus medius liquidis interiacet astris.
 Huius pars undae laeuum ferit Orionis,
 Lapla pedem, procul amotis qui piscibus usus,
 Vincula coniecat nodus cristam, super ipsam,
 Aequare pistris adit, sunt illi libera caelo
 Sidera nonnullam specie reddentia formam.
 Sub leporisq; latus uersam, post deniq; puppim
 Inter & Eridanum flexusq; cauumq; carinae.
 Atq; haec ipsa notat, si nullam ferre figuram.
 Sunt etiam toto sparsi sine nomine mundi,
 Inter signa ignes, etiam quibus & sua delit
 Forma, per oppositi noscuntur lumina signi.

Fluuius, ut superius diximus, subter cetum collocatus est, caeli regione cernitur. Ad quem sinister Orionis pes extenditur. Ab Arato & Pherecide Eridanus Padus esse putatur, & ideo inter astra collocatus, quod a meridianis partibus dirigere cernitur. Hesiodus autem dicit eum inter astra collocatum propter Phaethonta Solis, & Clymenes filium: qui dicitur curru patris ascendisse, cumq; a terra altius leuaretur, praetimore in Eridanum fluuium, qui & Padus dicitur, cecidit, ab Ioue fulmine percussus, & omnia ardere coeperunt, causaq; extinguendi uniuersos amnes immixtos esse, omneq; mortalium genus interuisse, praeter Pyrrham & Deucalionem. Sorores quoq; Phaethontis flentes in arbores populos uersae sunt, lachrymaeque earum in electrum durare dicuntur, Heliadesque appellatae, ipsas autem nomina habuisse: Merope, Helie, Aegle, Aegiale, Pette, Phoebe, Chærie, Diosippe. Cygnus quoq; rex Liguriae Phaethontis propinquus, dum fleret, in cygnum conuersus est, id quoq; mones flebile canit, a quibusdam uero Nilus, qui & Gyon existimatur, & ideo inter sidera collocatus, quod a meridianis partibus cursum dirigat. Est autem sidus multarum stellarum luce adornatum, & subiacet ei stella, quae uocatur Canopus siue Ptolemaeon splendens, tangitq; temone nauis: apparet autem humillima, eo quod circa terram esse uidetur, & nullum sidus inferius apparet, ob quod terrestris uocatur. Habet autem stellas in primo flexu quatuor, in secundo tres, in tertio tres, usque ad nouissimam septem, quas dicunt in ore Nili fluuii esse: sunt omnes, xvii.

Nfimus hydrochoos, sed qua uestigia figit
 Sunt aliae stellae, qua caudam bellua flectit.
 Quaeq; caput piscis media regione locatae.
 Nullum nomen habent, nec causam nominis ullam,
 Sic tenuis cunctis iam pene euauit ardor,
 Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,
 Atq; imitata cadunt errantis signa liquoris
 E quibus una magis sub cauda flamma relucet.
 Squamigeræ pistris pedibus subit altera signi.
 Fundentis latices, est & sine honore corona.
 Ante sagittiferi nullum pernicia crura.

Piscis magnus cuius nepotes dicuntur pisces qui in circulo zodiaco constituti sunt, dicitur in astra collocatus, eo quod decidens in Boeth stagno, Phaceti filia Veneris in piscem sic transfigurata, quam Syri deam nominauerunt. Quidam autem dicunt quod de stagno filiam Veneris saluauerit. Unde usque hodie Syri pisces argenteos in templo sacrauerunt. Est autem signum in parte australi, quod piscibus orientibus oritur, quem piscem dicunt aquarii urnae habere effusionem. Habet autem stellas xii. e quibus una fertur esse sub pedibus aquarii, & tres in brachiis eius. Ipsae autem clariores esse ceteris noscuntur.

scuntur. Inter hæc sunt astra siue signa quæ planetæ appellantur.

Qceanum occasu tangit tanto & magis arte,

Thuribulo metæ uim cœlo suscipit, & iam

Præcipiti tactu uastis dimittitur undis.

Multa dedit natura homini rata signa salutis,

Venturamq; nouis cladem depellere suasit.

Inter certa licet numeres sub nocte cauenda

Thuribulum, nam si sordebunt cætera cœli,

Nubibus obductis illo splendore timeto,

Ne pacem pelagi soluat uiolentior auster,

Tunc mihi siccentur astricto cornua uelo.

Erigat, emittantq; latus per inane rudentes.

Quod si deprehenſa turbauit lintea puppis,

Incubuitq; sinu laxo, uel mergitur undis

Prona ratis, soluetq; inimicum Nerea prora,

Vel si perspexit setuator Iuppiter æger.

Vltima persoluant iactatæ uota salutis,

Nec metus ante fugit, quàm pars effluerit orbis

Quæ boream cœlum spectantibus indicet ortum.

Sacrarius qui & Pharam dicitur, est signum nauigantibus semper cõtarium, quod sequitur scorpionis caudam. Quod quidam locatum inter astra dicunt, quod in eodii primum mutuo coniuratione fecerunt, cum Iouis contra Saturnum fecit, quod memorie non solum astris illatum, sed etiam hominibus hoc habere institutum, quia in agonibus & ludis quinquennialibus coronæ habentur, & fœderis testes adhibentur, itemq; uates per quos futura respondentur in symposiis domibus consecrantur, & iure Iuppiter igneum sibi uelamen, ne eius fulminum potètia deprehenderetur adhibuit. Habet stellas quatuor, duas in superficie, in qua prunæ fuisse dicuntur, duas in uase eius.

Centaurus.

Tnde per ingentes costas, per curta, per harmos

Nascitur intacta sonipes sub uirgine dextra,

Seu prædam è syluis portat, seu dona propinqua,

Placatura deos cultor Iouis admouet aræ,

Hic erit ille pius Chiro tuiffimus omnis

Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.

Hic humero medium scindens iter ætheris alti.

Sic tenuem traxit nubem stellas ue recondit,

Toto clarus equo uenientes nunciat euros.

Centaurus dicitur Saturni & Philyræ filius, nam Saturnus cum Iouem filium quereret in Thracia cum Philyra Oceani filia in equum uersus dicitur concubuisse, & ex ea Chironem centaurum natum, artis medicinae inuentorem, ipsamq; in arborem φιλύρα, hoc est, tiliam uersam esse, & habitasse Chironem in Pelio monte, inter homines æquissimum, à quo Aesculapius medicina, Achilles cithara, in astrologia Hercules literis instructi sunt, cuius hospitio cum Hercules uteretur, sicut Antisthenes dicit è phætrea sagitta lapsa dicitur pedem eius uulnerasse, acceptoq; uulnete illum animam exhalasse, & ab Ioue astris illatum. Est aut signum ad aspectum Sacratii. Vnde & ad idem Sacratium sacrificare uideretur. Habet stellas in capite obscuras tres, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in medio pectore unam, in spina duas, in uentre splendidas duas, in dextro lumbo claram unam, in cauda tres, in singulis genibus rectorius duas, in utroq; harmo unam, in utrisq; pedibus anterioribus singulas, fiunt omnes xxxiii. Quidam arbitrantur tenere in sinistra manu arma

q & leporem,

& leporem, in dextra uero bestiolam quæ *βηλιον* appellatur & *βύραυ*, id est, utrem uini plenum, in quo libabat diis in sacratio. Habet autem stellas bestiola in capite unam in spina claram unam, in cauda duas, in summo pede posteriore claram unam, in anteriori pede unam claram, in thyrso tres: Sunt omnes xxxiii.

Hydra.

Hic primos ortus crater premit ulterioris,
Vocalis rostro corui super hydraq; lucet.
HYdra super cuius caudam coruum sedere dicunt, & in medio urnam asserunt, est signum in parte australi, caput deflexum habens ad cancrum, cuius sinuosi corporis medietas est connexa sub leone, caudam uero extendit ad Centaurum, supra quam sedet coruus: qui coruus ideo inter astra collocatus dicitur, eo quod fuerit in tutela Apollinis, à quo missus ad fontem ut diis ad libandum aquam deferret, qui cum uidisset arbores grossos ficus habentes, uolans con-sedit in eis donec maturæ fierent, & aquam deferre distulit, post paucos autem dies peracto sacrificio cum ille ficus comedisset, & se diis peccasse sensisset, denuo ad fontem ut aquam hauriret rediit, & ab hydra exterritus uas uacuum reportauit dicens excessisse aquam, quæ fuerat in fonte, cognoscens Apollo sibi coruum peccasse, prohibuit eum eo tempore aquam bibere, ut Aristoteles dicit in eo libro, qui de bestiis scribitur. Et Isidorus in naturalibus, uel in physicis memoria tradidit, quod ipse peccati pœnas daret, qui & postea astris illatus est. Crater autem in medio angue positus est, caudam autem anguis coruus appetit rostro, neque potest iuxta accedere ut bibat. Habet anguis stellas in capite claras tres, in prima flexura sex, & una ex eis obscura, ad ultimum in secunda flexura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta usque ad caudam octo claras, fiunt omnes xxvi. Paululum sub prima flexura crater siue urna situs est inclinatus ad genua uirginis. Habet stellas in labris obscuras duas, per singula latera tres, in fundo duas, sunt omnes x. Coruus autem qui est ad ultimam eius caudam spectans ad occasum habet stellas in capite clarâ unâ, in ala duas, in cauda tres, in pedibus singulas ab unguibus, sunt omnes sex, omnes simul fiunt xxxiii.

Ethereum uenit thalamum super imbribus atrum,
Et tonitru. crebraq; abscondit grandine terras.
Temperat in geminis annum, nec crede sereno,
Nubila nec diuturna putes cum sidere cancri.

Fons erit ardentis, tamen hoc in littore certum,
Flagrantis placide lucens hic temperat annum.
Composuit sedem Nemeæis sinibus astrum
Virgineq; & libra semper pendentia tantum
Nubila continua magis in statione manebunt.
Nunc quoq; nulla fides cœlum cum scorpion acer
Stat super, incerta nanq; omnia lege feruntur.
Heu quantis terras cum Iuppiter ignibus omnis
Obruet, aut glomerata cadet quam densa per astra,
Immitis grando cœlo, quam sæpe sonabit,
Cum spatium attingerit tendentis singulaq; ignis.
Non terris imbres, ponto non flamina decunt,
Et cœli terret sonitus mortalia corda.
Cum sedem ægoceri citherei attingit ignis,
Horridus ad gelidos portendit aquarius ignes.
Hybernæq; cadunt pluuiæ, concretæq; grando.
Piscibus à geminis sub prima recurret astra,
Hesperus hæc tibi signa feret, cum lucifer ora
Ingreditur uenus alma polum, sed ubi hesperus ignes

Prouocat

Proueat æthereos, & noctem ducere terris
 Incipit, exoriens ecce hæc Cytherea mouebit.
 Vere caueite imbres & fulmina culmine ab alto,
 Phixeam rutilo pecus irradiauerit astro,
 Nubila commixtusq; fragor pluuiialibus undis,
 Flaminæq; assiduo terris tum stantia pulsu.
 E cælo diri deiecti grandinis ictus.
 Vere magis nitido tauri cum sidere fulxit,
 Appora geminis eadem constantia præstat,
 Cum dederit soles inducit nubila cælo,
 Nubila cum fuerint subitos mitabere soles
 Et modo te uento gelido modo protinus imber,
 Lucent alterna superabit nube serena.
 Sin leuis ingressa est spatiosi sidera cancri,
 Pacem mundus habet, nonnulli corpore soles
 Pestiferi incendunt: non sidera densa solutos,
 Astringunt artus alieno tempore lenis,
 Omnia pacato tum sidere temperat aër.
 Ac rapidis idem ne solibus æstuet orbis
 Efficient magni conspecta signa leonis.
 Virgine erunt pluuiæ, pleriq; in nube fragores,
 Concaua quos reddunt in cluso nubila uento.
 Detrahit autumnno pluuias eademq; repellit,
 Nubibus assiduis, cælumq; ob frigora prima.
 Extremum autumnni superent glacialia terræ.
 Scorpios at ratis ne quis caua terra grauetur,
 Horrebit pluuiis ad ditos omnia nimbos,
 Continuisq; ruit cum per sinuosa tenetur.
 Cornua centauri rapida distincta sagitta,
 Aegoceros imbres & crebro lumine ruptos
 Nubibus elidet sonitus, tremuloq; nitore.
 Flagrantis teli mortalia numina uincunt.
 Hæc eadem fundens prædicat Aquarius imbrem
 Extremis sæuis maria in crebrescete uentis.
 Ostendunt pisces Veneris quos stella notatit.
 Et quoniam certis extat uia cognita signis,
 Accipe quid moueat mundo Cyllenus ignis.
 Si modo Phœbei flammæ euasertit axis.
 Matutina ferens solitos per sidera cursus,
 Cum pecudum uillis auratam fulserit astrum,
 Ventorumq; graues & diræ grandinis itæ.
 Non intermisso patienti tempore surgent,
 Qui pluuias alias etiam in regione notabis
 Affore non omni, nanq; est tunc imber in aruis.
 Ast ubi se taurus sinuatis cornibus effert,
 Grandine significat geminis tranquilla sereni,
 Et placidum nautis spondet cælumq; fretumq;
 Nubila atq; imbres æstus ac frigora miscet.
 Certior ardor erit quamuis iuuet aura fauoni,
 Cum vasti calida radiabit sede leonis,

Tempa sed ætherei simul ac possederit ignis,
 Omnia mixta feret, pluuias meditabitur ingens.
 Vndiq; grando uenit, rumpuntur culmina nimbis,
 Centauri attingit cum iam Cyllenius arcus,
 Aut ubi consurgit capricornus & ipse biformis,
 Aut subitos cœlo deducet crebrius imbres.
 Fulminis aut iactu magnū pertumpit olympum,
 Nulla serenato capricornus nubila cœlo
 Comparat, aut gelidos flatus cœliq; fragores.
 Non alio melius signo prædicere possis.
 Piscibus hæc eadem quamuis cognoscere fas sit,
 Quandoquidem exoritur mundo Cyllenius ignis.
 Quid faceret primum modo cum lumine solis,
 Tempus & occasus moneat quoq; discere Phœbi.
 Ver erit hybernis totum exetabile nimbis,
 Et crebro tonitru iunget florentia rura,
 Spesq; nouæ segetis quatentur grandinis istu,
 Vretur cœlum magni cum regna tonantis.
 Ingrediens pecudis ingreditur aurea terga,
 Hinc & Agenotei stellantia cornua tauri,
 Quid uē ferant gemini rapido quid sidere cancer,
 Si penitus quæras taurum sæuire uidebis.
 Grandine nec contra ferri ratione probanda,
 Aut cancro aut geminis calidus uestigia seruat.
 Hic quo dicta leo sæuisq; caloribus ardet.
 Flatus at geminis miscet tranquilla serenis,
 Speciferæq; manu tendenti libera nutu
 Dissentit diuæ, sed ut hæc uentura serena
 Nuntiat, & uentis cessat mare, cessat & ær.
 Scorpios in pluuias rarus, sed nubibus atris,
 Creber agit nimbos & sæua tonitrua portat.
 Clara sagittiferi tetigit cum lumina signi,
 Aegoceto semper cœlo leuis excidit imber.
 Frigidus at rapidis horrebit aequatius euris.
 Brumalesq; dabit pluuias atq; igne perenni,
 Cum sonitu quatiet nubes secunda laboris.
 Non frustrans animum certo me limite ducat,
 Hæc eadem tibi signa dabunt non irrita pisces.

Solem per seipsum constat moueri, non cum mundo uerti, sed in zodiaci circuli o-
 bliquitate cursum peragrate paulo superius diximus, qui dum per trecentos sexagin-
 taquique dies & quadrantem, zodiacum lustrat, & singula tricenis diebus deniq; ho-
 ris ac semisse, id est, dimidia hora transcurrat in cimento dimidiarum horarum quar-
 to anno unum diem complet quem bisextum nuncupant, qui dies conficitur ex qua-
 drantibus. Nam cum duodecies semis sex horas integras faciant, id est, quadrantem. Hic
 quadras quater ductus uigintiquatuor horas perficit, idem unum diem cum sua nocte
 complet, & in quarto bisextū, ut præfati sumus efficit. Sol interea dum igneus sit, præ ni-
 mio motu conuersionis suæ amplius incalefcit, cuius ignem dicunt philosophi aqua nu-
 triti, & è contrario elemento uirtutem luminis & caloris accipere, unde uidemus eum
 sæpius madidum atque rotantem. Tunc autem eclipsim patitur, quod latine defectio
 dicitur, quotiens luna xxx, ad eandem lineam qua sol uehitur peruenit, eiq; se obiiiciens

eum

eum obscurat, unde deficere nobis uideretur, cum ei orbis lunæ opponitur. Signa enim tempestatis uel serenitatis hoc modo astrologi mundi cognoscenda esse dixerunt. Vergilius nanque ait, si sol in ortu suo maculosus sit, atque sub nube latens, aut si dimidia pars eius apparuerit, imbres futuros: item Varro ait, si exortiens concavus uideretur, ita ut è medio fulgeat & radios faciat partim ad aquilonem, partim ad austrum, tempestatem humidam & uetosam futuram innuit, item si sol inquit tibeat in occasu syncerus dies erit, si palleat tempestatem significat. Nigidius quoque ait si pallidus sol in nigras nubes occidat, aquilonem uentum significat. Hunc etiam Græci Apollinem appellauerunt, à quo se spiritum accipere arbitratur. *ἄπόλλων* enim græce, latine perdens dicitur, quod fetore suo omnem succum uirentium decoquendo perdat herbarum. Hunc etiam diuinationis Deum esse uoluerunt, siue quod sol omnia obscura manifestat in luce, siue quod in suo processu & occasu eius orbita multimodos significationum monstret effectus. Sol dicitur aut ex eo quod solus sit, aut quod solito per dies surgat & occidat. Hunc etiã sine barba pingunt quia occidendo & nascendo semper est iunior, siue quod nunquam in sua uirtute deficiat, ut luna, quæ crescit aut minuitur. Huic quoque illã ob causam quod aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulum peragat, id est, uer- ni, æstatis, autumnii, & hyemis, aut quod quadripartito limite diei metitur spatium. Vnde & ipsis equis condigna nomina posuerunt, id est, Erythræus, Aethæon, Lampros, & Philogæus, Erythræus græce ruber dicitur, quod à matutino lumine rubicundus exurgat: Aethæon lucidus dicitur, quod tertia hora instante lucidior fulgeat: Lampros uero lucens uel ardens dicitur, quod sit dum ad umbilicum diei contra arcticum conscenderit circulum: Philogæus græce terram amans dicitur, quod hora nona procliuior uergens occasui pronus incumbat.

LVna tertis uicinior est quàm sol, siue quàm cætera errantia sidera. Vnde & breuiore orbe celerius peragit cursum suum. Nam iter quod sol trecentis & sexagintaquinque diebus & sex horis peragit, luna uigintiseptem diebus & octo horis percurrit, singula uero signa sol tricenis diebus & denis horis ac semisse. Luna autem binis diebus & semis hora bisse unius perlabitur. Vnde fit ut quantum spatii in zodiaco luna percurrit, tantum sol tredecim diebus expleat. Hanc quidam philosophorum dicunt propriũ lumen non habere, globiq; eius unam partem esse lucifluam, aliam uero obscuram & paulatim se uertendo diuersas formas efficere. Alii contra aiunt lunam globum suum habere, sed ignem à sole concipere, & quantum percutitur ardescere, & quantum à sole discedit augeti. Cum uero contra steterit, feritur ex aduerso & uelut speculum non uim sed imaginem reddit, unde & defectum patitur, si inter ipsam & solem umbra terræ interueniat. Hac enim crescente uniuersa gignentia pubescunt, tenuescente tenuantur, humor etiam & spiritus omnis augetur, tumescit Oceanus, quod diuerso cæli & uagantium stellarum temperatur, atq; deturitur, & infra fluit, id excipit luna & soli tradit, quo & animalia rugescunt, & humus quodammodo animatur genitili calore, & ut ita dixerim, uia plurimum ualent in originibus quam in ortu sunt, languent in occasu, ortum facit in stella quam sol præterit, deinde statione matutina cum à quinto loco solis steterit in eodem manet signo donec ab eodem sole moueatur, quæ contraria est soli, mane occidit, oritur simul nocte & uocatur Chronicos. Deinde rursus altero latere à quinto signo deprehensa, post meridiana stationem facit donec ingresso sole idem signum sub radiis eius delitescens in totum occidat. Aspiciunt inter se stelle ex tertio signo quod dicitur trigonum, & habent maxime cõfusionem: item à quarto signo quod tetragonon & centrum uocatur, & in alterutrum maxime præstant effectum. Item ex contratio quod est septimum signum & diametron uocatur, quæ maxime aduersum cætera dissident uel leuiter aspiciunt, ut sextũ quod dicitur hexagonon. Signa tropica peregrinis nationibus præfunt & omnino motibus & consiliis subinde uariantur, atque permutantur bis forma generatione, retum omnium repetitionem significant, & interim dilationem

solida ueheméter & instanter efficiunt & ad exitum uel prospera uel aduersa perducunt, sicut aspiciuntur à stellis, uel fauentibus, uel repugnantibus. Iam uero quia de eius cursu uel ordine sub breuitate diximus, restat ut quid de ea gētiles senserint edicamus. Lunam gentiles Dianam, germanam Solis quem Apollinem nuncupabāt fuisse dixerunt, & sicut à sole, spiritum, ita se à luna corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim eam uirgī præsidem & uirginem, eo quod in uia nihil pariat. Idcirco igitur ambo sagittas habere dicuntur, quod ipsa duo sidera de cœlo radios usq; ad terram emittant, ideo faces, quia luna illuminat, sol & illuminat & exurit, ideo bigam luna dicitur habere, siue propter uelocitatem, siue pro eo quod nocte & die apparet, ideo unum equum album & alium nigrum dicitur habere, eo quod hyeme & æstate plus luceat quàm uere & autūno. Diana autem luna dicta est quasi diane, eo quod die ac nocte apparet ipsa, & Luna eo quod luceat, & Triua eo quod tribus fungatur figuris, de qua Vergilius ait: Tria uirginis ora Dianæ. Nam eadē luna, eadē Diana, eadē Proserpina uocatur, id est, cœlestis, terrestis, & infernalis. De qua quidam. Denique cum luna est sublustris splendet amictu. Cum succincta iacet calamis Latonia uirgo est. Lunā uoluerunt etiam apud inferos Proserpinam, seu quod nocte luceat, siue quod humilior currat & terris præsit, unde bigam boum habere dicitur, illo uidelicet pacto, quo detrimenta eius, non solum terra, sed & lapides uel crebra animantium, & quod magis incredibile sit etiam lætamina sentiunt, quæ in lunæ incrementis eiecta uermiculos parturiant: ipsam Dianam dictam nemoribus uolūt, simili modo quod arborum ac fruticum succo augmenta inducat. Deniq; crementis lunæ abscissa ligna fursuraceis tinearum terebra manibus fistulascunt. Nemoribus quoq; adesse dicitur, quod omnis uenatio plus nocte quàm die dormiat. Endymionē uero pacto rem amasse dicitur duplo scilicet modo, seu quod primus hominū Endymion cursum lunæ inuenit, unde & triginta annos dormisse dicitur, quia nihil aliud in uita sua nisi repetitioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Europa scribēs tradidit, siue quod Endymionē amasse fertur, quia nocturni rotis humor qui est siderū quoq; ipsius lunæ animadis herbarū succis insudatur & pastoralibus profunt successibus. Præterea signa tempestates uel & serenitatis in ea uideri posse antiqui dixerunt. Nigidius ait: si luna in summo circulo maculas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres futuros significat, si in medio tunc cum plena sit in eo corniculo serenitatem. Cæterum si rubet quasi aurum, uentos ostendit, sit enim uentus ex aëris densitate, obducta sol & luna rubescunt. Item si cornua eius terra fuerint nebula, tempestas futura est. Atatus autem dicit, si aquilonium cornu lunæ est correctius aquilonium imminere. Item si cornu australe sit erectius notum imminere. Quarta aut luna index futurarum certissima habetur aurarum. Vnde & Vergilius. Si in ortu quarto, nanq; is certissimus autor.

Bruma in fauonium.

Cæfari nobilia sidera significant. iii. calen. Ianuarias matutino canis occidet, quo die Atticæ & finitimis regionibus aquila uespere occidere traditur. Pridie nonas Ianuarias Cæfari delphinus matutino exoritur, & postero exoritur fidicula, quādo sagitta uespere occidit. Item quinto Idus Ianuarias eiusdem delphini uespertinus occasus & cōtinui dies hyemis Italiæ cum sol in aquarium sentitur transire, quod fere xviii. calen. Febr. euenit. viii. Febr. regia stella appellata Tuberone, in pectore leonis occidit matutino, & pridie nonas, Febr. fidicula uespere occidit.

A Fauonio in æquinoctium Cæfari significant. iiii. calen. Mart. quattiduum uarie, & viii. calend. Mart. hirundinis usus, & postero die arcturi exortus uespertinus. Item nonas Mart. Cæsar cancri exortu id fieri obseruauit. viii. Idus Mart. Aquilonis piscis exortus, & postero die Orionis exortus, & in Attica miluus apparere obseruatur. Idibus Martis Cæsar ferale sibi notauit scorpionis occasus. iii. calend. Aprilis Italiæ miluus ostenditur. xii. calen. Aprilis equus occidit matutino.

Aequino

A Equinoctium uernū viii. calen. aprilis peragi uidetur. Ab eo ad Vergiliatū exortū matutinū Cæsari significant. iii. nonas Aprilis in Attica Vergilię uespere occultantur. Item post pridie nonas aprilis in Boëtia & Chaldęis Orion & gladius eius incipiūt abscondi. Cæsari vi. calen. Aprilis significat imbres librę occasus. xiiii. calen. Maias succulę occidunt uespere, sidus uehemens & terra maricę turbidum. xvi. calend. Maias, in Attica occidunt uespere, Cæsari xv. calen. Maias, quattuoriduum significant. xii. calen. Maias Assyriis succulę occidunt uespere, quod uulgo appellatur sidus parilicium, quoniam xi. calen. Maias urbis Romę natalis habetur, quo fere serenitas redditur, claritatę obseruationis membrorum augmęto. Hyadas appellätibus Gręcis, quod nostri à similitudine cognominis uocabulū eis stellis propter succos impositū arbitrantur, imperiti appellaute succidas. Cæsari viii. calen. Maias notantur dies. vii. calen. Maias Aegypto hęcidi exortuntur. vi. calen. Maias. Boëtia & Atticę canis uespere occultatur, & fidicula mane oritur. v. calen. Maias Assyriis Orion totus absconditur. Quarto aut cal. Maias Assyriis canis. vi. nonas Maias Cæsari succulę matutino exoriūtur. & viii. Idus Maias. capella pluuiialis. Aegypto aut eodem die canis uespere occultatur. Sic fere in vi. Idus Maias, qui est Vergiliatum exortus decurrunt sidera.

A Vergiliatum exortu significant Cæsari, post pridie Idus Maias, arcturi occasum matutinum. iii. Idus Maias, Fidiculę exortus. xii. calen. Iunias capella uespere occidit, & in Attica canis xi. cal. Iunias Cæsari Orionis gladius occidere incipit. iii. nonas Iunias Assyriis aquila oritur uespere. vii. Idus Iunias arcturus matutino occidit. Italię. iiii. Idus Iunias delphinus oritur in Aegypto. xi. calen. Iulias eiusdem Orionis gladius Cæsari occidere incipit. viii. calend. Iulias longissimus dies totius anni, & nox breuissima solstitium conficit.

A Solstitio ad fidiculę occasum vi. calen. Iulias Cæsari Orion exoritur, Zona autem eius Assyriis iiii. nonas Iulias, Aegypto uero eadem die Procyon æstuosus matutino oritur, quod sidus apud Rhomanos non habet nomen nisi canicula, quam uolumus intelligere minorę canem, ut in astris pingitur, ad æstū maxime pettinens, sicut paulo post docebimus. iiii. nonas Iulias Chaldęis corona occidit matutino. Atticę Orion totus eadem die exoritur, pridie Idus Iulias. Aegypto Orion desinit exoriri xv. calen. Augustas. Assyriis Chiron exoritur. Deinde post triduum fere ubiq; confusus inter omnes sidus indicās quod canis ortu uocatus sole partem primam leonis ingresso cum sit solstitium, quod sidus accendit solem & magnam æstus obtinent causam. xvi. calen. aug. Aegypto aquila occidit matutino, etesiarumq; prodromi flatus incipiunt, quod Cæsari x. calen. Aug. sentite Italiam existimauit: aquila Atticę matutino occidit viii. Idus Aug. arcturus medius occidit iii. Idus Aug. Fidicula occasu suo autumnum inchoat, aut ante notat, sed uera ratio id fieri inuenit pridie Idus Aug. Equus oritur uespere & Cæsari. Aegypto delphinus occidit xi. cal. Septemb. Assyriis stella, quę ante uindemiator appellatur, exortu mane incipit, uindemię maturitatem promittens, cuius argumento erunt agni colore mutati, & Assyriis quinto calen. sept. sagitta occidit, etesiaęq; desinunt. Ante uindemiator Aegypto nonis septemb. oritur. Atticę arcturus matutino, & sagitta occidit mane v. Idus sept. Cæsari capella oritur uespere. Arcturus uero pridie Idus sept. imbres uehementissimos significat, terra maricę. Ratio eius hęc traditur, si delphino occidente imbres fuerint, non defuturi sunt per arcturum, eius signi ortum seruat hiruudinum habitus, nanque deprehensę intereunt. xvi. calend. Octobres Aegypto spica quam tenet uirgo oritur matutino, etesiaęque desinunt, xi. calendas octobres commissa piscium occidit, ipsum que equi sidus viii. calendas octob. iii. calend. octob. hęcidi oriuntur calendis octobribus, capella matutino exoritur vi. nonas octobris. Atticę corona exoritur mane v. nonas octobris. Heniochus occidit matutino iiii. nonas octobris. Cæsari corona exortu incipit, & pridie nonas occidunt: hęcidi uespere viii. Idus octobris, Cæsari fulgens in corona stella exoritur, & tertio Idus Vergilię uespere

uesperi exoriuntur xviii. calend. nouemb. Succulæ uesperi oriuntur pridie calend. nouemb. Cæsari arcturus occidit, & succulæ exoriuntur cum sole, quarto nonas nouemb. arcturus occidit uesperi, & Idus nouemb. Atticæ Vergiliæ occasu suo hyemem inchoât, quinto Idus Orionis gladius occidere incipit. Deinde iii. Id. Vergiliæ occidunt, occasum matutinum Vergiliarû Hestodes, natura huius quoq; nominis Hestodis astrologiam tradidit fieri.

IN æquinoctio autumnii confitetur quod tales xxv. dies ab æquinoctio Anaximander xxxi. Euthemon xlvi. Nos autem sequentes obseruationem Cæsaris xlv. die ab æquinoctio dicimus fieri.

ANte omnia autem duo esse nomina cœlestis iniuriæ meminisse debemus: Vnum quod tempestates uocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraq; similia intelliguntur, quæ cum plenilunio acciderint, ui maiore impelluntur. Hæc ab horridis sideribus exeunt (ut sæpius diximus) ueluti arcturo, Orione, hædis. Alia sunt illa quæ silente cœlo serenis noctibus fiunt nullo sentiente, nisi cum facta sunt publica, & magnæ sunt differentia à prioribus, aliis rubigenem, aliis uredinem, aliis caliginem impellentibus, omnibus uero sterilitatem. De his nunc dicemus, quæ ante nos à nullo sunt prodita, prius causas reddemus eorum, quæ sunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis constant. Nanque Vergiliæ primatum tenent ad fructus, quatum exortu æstas incipit, occasu hyems semestris spatio intra se, & messes uindemiasq; & omnium maturitatem amplexantur. Est præterea in cœlo qui uocatur Læteus circulus etiam uisu facilis, huius de fluuio uelut ex ubere aliquo fata cuncta lactescunt, duorum siderum obseruatione aquilæ in septentrionali parte & in austrina caniculæ, cuius mentionem suo loco fecimus, ipse circulus fertur per Sagittarium & Geminos, solis centrum infra æquinoctialem circulum secans, commissuras eorum obtinens, hinc aquila illinc canicula, ideo effectus utriusque ad omnes frugiferas pertinet terras, quoniam in his tantum locis solis terræq; centra congruunt. Igitur horum siderum diebus si purus atque mitis aëther genitalem illum lacteumq; succum transmiserit in terras, læta adulescunt fata, si luna qua dictum est ratione rosicidum frigus asperserit, admixta amaritudo, ut in lacte perierit necat, modus in terris: huius iniuriæ quam fecit in quacunque conuexitate comitatus utriusque causæ, & ideo non pariter in toto orbe sentitur, ut nec dies. Aquilam diximus in Italia exoriri xiii. calend. Ianuarias, nec patitur ratio naturæ quicquam in satis ante eum diem spei esse certæ. Si uero interlunium incidat, omnes hybernos fructus lædi necesse est. Rudis fuit priscorum uita, atque sine literis, non minus tamen ingeniosam fuisse in illis obseruationem apparebit, quam nunc esse rationem. Tria namq; tempora fructibus metuebant, propter quod instituerunt ferias, diesq; festos, rubigalia, floralia, uinalia: Rubigalia Numa constituit anno regni sui xi. quæ nunc aguntur ad vii. calend. Maii, quoniam tunc fere segetes rubigo occupat. Hoc tempus Varro determinat sole tauri partem decimam obtinente, sicut tunc ferebat ratio, sed uera causa est quod post dies xix. ab æquinoctio uerno, per id quattriduum uaria gentium obseruatione, in quarto calend. Maii, canis occidit sidus, & per se uehemens, & cui præoccidere caniculam necesse sit. Idem itaque floralia quarto calend. eisdem instituerunt urbis anno dxvi. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia bene deflorescerent: hunc diem Varro determinat sole tauri partem quattamdecimam obtinente. Ergo si in hoc quattriduum incidit plenilunium, fruges & omnia quæ floreant lædi necesse erit. Uinalia priora quæ ante hos dies sunt ix. calend. Mart. degustandis uinis instituta nihil ad fructus attinet, nec quæ adhuc diximus ad uites oleasq; quoniam earum conceptus exortu uergiliarum incipit, ad sextum Idus Maii, ut docuimus, aliud hoc quattriduum est, quod neq; rore sordere uelint, exhorrent enim frigidum sidus arcturi postidie occidens, & multominus plenilunium incidere quarto nonas Iunias iterum aquila exoritur uesperi, decreto die florentibus oleis uitisq; si plenilunium incidat, in eum equidem & solstitium

octauo

oſtauo calen . Iunias in ſimili caſu dixerim & canis ortum poſt dies à ſolſtitio xxiii. ſed interlunio accidente, quoniam uapore conſtat culpa, aciniq; præcoquuntur in callum. Rurſus plenilunium nocet ad quartum nonas Iulias, cum Aegypto canicula exoritur, uel certe xvi. calend. Auguſti, cum Italiae item iiii. calen. Aug. cum aquila occidit, uſq; in x. calen. eiufdem Extra has cauſas ſunt uinalia altera quæ aguntur xiii. calen. ſeptem. Et Varro, à fidicula incipiente occidere mane, determinat quod uult initiũ autumnii eſſe, & hunc diem feſtum tempeſtatibus leniendis eſſe inſtitutum, nunc fidiculam occidere ſexto idus Aug. obſeruatur. Intra hæc conſtat cœleſtis ſterilitas: neq; negauerim poſſe eã permutari arbitrio legentium, locorum æſtimatiũ naturas, ſed à nobis rationem eſſe demonſtratam ſatis eſt reliqua obſeruatiõne cuiuſque conſtabunt. Alterutrum quidem fore in cauſa, hoc eſt, plenilunium, aut interlunium non erit dubium, & in hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ ſuccurritiam primum hanc iniuriã omnibus annis accidere non poſſe propter ſtatos ſiderum curſus, nec niſi paucis noctibus anni, idq; quando ſit futurum facile noſci, ac ne per omnes meſes timeretur earum quoque lege diuiſum æſtate interlunia, præter quã biduo ſecura eſſe hyeme plenilunia, nec niſi æſtiuis breuiſſimiſq; noctibus metui, non diebus item ualere. Præterea tam facile intelligi, ut formica minimum animal interlunio quieſcat, plenilunio & etiã noctibus operetur. Auem param oriente ſyrio ipſo die nõ apparere, & donec occidat: ediuerſo uirionem prodire ipſo ſolſtitii die. Neutrum uero lunæ ſtatum noxium eſſe, nec noctibus quidem niſi ſerenis, & omni aurea quieſcente, quoniam neq; in nube neq; in ſtatu cadunt rores, ſic quoq; non ſine remedio ſarmenta aut palearum acruos, & euulſas herbas fruticesq; per uineas camposq; cum timebis, incendito, fumus medebitur, hic è paleis & contra nebulas auxiliatur, ubi nebulae nocent. Quidã tres canctos uiuos cremari iubent in arbuſtis ut carbunculi non noceant. Alii ſiluri carnẽ leuiter uri à uento per totam uineam fumus diſpergatur. Varro autor eſt, quod ſi fidiculæ occaſu, quod eſt initium autumnii, una pica cõſecretur inter uitẽs, minus nocere tempeſtates. Archibius ad Antiochũ Syrię regem ſcripſit, ſi fictili nouo obſerata obruatur rubeta rana in media ſegete, non eſſe noxias tempeſtates.

Vertices extremos circa quos cœli ſphæra uoluitur polos nũcupauere, è quibus unus eſt ſeptentrionalis, qui boreus appellatur, qui nunquã occidit: alter auſtralis, qui terræ obiectus à nobis nunquam uidetur, & auſtronotus dicitur, quẽ quidam dicunt eſſe Thetin Oceani uxorem, nutricem Iunonis, quæ fingitur in Oceano prohiberi occidere. Hæc habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraq; aure duas, in harmo unam, in peſtore clarã unam, in pede priori unam, in fœmore poſteriori duas, in pede extremo poſteriori duas, in cauda tres. Sunt omnes xx.

Finis.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Κλιός ἀρχώμεθα, τὸν ὀλίγοντ' ἀνδρῶν ἰδμεν
 Ἄρρητον. μεσαι δὲ διὸς πᾶσαι μὲν ἀγαί.
 Γάσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. μεση δὲ θάλασσα,
 Καὶ λιμνῶν. πάντι δὲ διὸς κεχήμεθα πάντες.

Τὸ γὰρ καὶ γῆν ὀδυμῶν. ὅδ' ἥπιος ἀνθρώποισι
 Δεξιά σημαίνει. λαὸς δ' ἂν ἔργον ἔγερει,
 Μιμνήσκων βίοντιο. λέγει δ' ὅτι βῶλος ἀρίστη
 Βασίτε καὶ μακίλισι. λέγει δ' ὅτι δεξιά ὥραι,
 Καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ ἀσφράγματα πάντα βαλιόδα.
 Αὐτὸς γὰρ τάγε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐσήριξεν,
 Ἄστρα διακρίσας. ἐσκέψατο δ' εἰς γῆναιον
 Ἄσδρας, οἱ κε μάλισα ἴ τέτυγμένα σημαίνουσιν
 Ἀσδράσιμ ὠράων, ὅφρ' ἐμπέδα πάντα φύονται.
 Τῶ μιν αἰετὸν πρῶτῶν τε καὶ ὕστατον ἰλάσκονται.
 Χαίρει πῶτ' ἄρ' ἰδμεν, μέγ' ἀνθρώποισιμ ὄνειρε,
 Αὐτὸς καὶ πρῶτῶν γῆν. χαίρουτε δὲ μῶσαι.
 Μελίχιαι μῶλα πᾶσαι. ἐμοίγε μὲν ἄσδρας εἰπέω,
 Εἰ θεμὸς δὴχομῶν, τεκμήρατε πᾶσαν αἰοίην.
 Οἱ μὲν ὁμῶς πολεῖτε τε, καὶ ἄλλοις ἄλλοι ἐόντες,
 Οὐρανῷ ἔλκονται πάντ' ἡματα σιωχῆς αἰεί.
 Αὐτὰρ ὄγ' οὐδ' ὀλίγον μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
 Ἄφωμ αἰετὸν ἀρηρη. ἔχει δ' ἀτάλαντον ἀπάντη
 Μεσσηγυρῶ γᾶναι. πῶδ' ὀδ' ἔρανος αὐτῶν ἀγινεῖ.
 Καίμιν περαινέσσι δ' ὕω πῶλοι ἀμφοτέρωθεν.
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ ἐπίοπ' ὀδ' ἀντίος ἐκ βορέας,
 Ὑψόθεν ὠκεανοῖο. δ' ὕω δέμιν ἀμφὶς ἔχουσαι
 Ἄρκτοι, ἅμα τροχόουσι. τὸ δ' ἡ καλεῖνται ἅμαξαι.
 Αἰ δ' ἡντι κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἰξύας αἰετὸν ἔχουσιν
 Ἄλλήλων. αἰετὸν δὲ κατωμάδια φορεῖνται,
 Ἐμπαλιμ εἰς ὠμὸς τετραμῶναι. εἰ ἐτιόν δ' ἡ,
 Κρήτηθεν κείναι δὲ διὸς μεγάλα ἰοπίτι
 Οὐρανῶν εἰσανέβουσαν, τὸ μιν τότε κερίζοντα
 Δίκτην ὄν δ' ὠδῶν ὄρειος σχεδὸν ἰδαίοιο
 Ἄνθρωποι ἐγλατέθοντο, καὶ ἐτροφεῖν εἰς γῆναιον,
 Δικταῖοι κέρητες, ὅτε κρόνον ἐψύδοντο.
 Οἱ τὴν μὲν, κωῶσσαν ἐπίκλυσιν καλεῖσσι,
 Τὴν δ' ἐτόρην, ἐλικίω. ἐλικίω γε μὲν ἀνδρῶν ἀχαιο
 Εἰμ ἄλι τεκμαίρονται ἵνα χεῖν ἡσας ἀγινεῖν.
 Τὴν δ' ἄρα φοινικῶν πῶσιμοι πῶσιμοι θάλασσαν.
 Ἄλλ' ἡ μὲν κερβαρὴ καὶ ὑπὸ φράσσεια ἐτοίμη,
 Πολλὴ φαινομένη ἐλικίω πρώτης ἀπ' νυκτός,
 Ἥδ' ἐτέρη ὀλίγη μὲν, ἀτὰρ ναύτησιμ ἀρείων,
 Μεσοτέρη γὰρ πᾶσα πῶσιμοι σφοδράλιγι.
 Τὴν καὶ σιδόνιοι ἰθὺτάτα ναυτίλονται.
 Τὰς δὲ δι' ἀμφοτέρωθεν, οἷν ποταμοῖο ἀπορρῶξ,
 Εἰλεῖται, μέγα θαῦμα, δ' ὀρέων πρὶν' ἀμφοῖν ἐαγῶς
 Μυρῖος. αἰετὸν ἄρα οἱ ἀπὸ ἑρῆς ἐκατέρωθεν φύονται

Τῆσιν μὲν λ φαθα, φα
 ciunda : alij, euentus.
 Quae quouis tempore
 faciendā sunt pradi
 cerent &c.

ἢ μιν τότε κερίζοντα
 ἴτι μιν.

Ἄρκτοι

ARATI SOLENSIS

APPARENTIA.

Ioue principium: quem nunquam mittimus ipsi
 In fatum. plena uero Iouis omnia quidem cōpita:
 Omnes uero hominum cœtus: plenū uero mare,
 Et portus. Vbiq; aut Ioue indigemus omnes.

Huius etenim genus sumus. Hic uero beneuolus hominib;
 Commoda significat: populos autem ad opus excitat,
 Cōmonens uictus: prædicat item quando gleba optima
 Bobusq; & ligonibus: prædicat inquā quando secunda tēpora,
 Et plantas scrobibus infodere, & semina quælibet iacere.

Ipsē enim signa in cœlo firmauit,
 Sidera disperditus: prouidit uero ad annum
 Stellæ, quæ potissimum faciunda indicarent
 Hominibus temporum, quò stata cuncta nascerentur.
 Eoq; ipsum semper primumq; & ultimum placant.

Salue pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:
 Ipse, & prior generatio. Saluete uero Musæ
 Suauissimæ omnes, mihi quidem stellæ dicendi,
 Si fas oranti, promite omnem cantum.

Hæ quidem simul multæq; & alibi aliæ existentes
 Cœlo uoluuntur omnibus diebus continuo per æuū.
 At ne tantillū quidem circumuertitur, sed plane immobiliter
 Axis semper firmatus est: habetq; æquilancinam omnino
 In medio terram: circa autem cœlum hunc se uersat.

Etiā ipsum terminant duo poli utrinq;
 Verū ille quidē non conspicuus, hic uero oppositus est è Borea
 Ex alto supra Oceanum. Duæ aut ipsum circumtenentes
 Uersæ, unā currunt: eoq; uocantur plaustra.

Quæ scilicet capita quidem ad lumbos semper habent
 In uersim: semper uero resupinæ circumferuntur,
 Vicissim in humeros uersæ (si credere dignum)

E Creta uero illæ Iouis magni beneficio
 Cœlum ascenderunt: quia ipsum olim infantentem
 Disto in odoro montem propè Idæum,

Antro imposuerunt, atq; nutrierunt per annum,
 Diætæi Curetes, quando Saturnum fallebant,
 Qui hanc quidem Cynosuram cognomine dicunt,

Alteram uero Helicen, Helice quidem uiri Achiui
 In mari signant, quò oporteat naues dirigere:
 Altera uero Phœnices fisci, persulcant mare.

At Helice quidem clara est ac obseruatu parata,
 Multa lucens prima à nocte:

Alterā uero obscura quidem, sed nautis aptior:
 Minori enim tota circumuersatur orbe.

Hac quoq; Sidonii rectissime nauigant.

Has uero per ambas, qualis fluiui decursus

Volutatur (horrendū ingens) draco circumcirca distractus

Immensus, Verum ei ex utraq; parte spiræ hærent.

Ἄρτοι, κινανὲς πεφυλαγμύλαι ὠκίανοιο.
 Αὐτὰρ οὐδ' ἄλλω μὲν νεάτη ἀρτείνεταί οὐρῆ.
 Ἄλλω δὲ σπείρη πῶδι τέμνεται. ἢ μὲν οἱ ἄκρη
 οὐρῆ πᾶρ κεφαλῆν ἑλικὴς ἀναπύεται ἄρκτη.
 Σπείρη δ' ἐν κωσσοῖσιν κᾶρη ἔχει, ἢ δὲ κατ' αὐτίω
 εἰλείεται κεφαλῆν, καὶ οἱ ποδὸς ἔρχεται ἄρκτη.
 Ἐκ δ' αὐτῆς παλιν ὁρῶς ἀνατρέχει. οὐ μὲν ἐκείνη
 οἰόθην, οὐδ' οἱ Ⓞ κεφαλῆ ὑπὸ λᾶμπεται ἄσπρη.
 Ἄλλα δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἰς δ' ὑποφύλακτον
 ἔραπτην ἔχει γένυ Ⓞ δεινοιο πελώρου.
 Λοφὸν δ' εἰς κᾶρη νύθοντι δὲ πᾶμπαν εἰοικῶν
 ἄκρην εἰς ἑλικὴς ὑρῆν. μάλα δ' ὄτι κατ' ἰθὺ
 καὶ σῶμα καὶ κροτάφοιο τὰ δ' ἐξιά νεάτω οὐρῆ.
 Κεῖνη πρὸ κεφαλῆ τῆ νήχεται, ἠχίπορ ἄκρη
 μίσγονται δύσιες τε καὶ ἀντολίαι ἀλλήλησι.
 Τῆς δ' αὐτῆ μογιόντι κυλίνδεται ἀνδρῶ εἰοικὸς
 εἰδῶλον. τὸ μὲν οὐπίς ἐπίσεται ἀμφαδῶν ἐπέην,
 οὐδ' ὄτινι κρέματα κέν Ⓞ πόνω. ἀλλ' ἀμυ αὐτῶς
 ἐγγόνασι καλέσσι, τὸ δ' αὐτ' ἐν γόνασι κᾶνον
 ὀκλάζοντι εἰοικῶν. ἐπ' ἀμφοτέρω δὲ οἱ ὠμῶν
 χεῖρδ' ἀείρονται. τάνυται γέμν ἄλλυδ' ἰς ἄλλω
 ὄσομ ἄν ὄργυνη. μέσσω δ' ἐφύπορθε κᾶρηνω
 δεξιτέρῃ ποδὸς ἄκρην ἔχει σκολιόιο δροάκοντ Ⓞ.
 Αὐτῶ κᾶκᾶνος σέφαν Ⓞ, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκε
 Σπῆ ἔμλναι διόνυδος ἀρχιχομῆνης ἀριάδνης,
 Νώτω ὑποσφίρεται κικμηκὸτ Ⓞ εἰδῶλοιο.
 Νώτω μὲν σέφανος πελάει. κεφαλῆ γέμν ἄκρη
 Σκέπῃο πᾶρ κεφαλῆν ὄφισχος. ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
 Αὐτῆ ὑπὸ φράσαιο φαεινόμνον ὄφισχον.
 Τῶιοι οἱ κεφαλῆ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὠμοὶ
 εἰδῶνται. κείνοι γε καὶ ἀν' ἰλιχόμῳ σελήνη
 εἰσωπὶ τελέθειν. ἀτὰρ χόρδον οὐ μάλ' ἴσα.
 Λεπὴν γὰρ τῆ καὶ τῆ ὄξεπιδεδρομῶν ἀγλῆ.
 Ἄλλ' ἐμπῆς κᾶκῆναι ἐπόψαι, οὐ γὰρ ἑλαφραί.
 Ἀμφοτέρω δ' ὄφισ Ⓞ πεπονείαται, ὅς ῥά τε μέσσω
 Δινδύει ὄφισχον. ὅσ' ἔμλνεις ἐν ἑπακρῶς
 Προσίμ ὑπὸ θλίβει μέγα θηρίου ἀμφοτέρωσι
 Σχερπίου. ὄφθαλμῶ τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκῶς
 ὄρδος. ἀτὰρ οἱ ὄφισ γε δύο σφίρεται μετὰ χόρδῶν,
 δεξιτέρῃ ὀλιγος, σκαυῆ γέμν ὑψόδι πολλός.
 Καὶ δὴ οἱ σέφανω πῶδι κέλευται ἄκρη γήρεια.
 Νεῖοβι δὲ σπείρης μεγάλας ὑπὸ μαίεο χηλας.
 Ἄλλ' αἰ μὲν φαίωμ ὑπὸ δ' οὐδ' ὄδ' ἄγαυαί.
 Ἐξόπιθον δ' ἑλικὴς φέρεται ἐλάοντι εἰοικὸς
 ἄρκτηφύλαξ. τὸν ῥ' ἀνδρῶν ὑπὸ κλείσει βοώτιω,
 οὐνεχ' ἀμαξάικς ἐπαφώμν Ⓞ εἰδεται ἄρκτη.
 Καὶ μάλα πᾶρ ἀείδηνος. ὑπὸ ζώνη δὲ οἱ αὐτῶς
 ἔξ ἄλλω ἀρτείνετ Ⓞ ἐλίσσεται ἀμφαδῶν ἄσπρη.
 Ἀμφοτέρωσι δὲ ποσίμ ὑποσκέψαιο βοώτῃ
 Παρδύνον. ἢ ῥ' ἐν χερσὶ φέρει σάχων ἀγλακῆντα.

Εἰρήνησι) In genuibus.
 Hoc ignotū signū alijs
 nominibus vocat, γῆ
 ἤμιον. αἰνὶ γῆξ, κῆ
 λῆσι πῶτλον, κικμηκὸς
 εἰδῶλον, ἀπὸ τῆς εἰδῶ-
 λου.

Διχόμῳ) Medio mens
 se, id est, plena luna, cu-
 ius luce astra obscurā-
 tur. Veteres Graeci mē
 sem augmenio decre-
 mentoꝝ lunæ direkte
 apparere solebāt, sicut
 in Hesiodi scholys ostē-
 dimus: unde tēpore ser-
 mestri semper necesse
 erat lunæ apparere or-
 bem plenum.

Vrsæ, cæruleo seruata Oceano.

Sed hic alteram quidem extrema emetitur cauda,

Alteram uero spira circumscribit, ei quidem summa

Cauda ad caput Helices quiescit Vrsæ:

In spira uero Cynosura caput habet: hæc aut circum ipsam

Gyratur caput: eiq; ad pedem uenit usq;

Rursus uero retrofugus recurrit, non quidem illa

Ex sola parte: neq; sola in capite splendet stella,

Sed duæ in temporibus, duæ uero in oculis: unus aut inferius

Extrematatem occupat genæ horrendi monstri.

Incuruū aut est caput, nutanti uero prorsus assimilatum est

Extremā in Helices caudam: omnino uero sunt ex directo

Et os & temporis dextera extremæ caudæ,

Illud fermè caput hæc natat, ubi quidem extremi

Miscentur occasusq; & ortus sibi inuicem.

Hoc uero prope laboranti uoluitur uiro simile

Idolum, quod quidem nemo scit manifesto dicere:

Neq; cui incumbat ille labori, sed ipsum uulgo

Engonasi uocant: eo quod in genubus laborans

Geniculanti simile est: super ambabus uero ei humeris

Manus eleuantur: distenditur certe hinc inde

Quantum ad manum passum, medio uero super capite

Dextri pedis imum habet tortuosi draconis.

Ibidem & illa corona, quam lucidum posuit

Signum esse Bacchus morientis Ariadnæ,

Humero subuoluitur fatigati idoli,

Humero quidem Corona uicina est, caput uero summum

Obserua iuxta caput Serpentarii: ex illo nanq;

Ipsam deprehendas licet splendidum Serpentarium.

Quales sibi capiti subiacentes clari humeri

Apparent: ii quidem etiam plena luna

Conspiciæ essent. Sed manus non admodum æquales:

Tenuis nanq; hinc inde exit splendor:

Attamen etiā illæ contemplabiles, non enim modicæ sunt.

Ambæ autem serpente fatigantur: qui quidem medium

Inuoluit Serpentariū: hic uero constanter apteq; innixus

Pedibus conterit magnam feram ambobus

Scorpium, oculóq; & in pectore calcans

Rectus, sed ei serpens ambas uoluitur per manus,

Dexteram modicus, sinistram uero superne multus.

Atq; ei sanè Coronam attingunt supremæ genæ.

Subter spiram autem magnas inquire Chelas,

Sed hæc quidem luminum indige, nequaquã splendida.

At post Helicen circumfettur autiganti similis

Arctophylax, quem quidē homines cognominant Booten,

Eò quod plaustrum contrectare uidetur Vrsæ.

Atq; adeo totus perspicuus est, sub zona uero sibi ipse

Præ aliis Arcturus obuoluitur lucida stella.

Verum ambobus sub pedibus obseruato bubulci

Virginem, quæ quidem in manibus gerit spicam splendidam.

illud fermè caput hæc
natat) Caput DRACONIS
pertingit usque ad
maximū circuli semper
per apparētium, habi-
tantibus clima Macer-
doniæ seu Helleponti.
Sub hoc circulo miscetur
extremi ortus & occa-
sus: Nam quæ pro-
xime sunt intra hunc
circulū occidere, quæ
extra, semper apparere
incipiunt. Veteres
astronomi, sicut Pro-
clus, hūc circulum Ar-
cticum uocauerunt: atq;
ē regione Austri maxi-
mū semper occultorū
Antarcticum. At neotes-
tici iam istos circulos
per polum zodiaci cir-
cum polum mundi des-
criptos intelligunt:
Quo fit ut isti duo cir-
culi omnibus habitatio-
nibus apud iuniores sta-
ti maneant, apud uer-
teres secundū climatū
diuersitatē uariant.

Εἴτ' οὖν ἀσφαίς κείνη γῆϛ, ὅν ῥά τε φασιν
 Ἄσφω ἀρχαίω πατόρ' ἐμῶναι, εἴτε τὸν ἄλλω,
 Εὐκκλ' ἄφοριτο. λόγ' ἄγε μὲν γ' ἄν τρέχει ἄλλ' ἄν
 Ἀνθρώπος, ὡς δὴ θῆν ἰσχυρόνι πάρος ἦεν.
 Ἦρχετο δ' ἀνθρώπων κατ' ἡμετέρας. οὐδέ ποτ' ἀνδρῶν,
 Οὐδέ ποτ' ἀρχαίω ἠνέκαστο φύλα γυναικῶν.
 Ἄλλ' ἀναμῆ ἐκείνητο καὶ ἀθανάτη πόρ' ἔδασα.
 Καὶ ἐ δ' ἴκλω καλεῖσθαι. ἀγρομῶν δὲ γρόντας,
 Ἦε πρὸ εἰμ ἄγορῆ, ἢ δὲν χωρῶν γ' ἄγῃ,
 Δημοτόρας ἠδ' εἰδὼν ἰσχυρὰ δέμισας.
 Οὐπω λυγαλῆς τότε νέκει' ἠπίσταντο,
 Οὐδέ διακρίσει' ἠπίσταντο, εἶδ' ἐκυδιδεῖ.
 Αὐτῶς δ' ἔρω. χαλεπή δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
 Καὶ βίω οὐπω νῆδ' ἀπόπθῃν ἠγίνεσκον,
 Ἄλλ' ἀβόδ' ἀροτρα. καὶ αὐτὴ πόντια λαδῶ
 Μυρία πάντα πῆρεχε δίκη δ' ὠτῆρα δίκαιον.
 Τόφρ' ἦν ὄφρ' ἔτι γαῖα γῆϛ χύσειον ἐφῶρβον.
 Ἄργυρῶν δ' ὀλίγη τε καὶ ἔκειτο πᾶμπαν ἐπίμῃ
 Ὀμίλει, ποθέσσα πάλαιον ἠθια λαῶν.
 Ἄλλ' ἐμπης ἐπὶ κείνο κατ' ἀργύρεον γῆϛ ἦεν.
 Ἦρχετο δ' ἄρ' ὄρειον ἰσχυρὰ ἠχρηγντων
 Μανᾶφ. οὐ δ' ἠθερ' ἐπεμίσγετο μελιχίσιον.
 Ἄλλ' ὅπῳ ἀνθρώπων μεγάλας πλῆσαστο κολῶνας,
 Ἦπέλει δ' ἠπείτα καθαπτομῶν κακόπτος.
 Οὐδ' ἔτ' εἰσώπος ἐλδύσεσθαι καλεῖσθαι.
 Οἴλω χύσειον πατόρ' ἠγνῆν ἐλίποντο
 Χειροτόρῳ. ὅμεις δὲ κακώτερα τεφέειδε.
 Καὶ δὴ πρὸ πόλεμοι καὶ δὴ καὶ ἀναρσιον αἶμα
 ἔοσεται ἀνθρώποισι. κακῶ δ' ἰσχυρῶν αἶγος.
 Ὡς εἰπῶ ὄρειον ἐπεμίσγετο. σὺ δ' ἄρα λαῶς
 Εἰς αὐτῶν ἐπὶ πᾶμπαν ἐλίμπανι παπῆαίνοντες.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ κακῶν ἐτέθνασαν, οἳ δ' ἐγῆνοντο,
 Χαλκείν γῆν, πῶτόρ' ὀλοώτοροι ἀνδρῶν.
 Οἱ πῶτοροι κακοτόρ' ἐχαλκῶσαντο μάχαιραν
 Εἰνοδίω. πῶτοροι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτήρων.
 Καὶ τότε μισήσασα δίκη κείνων γῆϛ ἀνδρῶν,
 ἔπῃδ' ἰσχυρῶν. τᾶντων δ' ἄρα νόσαστο χῶρῳ
 Ἦχίπρ' ἠνυχίη ἐτι φαίνεται ἀνθρώποισι
 Παρῶν, ἐγῆς ἔδ' αὖ πωλυσκεπῆσιο βοῶν.
 Τῆς ἰσχυρῶν ἀμφοτόρων ὡμῶν εἰλίσεται ἀσῆρ
 Δεξιτόρ' ἠθῶν, πῶτρογντήρ δ' αὐτὴ καλεῖται.
 Τόσος μὲν μεγέθει, κῆν δ' ἐγυκίμῳ ἄγῃ,
 Οἶος καὶ μεγάλῃς ἔρημ' ἰσχυρῶν ἀρκῆ.
 Δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοί, δ' οἱ ἐγῆθῃ εἰσιν
 Ἄσφῶν. σκ' αὖ τὸς γε ἰσῶν ἰσχυρῶν κῆρῳ.
 Οἶος οἱ πῶ πῶδ' ἰσχυρῶν καλός τε μέγας τε,
 Εἰς μὲν ἰσχυρῶν, εἰς δ' ἰσχυρῶν καπῶντων,
 Ἄλλ' ἄρ' ἰσχυρῶν ἰσχυρῶν γῆν. ἀλλ' ἄρα πᾶντων
 Ἀπῶσι ἄλλοθῃ ἄλλ' ἀνωνυμῆ φοριοντο.
 Κρατὶ δὲ οἱ δ' ἰσχυρῶν. μέσῃ δ' ἰσχυρῶν καρκῆνός ὄβι.

Ηλαδμ) Lego ἔλ-
 φμ, pro ἔλφμ. Nihilquā
 enim nemini me legis-
 se ἠλάδμ.

Siue igitur Astræi illa proles, quem utiq; ferunt
 Astorum primæuorū patrem esse, siue cuiuspiam alius,
 Secura uerferetur, fabula certe incidit alia
 Hominibus, quod ferè in terra conuersata quodam sit.
 Veniebat autem hominum in conspectū: nec unquam uirorutū
 Nec unquam ueterum recusabat cætus mulierum:
 Sed permixtim considebat quamuis immortalis esset.
 Atq; ipsam Iustitiam uocabant. Congregans autem senes,
 Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,
 Ciuiles monstrabat studiofa leges.
 Nondum perniciosam tunc litem norant.
 Nec disceptionem contentiosam, neq; seditionem,
 Sed simpliciter uiuebant, periculosum aut procul aberat mare
 Atq; uisum nondum naues è longinquo ducebant,
 Sed boues aratra: Etiam ipsa domina populorum
 Copiosa omnia suppeditabat iustitia datrix iustorum.
 Tamdiu aderat quamdiu item terra genus aureum fouebat,
 Argenteo autem rarâq; & non amplius omnino parata
 Conuersabat, desiderans ueterum mores populorum:
 Veruntamen adhuc illo argenteo seculo erat:
 Sed ueniebat è montibus post crepusculum argutis
 Solitaria: neq; cuiquam congregiebatur blanditiis.
 Verum quando hominum magnas impleuisset urbes,
 In crepabat subinde carpens malitiam.
 Neq; amplius, inquit, uisendam me dabo uenire rogantibus.
 Mirum quàm aurei patres seculum reliquerint
 Detetius: uos autem peiora generabit.
 Tunc scilicet bella atq; etiam promiscue fusus cruor
 Futurus est hominibus: malo autem impendebit dolor.
 Sic locuta montes repetebat. Verum populos
 In ipsam adhuc, prorsus deserebat, oculos coniciētes.
 Cæterum quando etiam illi obierunt, alii nati sunt,
 Aenea ætas, prioribus perniciosiores homines.
 Qui primi maleficum fabricarunt gladium
 Viatorium: primi etiam boues edere ceperunt operatios.
 Atq; tunc exosa iustitia illorum genus hominum,
 Volauit sub cælum: eamq; forte occupauit regionem,
 Vbinam nocturna adhuc cernitur hominibus
 Virgo, uicine existens perspicuo bubulco.
 Cuius super ambobus humeris circumuertitur stella
 Ad dexteram alam: præuindemiator autem uocatur:
 Tanta quidem magnitudine, taliq; insidens splendori,
 Qualis etiam magnæ sub cauda lucet ursæ.
 Ardens profecto illa: ardentem etiam ei cominus sunt
 Stellæ, nec forsitan hæc contuitus tibi inquisitione opus fuerit.
 Qualis ei ante pedes fertur clarâq; magnâq;
 Vna quoq; sub humeris, una item lumbotenus obeuntium,
 Alia præterea posterioribus sub genubus. Alia uero omnes
 Mediocres alibi alia sine nomenclatura feruntur.
 Capiti autem ei Gemini, mediæ uero Cancer subest:

At pedis

Ροοσι δ' ἔπι ἀμφοτέρωσι λέων ἔσθ' ἀλά φαίνεαι.

Ἔνθα μὲν ἡλιόιο θερείτατοῦ εἰσι κελύβοι.

Αἰ δ' ἐπεὶ ἀσαχύων κηνεαί φαίνονται ἄρσρα

Ἡελίς τὰ πρῶτα σωδρχομύοιο λείοντι.

Τῆμος καὶ κελιάδοντ' ἐπισίαι δὲ εἰ πόντω

Αθρόοι ἐμπίπῃσι. ὁ δὲ πλόος δὲ ἐτι κώπαις

Ἰριος. Ὀρεῖαί μοι ἀρέσκων τό τε νῆδον.

Εἰς ἀνεμον δὲ τὰ πηδὰ κυβερνητῆρδ' ἔχοιν.

Εἰ δὲ τοῖ ἡνιοχόντε καὶ ἀσδρῆς ἡνίοχοιο

Σκέπτεσθαι δοκέοι, καὶ τοῖ φάτις ἡλυθον ἀγός

Αὐτῆς, ἢ δ' ἐρίφωμ, οἷτ' εἰμ ἀλί πορφυρέσση

Ραλλά κίς ἐσκέψαντο κεδαιομύοιο ἀνθρώπος,

Αὐτῶν μὲν μιν ἀπαντα μέγαν διδύμου ὕδι λαίῳ

Κακλιμύοιο δ' ἔκασ. ἑλίχης δ' ἐοἶ ἀκρα κέρλιωα

Ἄντια δινδύει. σκαῖω δ' ἐπελήλαται ὤμω

Ἄιφ' ἐρέη. τῶν μὲν τε λόγ' ὀδύ μαζοῦ ὕδι λαίῳ.

Ἰλνίλω δὲ μιν ἀγία δῖος καλέσθ' ἔποφῆτα.

Ἄλλ' ἢ μὲν πολλήτε καὶ ἀγλαί. οἰ δὲ οἰ αὐτῶ

Λεπῆα φαίνονται ἐρίφοι κερπὸν ἰπ' χείρδς.

Γάρ ποσι δ' ἡνίοχς κερσὸν πεπῆστα ταύρου

Μαίεδα. τὰ δὲ οἰ μάλ' εἰοκῆτα σήματα κέτα.

Τοῖσι οἰ κεφαλῆ δισκέκεται. δ' ἐτις ἄλλω

Σήματι τε κηραῖο κέρη βοός. οἰά μιν αὐτῶ

Ἄσδρδ' ἀμφοτέρωθον ἐλιοςόμοιο τυπώσι.

Καὶ λίλω κένωμ ὄνομ' εἶρεται. οὐδέ τοι αὐτῶς

Νήκσοι ὕδ' ὄν. τῶν μὲν ὄ' ὕδι πικρῶ μετώπω

Τάυρς βεβλέαται. λαίῳ δὲ κέρσας ἀκρομ,

Καὶ πόσας δεξιτόρον πρσκέμνον ἡνίοχοιο.

Εἰς ἀσῆρ ἐπέχε. σωληγλάμνοι δὲ φδρόντα.

Ἄλλ' αἰε ταῦρ' ὀφθόρδς εἶρος ἡνίοχοιο

Εἰς ἐτόρλω κερταβῆναι, ὀμυλυσίη πρ ἀνελθῶμ.

Οὐδ' ἄρα κηφῆ' ὀμογερόμ γγῆ' ἰασίδασ

Αὐτῶς ἀρέκτομ κερτακείσεται. ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν

Οὐρανόν εἰς ὄνομ' ἡλυθον, ἐπεὶ δῖος ἐγγύθον ἦσαν.

Αὐτῶς μὲν κερτόπιδον ἐὼμ κωσοσδριδς ἀρκτε

Κηφύς, ἀμφοτέρωθς χείρας τανύοντι εἰοκῶς.

Ἰση οἰ σάδμν νεάτης ἀρτεῖναται οὐρῆς

Ἐς πόσας ἀμφοτέρωθς, ὅση ποδός δ' πόσας τένας.

Αὐτῆρ ἀρ ζώνης ὀλίγωμ κε μετὰ βλεψείας

Γρώτῳ ἐμῆλος κερμπῆν μεγάλαιο δρῶκοντ'.

Τῶ δ' ἄρα δαιμονίη πρσκυλίνδεται, οὐ μάλ' ἀπολλῶ

Νυκτὶ φαεινομύοιο παμμήνιδι, κερσῆ πεια.

Οὐ γάρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπῆμοιοβοὶ γανώσση

Ἄσδρῆς, οἰ μιν πᾶσαμ ὕδι ἔρηδῆλω σιχῶσση.

Οἷλω δὲ κληίδι θύρλω ὄνομ' ἀραρῆαν

Δικλίδ' ὕδι πηλῶσοντ' ἀνακρῶσση ὀκῆδον,

Τοῖδ' οἰ μιν ἀρ ἔποκείμνοι ἰνδ' ἄλλοντα

Ἄσδρδ' ἢ δ' αὐτῶς ὀλίγωμ ἀρτεῖναται ὤμωμ

Ὀργύημ. φαίνοσκον ἀνιάζειμ ὕδι πικρῶ.

Αὐτῶ γ' κερκείνο κυλίνδεται ἀνὸμ ἀγαλμα

Ἄνοσο.

At pedibus sub ambobus Leo clare subluceat.
 Ibi quidem solis ardentissimi sunt cursus,
 Atq; tum spicarum uacua apparent arua,
 Sole primum accedente Leonem.
 Tunc etiam susurrantes Etesia uastum pontum
 Glomerati irruunt: nauigatio autem non amplius remis
 Tempestiua est: magnæ mihi placerent tunc naues:
 Contra uentum uero gubernacula rectores teneant oportet.
 Porro si tibi Aurigam & stellas Aurigæ
 Contemplati uideatur, etiam mentio incidit Capræ
 Ipsius, atq; Hædorum (qui in mari nigrescente
 Sæpe contuiti sunt iactatos homines)
 Eum quidem ipsum totum & ingentem Geminorum sub læua
 Acclinatum inuenies: Helices autem ei summum caput
 E regione obuersatur, uerû sinistro superincumbit humero
 Capra religiosa, quam fabula est Ioui mammam præbuisse.
 Oleniam uero ipsam Capram Iouis uocant subuates.
 Atq; hæc quidem multaq; & splendida: uerum ei ibidem
 Obscure lucent Hædi in iunctura manus.
 Propè pedes aut Aurigæ cornutum expansum Taurum
 Scrutare, atqui ei ualde consimilia indicia ponuntur:
 Quale ipsi caput interstitium est: neq; quispiam alio
 Argumêto coniectarit caput bouis. Qualiter id ipsæ
 Stellæ utrinq; circumductæ configurant:
 Etiam crebro eorum nomen memoratur, neq; adeo
 Incelebres Hyades, quæ scilicet per totam frontem
 Tauri sparsæ sunt: sinistri autem cornu summitatem
 Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ
 Vnica stella complectitur: simul agitati item feruntur:
 Attamen semper Taurus pronior Auriga
 In occasum descendendo, pari ascensu alioquin exortus.
 Neq; certe Cephei ærumnosa familia lasidæ
 Omnino ignobilis iacebit: quinetiam horum
 In cœlum nomen peruenit: siquidem Iouis cognati erant.
 Ipse quidem à tergo existens Cynosura ursæ
 Cepheus, ambas manus pandenti similis.
 Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda
 In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.
 Cæterum à cingulo parumper respicere poteris
 Primam petens flexuram magni draconis.
 Ante hunc autem infelix uoluitur, non admodum multa
 Nocte lucens plenilunari, Cassiopeia:
 Neq; enim ipsam multæ & frequentes illustrent
 Stellæ, quæ eam totam sparsim componunt.
 Qualem uero sera ianuam intus munitam
 Biforibus concurrentes reuerberant uectes,
 Tales singulatim subiectæ figurant
 Stellæ, atq; hæc itidem modicis tendit ab humeris
 Passum: diceres profecto anguam propter filiam:
 Ibi nanq; & illud obuoluitur triste simulacrum
 Andromedæ,

Ἄνδρομέδης, ἔπο μῆτρὶ κεκασμῆνι. οὐ σε μάλ' οἶω
 Νύκτα πῶδισκίφασθαι ἢ αὐτίκα μάλλον ἰδῆαι.
 Τοῖσι οἱ κεφαλῆ. τοῖσι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν
 ὦμοι, καὶ πῶδον ἀκρότατοι, ἔζωματα πάντα.
 Ἄλλ' ἔμπης κακῆδι διωλγνὴν τεταύσαι.
 Δοῦμά δὲ οἱ κείται ἔν θρανῶ. αἰδ' ἀνέχοντο
 αὐτῷ πεπῆαμνία πάντ' ἡματα χερῶν ἐκείναι.
 Ἄλλ' ἄρα οἱ καὶ κρατὶ πῶλωρ ἐπελήλαται ἵππος
 Γαστρί νειαίρη. ξυῶς δ' ὑπλάμπετου ἀσῆρ,
 Τῶ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, ῥ' ἰδ' ἐχατόντι κερήνω.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐπι τρεῖς ἄλλοι ὕψι πλδρυάς τε καὶ ὦμος
 ἵππῳ, δειπνόνωσι διασαδῶν ἴσα πέλεθρα,
 Καλοὶ καὶ μεγάλοι. κεφαλῆ δὲ οἱ οὐδὲν ὁμοῖοι,
 οὐδ' αὐχὴν ὀβλιγὸς πῶρ ἑῶν. ἀτὰρ ἐχάτος ἀσῆρ
 Αἰθομῆνης γῆνυος καὶ κην προτόροις ἐρίσαι
 Τετράσιμ, οἱ μὲν ἔχουσι τρῖσ κεῖται μάλ' ἐόντων.
 οὐδ' ὄγε τετράπ' ὄξιμ. ἀπ' ὀμφαλίῳ γὰρ ἄκρος
 Μεσοθῆν ἡμιτελής πῶδι τέλεται ἱερός ἵππος.
 Κεῖνον δὲ καὶ φασὶ καδ' ὑψηλῶ ἐλικῶν
 Καλὸν ὑδ' ὠρ ἀγαγεῖν δύαδ' ἑὸς ἵππῳ κρήνης.
 οὐ γάρ πῳ ἐλικῶν ἄκρος κατελείβῃσ' ὠργαῖς.
 Ἄλλ' ἵππος μὲν ἔτυφε. τὸ δ' ἀθρόου αὐτόθεν ὑδ' ὠρ
 ἔξεχυστο πληγῆ πῶτόρος ποδός. οἱ δὲ νομῆδ
 Γρωδοὶ κείνο ποτόν διεφῆμισαν ἵππῳ κρήνῳ.
 Ἄλλὰ τὸ μὲν πῶτρως ἀρλείβετα. εὐλίποτ' αὐτῷ
 Θεσπίων αὐδ' ὠρ ἐκὰς ὄφει. αὐτὰρ ὁ ἵππος
 ἔνδ' ἰος εἰλεῖται. καί τοι, πᾶρα θηήσ' ὀδοῖ,
 αὐτῷ καὶ κριοῖο θωάταται εἰσι κέλυθοι.
 Ὅς ῥά τε καὶ μῆκισα διωκόμεν' ὀδοὶ κύκλα,
 οὐδὲν ἀφανρότορον τροχάει κωσοστέριδ' ἄκροτ.
 αὐτὸς μὲν νωθῆς καὶ ἀνάστερος οἶα σελήνη
 Σκέφασθαι. ζῶν δ' αὖ ὁμῶς αὐντεκμήραιο
 Ἄνδρομέδης, ὀλίγον γὰρ ἔπ' αὐτῶν ἐσῆρικται.
 Μεσοθῆ δὲ τρίβει μέγαν θρανόν, ἡχίπρ' ἄκρος
 Χιλὰ καὶ ζῶν πῶδι τέλεται ὠρίωνος.
 ἔσι δὲ τοι καὶ ἐτ' ἄλλο τετυγμῆλον ἐγγύθι σῆμα
 Νείσθην αὐδ' Ἄνδρομέδης, τὸ δ' ὕψι τρισὶν ἐσάθμικται
 Δελτωτῶν πλδρυῆσιμ, ἰσαιομῆνισιμ εἰκῆς
 Ἀμφοτέρως. ἡδ' ἔστι τῶση, μάλα δ' ὄξιμ ἐτόμιμ
 Εὐρέσθαι. πῶδι γ' ὠλῆων δύασερός ὄξι
 Τῶν, ὀλίγον κρεῖν νοτιώτοροι ἀσθῶν εἰσιμ.
 οἰδ' ἄρ' ἐτι πῶτόρω. ἐτι δ' ἔν πῶβολῆσι νότιο
 ἰχθύδον. ἀλλ' αἰεὶ ἐτόρ' ὀδοφφείρεσερ' ἄλλα,
 καὶ μάλλον βορέαιο νέου κατίοντ' ἄκρῆς.
 Ἀμφοτέρω δ' ἐσφειῶν ἀκρῆνετοα ἡντε δισμά
 οὐραίων ἐκάτορ' ὕψι γερῶ εἰς ἔν ἰόντων,
 καὶ τὰ μὲν εἰς ἀσῆρ ἐπεχει καλὸς τε μέγας τε,
 Ὅμ ῥά τε καὶ σῶδισμον ἄπουραίου καλέεσιμ.
 Ἄνδρομέδης δὲ τοι ὦμος ἀριστερός ἰχθύος ἔσθ
 Σῆμα βορείοτόρ. μάλα γὰρ νῦ οἱ ἐγγύθην ὄξιμ.

Ἀμφοτέρω

Andromedæ, sub matre constellationum, haud te multum opinor
 Noctem disquirere, quò mox potius intuearis
 Tam clarum ei caput est, tam clari item ei utrinque
 Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.
 Etiamnum & illic secundum brachia propansa est.
 Vincula item ei admota sunt etiam in cœlo, retinentur autem
 Illic expassæ omnibus diebus manus illæ.
 Sed enim ei etiam supra caput ingens uolatur equus,
 Ventre extremo: communis autem fulget stella
 Huius quidem in umbilico, illius uero in extremo capite.
 Præterea autem tres aliæ intra latera & armos
 Equi, signant distanter æqualia spatia,
 Claræ & magnæ, uerum caput ei haudquaquam simile,
 Neque ceruix, longa alioqui existens, tamen extrema stella
 Fulgentis genæ etiamnum prioribus concertatet
 Quatuor, quæ ipsum continent conspicuæ planè existentes,
 Nec uero hic quadrupes est: ab umbilico namque extremo
 Dimidio semiperfectus exoritur sacer equus.
 Hunc etiam aiunt in excelso Helicone
 Pulchram aquam produxisse largi equi fontis.
 Nec unquam enim Helicon summus destillat fontibus:
 Verum equus ipsum ferit, atque copiosa inde aqua
 Effusa est ictu prioris pedis, pastores autem
 Primi hunc potum appellantur equi fontem.
 Atque hic quidem è rupe stillat, nec modo ipsum
 A Thespianibus uiris longe cernes. Cæterum equus
 In cœlo obuersatur. Atque (propè spectato)
 Illic etiam Arietis celestissimi sunt cursus:
 Qui sanè uel longissimos agitur per orbis,
 Nihilo segnus currit Cynosura uersa.
 Ipse quidem languidus & obscurus, utpote luna
 Obseruando, ueruntamen per cingulum deprehendere poteris
 Andromedæ: haud longe enim sub ipsam situs est.
 In medio autem terit magnum cœlum, ubi nam summæ
 Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.
 Est uero adhuc aliud dispositum prope signum
 Subter Andromedam, id autem in tria dimensum est
 Deltotum latera, æqualibus assimilatum
 Duobus: tertium uero non tantum, tamen admodum facile est
 Inuentu: præ multis enim fulgidum est:
 Quibus paululum Arietis australiores stellæ sunt:
 Illæ uero adhuc antè. Præterea aut in procuribus austris
 Pisces: sed semper alter propior altero:
 Atque magis Boream recenter descendente sentit.
 Ab ambobus uero ipsis tenduntur quasi uincula
 E caudis utrinque sequenter in unum cœuntibus:
 Et hæc quidem una stella connectit, claræque, magnæque:
 Quam utique etiam colligaturam sub caudam uocant.
 Porro Andromedæ humerus sinister piscis esto
 Index septentrionalioris: admodum namque ei uicine est.

Ambo

Ambo autem pedes sponsum indicare poterunt
 Persea, qui quidem ei semper ob humeros uoluntur.
 Verum hic in boreali parte fertur maximus aliorum:
 Atq; ei dextera quidem ad lecticam protensa est
 Socrinæ sellæ, in pedibus autem uelut persequens
 Vestigia distendit, fatigatus in dio patre.
 At ei prope sinistrum genu aceruatim omnes
 Pleiades feruntur: nec uero adeo spatiosus uniuersas
 Locus continet: atq; ipsæ inspiciendo languidæ.
 Septemgradæ autem eæ ab hominibus celebrantur,
 Sex solæ quamuis existant conspicuæ oculis.
 Nec certe unquam perii ignota ex cœlo stella,
 Ex quo à primordio audimus: sed planè fabulose
 Dicitur, portò septem illæ nominatim uocantur,
 Alcyone, Metopécq;, Celænóq;, Electraq;,
 Et Sterope, & Taygeta, & uenetanda Maia.
 Hæ quidem simul modicæ & obscuræ: tamen celebres
 Mane & uespertinæ (Ioue autore) circumaguntur:
 Qui eis æstatem & hyemem instantem
 Significare præcepit, aduenientemq; arationem.
 Præterea testudo, quæ parua: quam etiam dum ad cunam
 Mercurius compegit: Lyram uero eam iussit uocari.
 Collocauit autem ante ignotum idolum,
 In cœlum transferens, atq; in cruribus uolatile
 Genu ei sinistro appropinquat, caput certe summum
 E regione Cygni circumuoluitur: illa uero inter
 Cygninum caput & genu sita est.
 Potro etiam in cœlo uolat uariis ales:
 Verum is quidem obscurus: alæ autem ei exasperatæ sunt
 Stellis non adeo magnis, tamen neq; languidis.
 Sed hic tranquillanti uolatum aui similis,
 A cauda in occasum fertur, contra dexteram manum
 Cephei, unguis dexteris extremitates tendens.
 Læuæ uero alæ ungula acclinata est equi.
 Quem item subsultantem duo pisces circundant
 Equum, atqui ei prope caput manus Aquarii
 Dextera extensa est, is autem posterior Capricorno
 Oritur: cæterum prior & remote magis
 Inclinator est Capricornus, ubi uertitur solis cursus.
 Haud illo in mense fluctuosi maris
 Vasto pelago usus, uel certe die
 Multam uiam confeceris, quoniam breuissimi sunt,
 Vel forte noctu exterrito propè dies
 Venerit, etiam ualde multum clamanti, periculosi autem
 Tunc irrumpunt Austri, quando Capricorno
 Coortitur sol, tunc sanè frigus ex aëre est
 Nautæ rigenti perniciosus. Veruntamen
 Iam totum annum sub carinis mare
 Nigrescit: Similes autem urinatoribus mergis
 Sæpenumero è nauibus mare circumspicientes

Caput certe summum
 è regione Cygni circū
 uoluitur) summū Cy
 gni caput uoluitur è re
 gione, ἀρναίην, ἀβσ
 λυτε.

Ἡμεῖς ἐπ' ἀγυαλὸς τετραμυλίοι. οἱ δ' ἔτι πῶρος
 κλυζόνται. ὀλιγοὶ δὲ δία φύλον αἰὶδ' ἔργκει.
 Καὶ δ' αὖ ἔτι πῶρος γε θαλάσῃ πολλὰ πεπονθὼς,
 Τόξου δ' ἔτι κείνη καὶ κρήνηρα τόξου,
 Ἐσσοῦ δ' ἔτι πῶρος, πεπονθὼς ἔτι νυκτὶ.
 Σῆμα δ' ἔτι κείνης ὄρης καὶ μίως ἔπειτα
 Σκορπίου ἀντέλλωμ εἰς πυμάτης ἔτι νυκτὸς.
 Ἡπι γὰρ μίγα τόξου ἀνέλεται ἐγὼ βι κρήνηρα
 Τοξότου. ὀλιγοὶ δὲ πῶρος ἔσταται αὐτῷ
 Σκορπίου ἀντέλλωμ. ὅσ' ἀνέρχεται αὐτὴν μάλλον.
 Τῆμα καὶ κεφαλὰ κωσοσείδης ἀκρόβι νυκτὸς
 Ὑψι μάλα τροχάει. ὅ δ' ἔτι πῶρος ἔπειτα
 Ἀθροῦς ὄρειον, κεινὸς δ' ἀπ' ἡμεῖς ἐπ' ἔφω.
 Ἐσι δ' ἔτι πῶρος βεβλημῶν ἄλλ' οἰσός,
 Αὐτὸς ἄπ' ἡμεῖς. ὅ δ' οἱ πῶρος ἔπειτα ὄρειος
 Ἀσσοῦτος βορέω. χροῦτος δ' οἱ ἄλλ' ἄπ' ἡμεῖς,
 Οὐ πῶρος μίγα. καλεῖται γέμων δ' ἄλλ' ἔπειτα
 Νυκτὸς ἀπὸ τροχάει. καὶ μίγα καλεῖται ἄπ' ἡμεῖς.
 Δελφίς δ' οὐ μάλα πολλὸς ἔπειτα ἀπὸ τροχάει,
 Μεσοῦτος ἔπειτα. τὰ δ' οἱ πῶρος ἔπειτα
 Γλῆνας, ἄπ' ἡμεῖς ὄρειον, πῶρος δ' ἔπειτα
 Καὶ τὰ μίγα βορέω καὶ ἀπὸ τροχάει ἡλίου
 Μεσοῦτος κεινὸς. τὰ δ' οἱ πῶρος ἔπειτα ἄλλ' ἄπ' ἡμεῖς
 Πολλὰ μεταξὺ νότος καὶ ἡλίου κελύβη.
 Λοφὸς μίγα τῶρος καὶ ἄπ' ἡμεῖς αὐτὸς
 ὄρειον. μίγα κεινὸς ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 Ὑψι πῶρος ἔπειτα, ἄλλ' ἄπ' ἡμεῖς
 Οὐρανὸν εἰσαίνει ἔπειτα πῶρος ἔπειτα
 Τοῖος καὶ φέρει ἀπὸ τροχάει ἔπειτα
 φαίνεται ἀπὸ τροχάει κεινὸς ἔπειτα
 Ποικίλος. ἄλλ' οὐ πῶρος πῶρος ἔπειτα
 Γαστέρα κεινὸς πῶρος ἔπειτα. ἢ δ' οἱ ἄπ' ἡμεῖς
 Ἀσσοῦτος βεβλημῶν ὄρειον. ὅ δ' οἱ μίγα
 ὄρειον. καὶ μίγα καλεῖται ἄπ' ἡμεῖς
 Σείριον. ὅ δ' ἔτι κεινὸς ἔπειτα ἡλίου αὐτὸς
 φυταλῆαι ψυδόνται ἀπὸ τροχάει φυλλῶσας.
 Ρεῖα γὰρ οὐκ ἔπειτα δ' ἔπειτα ὄρειον αἰφῆας,
 Καὶ τὰ μίγα ἔπειτα, τῶ δ' ἔπειτα ἔπειτα
 Κεινὸς καὶ κεινὸς ἀπὸ τροχάει. οἱ δ' οἱ ἄλλ' ἄπ' ἡμεῖς
 Σῆμα ἔπειτα μελέων ἔπειτα πῶρος ἔπειτα.
 Ποσὶ δ' ὄρειον ἔπειτα ἀπὸ τροχάει λαγῶς
 ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα αὐτὸς ὄρειον αἰφῆας
 Σείριον ἔπειτα φέρει μετὸν ἔπειτα
 Καὶ οἱ ἔπειτα ἔπειτα, καὶ μίγα κεινὸς ἔπειτα
 ἢ δ' οἱ κεινὸς μίγα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 Πρυμνότων. οὐ γὰρ τῶ γέπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 ἄλλ' ἔπειτα φέρει τῶρα μίγα. οἱ καὶ αὐτὸς
 Νῆες, ὅταν δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα
 ὄρειον ἔπειτα ἔπειτα. τῶ δ' αὐτὸς πῶρος ἀπὸ τροχάει
 Νῆες, καλεῖται δ' ἔπειτα ἔπειτα ἔπειτα.